

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΤΑΜΠΑΚΗ-ΙΩΝΑ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΤΟΥ
LES BON ROMANS

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* εἶναι περιοδικὸν τοῦ τέλους τοῦ 19ου αἰῶνα καὶ δημοσιεύει, ὅπως τὸ ὑποδηλώνει καὶ ὁ τίτλος, μυθιστορήματα ἢ διηγήματα σὲ συνέχειες. Ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ ὁμότιτλο γαλλικὸν περιοδικὸν *Les Bons Romans* καὶ μεταφράζει πολλὰ ἔργα γαλλικῆς ἢ ξένης λογοτεχνίας ἀπὸ τὸ συγκεκριμένον περιοδικὸν ἢ ἀπὸ ἄλλα γαλλικὰ ἢ εὐρωπαϊκὰ περιοδικὰ ἀνάλογης ὕλης. Τὸ ἐλληνικὸν περιοδικὸν θὰ ὁλοκληρώσει ὁκτὼ ἔτη κυκλοφορίας καὶ θὰ ἐκδοθεῖ σὲ ὁκτὼ τόμους (1884-1892), σὲ 630 τεύχη συνολικά, ἀπὸ τὸν Ζακύνθιο Χρήστο Χιώτη¹. Κυκλοφορεῖ δύο φορές τὴν ἐβδομάδα, «κατὰ Κυριακὴν καὶ Πέμπτην» ἕως τὸ τεύχος 554 καὶ ἀπὸ τὸ τεύχος 555 μόνον «κατὰ Κυριακὴν». Ἀργότερα, ἀπὸ τὸ 1900, θὰ ὑπάρξει δεύτερη περίοδος κυκλοφορίας μετὰ τὸν τίτλον *Τὰ Νέα Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* μετὰ ἄλλο σχῆμα ἀλλὰ στὸ ἴδιον πνεῦμα². Ἡ ἔρευνα τῆς πρώτης περιόδου κυκλοφορίας τοῦ περιοδικοῦ ἀπο-

1. Ὁ Χ. Χιώτης (1855 - 1925) μαθαίνει τὴν τυπογραφίαν στὴ Ζάκυνθο μετὰ τὴν συμπάραστασιν τοῦ συγγενῆ του Παναγιώτη Χιώτη καὶ ἐκδίδει τὸ περιοδικὸν *Κορίννα*. Ὅταν μετακομίζει τὸ τυπογραφεῖο του στὴν Ἀθῆνα ἐκδίδει τὸ περιοδικὸν *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* καὶ ἀργότερα τὰ *Νέα Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*. Ἐπανέρχεται στὴ Ζάκυνθο καὶ θέτει σὲ κυκλοφορίαν τὸ 1907 τὴν ἐφημερίδα *Νέον Πνεῦμα* καὶ κατόπιν τὴν ἐφημερίδα *Φιλελεύθερος*. Βλ. Α. Χ. Ζώη, *Λεξικὸν ἱστορικὸν καὶ λογογραφικὸν Ζακύνθου*, τόμ. Α', Ἀθῆναι 1963, σελ. 702.

2. Κατὰ τὴ δεύτερη δεκαετίαν τοῦ 20οῦ αἰῶνα θὰ κυκλοφορήσῃ ἐπίσης περιοδικὸν μετὰ τὸν τίτλον *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* «κατὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον» ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸν οἶκον Παλλὰς μετὰ ὕλην ποὺ δίνει ἔμφασιν στὸ ἐλληνικὸ λαϊκὸ μυθιστόρημα. Ἐπίσης, κατὰ τὴν τρίτην δεκαετίαν, δεκαπενθήμερον περιοδικὸν μετὰ τὸν ἴδιον τίτλον ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐκδόσειν Ἀκροπόλεως μετὰ ἰδιοκτητὴν τὸν Γεώργιον Βουτσινᾶ καὶ ἀρχισυντάκτην τὸν Ἀλέξανδρον Μ. Λιδωρίκη. Τὸ περιοδικὸν αὐτὸ δημοσιεύει πρωτότυπα ἀφηγήματα καὶ μεταφράσεις ἔργων κυρίως Γάλλων συγγραφέων.

5 Cent. le Numéro.

N° 1

8 Mai 1860.

A. DUMAS - LAMARTINE - DE BALZAC
E. SUE - J. SANDRAU - G. FEUILLÉE
H. MURGER - TH. GAUTHIER - MÉRY
C. DE BERNARD - L. SODRISTE

V. HUGO - G. SAND - A. DE MUSSET
F. SOLLIER - J. JANIN - A. KARR
A. DUMAS FILS - L. COFFIN
F. SCHILLER - F. VIAL - ETC.

LES BON'S ROMANS

ADMINISTRATION
26 PASSAGE COLBERT 26
Paris.

SOMMAIRE
LES TROIS MOUSQUETAIRES, par ALEXANDRE DUMAS.
HAN D'ISLANDE, par VICTOR HUGO.
LES DAMES VERTES, par GEORGE SAND.

ABONNEMENT
Un an 8 fr.
Six mois 4 fr.

Entrée de d'Artois à Meung.

LES TROIS MOUSQUETAIRES

PAR

ALEXANDRE DUMAS

PRÉFACE

EST ÉTABLI DANS CETTE PRÉFACE QUE, VALENT
LEURS NOMS EN CE ET EN IS, LES HÉROS DE
L'HISTOIRE QUE NOUS ALLONS AVOIR L'HONNEUR DE
RACONTER À NOS LECTEURS N'ONT RIEN DE MY-
THOLOGIQUE.

Il y a un an à peu près qu'en faisant à la Bi-
bliothèque royale des recherches pour mon his-

toire de Louis XIV, je tombai par hasard sur
les *Mémoires de M. d'Artagnan*, imprimés, —
comme la plus grande partie des ouvrages
de cette époque, où les auteurs tenaient à
dire la vérité sans aller faire un tour plus
ou moins long à la Bastille, — à Amsterdam,
chez Pierre Rouge. A toutes les époques et dans
tous les pays, la vérité a été parfois obligée de

sortir de sa terre natale et de s'exiler pour pou-
voir y rentrer. — Le nombre des bons livres
qui ont pris le chemin détourné pour éclairer
le monde et pour nous éclairer nous-mêmes est
incalculable. Le titre des *Mémoires de M. d'Ar-
tagnan* me séduisit : je les emportai chez moi,
avec la permission de M. le conservateur, bien
entendu, et je les dévorai.

τελεῖ τὸ ἀντικείμενο τῆς παρούσας μελέτης· ἐπίσης, ἡ κατὰ τὸ δυνατό σύγκριση³ μετὰ τὸ γαλλικὸ πρότυπό του, ὅπως καὶ ἡ ἀπήχηση τῆς γαλλικῆς λογοτεχνίας στὸ ἑλληνικὸ κοινὸ καὶ οἱ ἐπιδράσεις της στὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα.

Ἡ διεξοδικὴ ἔρευνα τῶν δημοσιεύσεων στὰ Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα καταδεικνύει τὴ σημαντικὴ θέσιν τῆς ξένης λογοτεχνίας στὶς σελίδες του. Μετὰ τὶς μεταφράσεις λαϊκῶν ἢ ἄλλων μυθιστορημάτων καὶ διηγημάτων, τὸ περιοδικὸ φέρνει σ' ἐπαφὴ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸ του μετὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ, Γαλλικὰ κυρίως, Γράμματα. Ὅπως καὶ ἄλλα περιοδικὰ μετὰ ἀνάλογες δημοσιεύσεις, συμβάλλει στὴ διαμόρφωση εὐνοϊκοῦ κλίματος γιὰ τὴ γνωριμία μετὰ τὰ σύγχρονα λογοτεχνικὰ ρεύματα, καὶ γιὰ τὴν ἀποδοχὴ πολιτιστικῶν μηνυμάτων ἀπὸ τὶς ἄλλες εὐρωπαϊκὰς χώρες. Εἰδικότερα ἐπισημαίνονται οἱ ἐπιδράσεις τῆς γαλλικῆς λογοτεχνίας καθὼς τὸ ἑλληνικὸ περιοδικόν, κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ περιεχόμενον, ἀκολουθεῖ τὸ μοντέλον τοῦ γαλλικοῦ εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ *Les Bons Romans*, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δανεῖζεται καὶ τὸν τίτλον του.

LES BON ROMANS: ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ, ΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ Ἑκλεκτὰ μυθιστορήματα κυκλοφορεῖ τὴν 1η Νοεμβρίου 1884 καὶ ὡς τὶς 2 Αὐγούστου 1892 συμπληρώνει ὀκτὼ τόμους, ὀκτὼ ἐτῶν κυκλοφορία. Τὸ ἀντίστοιχον γαλλικὸν περιοδικὸν *Les Bons Romans* ἐκδίδεται στὸ Παρίσι ἀπὸ τὸ 1860 ὡς τὸ 1886 (τόμοι I-XLV) καὶ ἀπὸ τὸ 1887 ὡς τὸ 1890 (I-III, τεύχη 1-156)[;]. Συγκρίνοντας τὸ ἑλληνικὸν περιοδικὸν μετὰ τὸ γαλλικὸν πρότυπόν του, ἀπὸ τὸ πρῶτον τεῦχος, παρατηροῦμε πῶς τὸ σχῆμα, ἡ εἰκονογράφηση τῶν ἐξωφύλλων εἶναι πανομοιότυπη ἕως τὸ τεῦχος 554 τοῦ 1891: κάτω ἀπὸ τὸν τίτλον ἀναπαρίσταται ἡ ἴδια οἰκογενειακὴ σκηνὴ τὴν ὁποία ὑπογράφει στὸ μὲν γαλλικὸν ὁ L. Dumont, στὸ δὲ ἑλληνικὸν ὁ I. Οἶκον. καὶ ἀργότερα —ἀπὸ τὸν ἕκτον τόμον, 30 Νοεμβρίου 1889— ὁ N. Σοῦρ. Τὰ ἐσώφυλλα τοῦ πρώτου τεύχους τῶν δύο περιοδικῶν παρέχουν τὴν πληροφορίαν ὅτι πρόκειται γιὰ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ καὶ διακοσμοῦνται μετὰ εἰκόνα πού ἀναφέρεται σὲ ἔργον τοῦ Ἀλε-

3. Τέσσερις μόνο τόμοι τοῦ περιοδικοῦ *Les Bons Romans* διασώζονται καὶ ὁρισμένα περιεχόμενα τοῦ ἐντύπου αὐτοῦ στὶς βιβλιοθήκας Bibliothèque Nationale καὶ Institut Catholique τοῦ Παρισιῦ. Σχετικὰ μετὰ Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα, ἀπὸ τοὺς ὀκτὼ τόμους ὑπῆρξε δυσκολία νὰ εὐρεθῇ ὁ τρίτος τόμος πού ἐντοπίστηκε στὴν ἰδιωτικὴν συλλογὴ τοῦ Κυρ. Κάσσης, τὸν ὁποῖον εὐχαριστῶ γιὰ τὶς πληροφορίες πού μοῦ παρέσχε. Οἱ ὑπόλοιποι τόμοι διασώζονται στὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην καὶ στὴ Βιβλιοθήκην τοῦ Ε.Α.Ι.Α. (Ἑλληνικὸ Λογοτεχνικὸ καὶ Ἱστορικὸ Ἀρχεῖο).

ζάνδρου Δουμᾶ πατρός. Τὸ ἐσωτερικὸν ὅλων τῶν φυλλαδίων εἰκονογραφεῖται μὲ σκηνὲς ποὺ ἀναφέρονται στὰ δημοσιευμένα μυθιστορήματα ὅπως ἐξἄλλου πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὴν παρακάτω ἀνακοίνωσιν : «Τὰ καθ' ἑκάστον ἔτος δημοσιεύμενα φυλλάδια, διαιρούμενα εἰς δύο κομψοὺς τόμους, περιέχουσι 52 ὥραιας εἰκόνας, ἐν Παρισίοις ἐπεξεργασμένας...»⁴.

Στὴ διευθέτησιν τῶν πληροφοριῶν σχετικὰ μὲ τὰ περιεχόμενα, τὴν ἀξία, τοὺς ὅρους συνδρομῆς, τὴν ταχυδρομικὴ διεύθυνση, τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν ἔχει χρησιμοποιηθεῖ ὡς πρότυπο. Τὸ ἐξώφυλλο διαφέρει μόνον στὸ ὅτι τὸ γαλλικὸν ἐντυπο μᾶς προιδέζει σχετικὰ μὲ τὸ περιεχόμενόν του ἀπαριθμώντας, δίπλα στὸν τίτλον του, τοὺς Γάλλους συγγραφεῖς τῆς προτιμήσεώς του. Ἀριστερὰ ὡς ἐξῆς: A. Dumas⁵, Lamartine, De Balzac, E. Sue, J. Sandeau, O. Feuillet, H. Murger, Th. Gautier, Méry, C. de Bernard, E. Souvestre, Δεξιὰ: V. Hugo, G. Sand, A. de Musset, F. Soulié, J. Janin, A. Karr, A. Dumas fils, L. Gozlan, E. Scribe, P. Féval, κλπ. Κατὰ τὴν ἔρευνά μας, στὰ τεύχη τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ ποὺ διασώζονται, διαπιστώνομε τὴ δημοσίευσιν ἔργων τῶν παραπάνω συγγραφέων ὅπως ἐπίσης καὶ ἄλλων, τῶν: Stendhal, Henri Conscience, Erckmann-Chatrian, A. de Bréhat, Roger de Beauvoir, Ivan Tourgueniev, G. de Nerval, P. Bocage, J. Aycard, Eug. de Mirecourt, Emile Carlen καὶ μεταφράσεις τῶν Wilkie Collins, W. Thackeray, Charles Dickens, Ch. Immerman καὶ ἄλλων. Τὸ ἑλληνικὸν περιοδικὸν θὰ προτιμήσει, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐκτενῆ παρουσίασιν τῶν περιεχομένων, τὴ δημοσίευσιν μυθιστορημάτων Γάλλων συγγραφέων ὅπως τῶν : Alexandre Dumas πατέρα καὶ υἱοῦ, Emile Zola, George Sand, Charles Merouvel, Auguste Maquet, Fortuné Boisgobey, Ernest Daudet, Pierre Maël, Georges Ohnet, Léon de Tinseau, Pierre Delcourt, Ernest Dubreuil, Emmanuel Gonzales κ.ἄ. ἐπίσης διηγημάτων τῶν Honoré de Balzac, Emile Zola, François Coppée, Guy de Maupassant, George Sand, Alphonse Karr, Catulle Mendès, Emile Souvestre, Eugène Sue, Paul de

4. Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, τόμ. Β', 12 Ὀκτ. 1886, ἀρ. 103.

5. Μὲ τὴ δημοσίευσιν μυθιστορημάτων τοῦ Γάλλου αὐτοῦ συγγραφέα ἀρχίζει ἡ κυκλοφορία καὶ τῶν δύο περιοδικῶν ἡ θέσις τοῦ Ἄλ. Δουμᾶ πατέρα στὰ δύο ἐντυπα θὰ εἶναι καὶ στὴ συνέχεια πολὺ σημαντικὴ. «Ἡ πλουσία φαντασία τοῦ ἀθανάτου ΔΟΥΜΑ» ἐξαίρεται μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς δημοσίευσιν τοῦ ἔργου Ὁ Ἀστὴς. Βλ. Αὐτόθι, τ. Η', 1 Δεκεμβρίου 1891, ἀρ. 595.

Ἡ ἀπὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ Ἄλ. Δουμᾶ, πατρός, εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε κυκλοφορεῖ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1885 καθημερινὰ πλὴν Κυριακῆς «ἐφημερίς μυθιστορικῆ» μὲ τὸν τίτλον Δουμᾶς, ὅπου δημοσιεύονται, σὲ συνέχειας, μεταφράσεις μυθιστορημάτων καὶ διηγημάτων Γάλλων κυρίως συγγραφέων ὅπως τῶν: Georges Ohnet, Ernest Daudet, Victorien Sardou, Paul de Kock, Prosper Mérimée κ.ἄ. (Διασώζονται στὴ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ε.Α.Ι.Α 65 τεύχη).

Kock, Victor Hugo, Eugène Scribe, Alphonse Daudet, Théophile Gautier, Charles Nodier, Théodore de Banville, Prosper Mérimée, Léon Gozlan, Louis Ulbach, Frédéric Soulié, Edouard Courdon, André Surville, Albert Delpit κ.ά. Οά δημοσιεύσει επίσης έργα Ἑλλήνων λογοτεχνῶν ὅπως τοῦ Γρηγορίου Ξενόπουλου, Ἀνδρέα Καρκαβίτσα, Ἰωάννη Μ. Δαμβέρρη, Γεωργίου Α. Βαλαβάνη, Δημητρίου Καμπούρογλου, Εἰρηναίου Ἀσωπίου, Νικολάου Ι. Σταματέλλου, Μήτσου Χατζόπουλου, Ἰσιδώρου Σκυλίσση, Χρήστου Χρηστοβασίλη, Ἀλεξάνδρου Παπαδοπούλου,... καί ἄλλων κρυμμένων πίσω ἀπὸ ψευδώνυμα ὅπως Τάσσο, *Κ, *Δ, Β, Α.Π.Γ., επίσης καί έργα ἄλλων ξένων κι ὄχι μόνο Γάλλων ἀφηγηματογράφων: Hans Christian Andersen, Charles Dickens, Edmundo de Amicis, Edgar A. Poe, Swift, Wilkie Collins, A. Matthey (Arnold Arthur), Francesco Guerazzi, Juan Valera... Ἐπομένως τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα καλύπτουν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ὕλης των μὲ μεταφράσεις λογοτεχνικῶν ἔργων Γάλλων συγγραφέων, μεταφράζουν σὲ πολὺ μικρότερο ποσοστὸ ἔργα ἄλλων Εὐρωπαίων ἢ Ἀμερικανῶν λογοτεχνῶν ποὺ συχνὰ ἀντλοῦνται μέσα ἀπὸ τὸ γαλλικὸ Τύπο, κι ἓνα μέρος του ἀφιερώνεται επίσης στὴ νεοελληνικὴ λογοτεχνία.

Στὸ γαλλικὸ περιοδικό, στὸ πρῶτο τεῦχος σημειώνεται πὼς εἰκονογραφεῖται ἀπὸ τοὺς Philippoteaux, Beaucé, Foulquier, Godefroy Durand, Villevielle, Eustache - Lonsay, Desandré, de Neuville, Worms, κλπ. Πλῆθος ἄλλων καλλιτεχνῶν ὑπογράφουν τὶς εἰκόνες στὰ δημοσιευμένα μυθιστορήματα στὸ ἑλληνικὸ περιοδικό: Carbonneau, Paul Destez, Touillaut, F. Petit, Castelli, Κ. Καρυστινὸ, κ.ά.

Ἡ τιμὴ τοῦ περιοδικοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτο τεῦχος ὡς καὶ τὸν ΣΤ' τόμο εἶναι 10 λεπτά· ἀπὸ τὸν Ζ' τόμο ἡ τιμὴ διπλασιάζεται. Τὸ ἀντίστοιχο τεῦχος τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ 24 χρόνια νωρίτερα τιμᾶται 5 centimes. Ἡ τιμὴ των διατηρεῖται χαμηλὴ καθὼς ἀπευθύνεται σὲ εὐρὺ κοινό, σὲ ἀπαιροπληθεῖς ἀναγνώστας⁶, τοῦ ὁποῖου ἡ ὑποστήριξη εἶναι μεγάλη. Τὸ παρακάτω παράθεμα εἶναι ἀποκαλυπτικὸ τῆς ἀπήχησής τοῦ περιοδικοῦ στὸ κοινό: «(...) δὲν ἐφείσθημεν δὲ δαπάνης ἵνα εὐχαριστήσωμεν τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν καὶ ἀναγνώστας, δι' ἣν ἐγκάρδιον ὑποστήριξιν παρέχουσιν εἰς τὰ ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ· διὰ τοῦτο οὐδὲ τὴν συνδρομὴν, οὐδὲ τὴν τιμὴν τοῦ φύλλου ἠδῆξασαμεν, πεποιθότες ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὑποστήριξιν»⁷.

Τὸ ἑλληνικὸ περιοδικὸ χρησιμοποιοῖ ὡς πρότυπο τὸ ἀντίστοιχο γαλλικὸ σχετικὰ μὲ τὸ περιεχόμενο, τὴν ὕλη του. Γιά παράδειγμα: τὸ μυθιστόρημα τοῦ Alex. Dumas στὸν πρῶτο, δεῦτερο καὶ τρίτο τόμο, Ἡ Δέσποινα Μονσορὸ

6. Αὐτόθι, τ. Η', 1 Δεκεμβρίου 1891, ἀρ. 595.

7. Αὐτόθι, τόμ. Δ', 1 Μαΐου 1888, ἀρ. 263.

ἔχει ἤδη δημοσιευτεῖ στὸν τόμο VIII τοῦ *Les Bons Romans* μετὰ τίτλο *La Dame de Monsoreau*. Τὸ μυθιστόρημα Ἡ Λευκοφόρος τοῦ Ἀγγλοῦ Wilkie Collins στὸν πρῶτο ἐπίσης τόμο τῶν Ἐκλεκτῶν, ἔχει δημοσιευτεῖ στὸν τόμο VII τῶν *Bons Romans* μετὰ τὸν τίτλο *La Femme en blanc*. Τὸ μυθιστόρημα Φωλεὰ τῶν Εὐγενῶν τοῦ Ρώσου Ivan Tourguéniev, στὸν Γ' τόμο, ἔχει δημοσιευτεῖ στὸν τόμο II τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ μετὰ τὸν τίτλο *Une Nichée de Gentillommes*. Τὸ ἑλληνικὸ περιοδικὸ ἔχει βέβαια τὴ δυνατότητα νὰ ἐπιλέξει καὶ νὰ μεταφράσει ἔργα ἀπὸ ἕνα περιοδικὸ ποὺ ἔχει ἤδη εἴκοσι πέντε σχεδὸν χρόνια κυκλοφορίας, ἐπίσης νὰ ἐπιλέξει ἔργα ἀπὸ αὐτοτελεῖς ἐκδόσεις, ποὺ στὸ παρελθὸν δημοσιεύτηκαν στὸν τύπο καὶ γνώρισαν ἐπιτυχίαν⁸. Προσφέρονται γιὰ ἐπιλογὴ διάφορα ἄλλα παλαιότερα ἢ, ὅπως ἐπαναλαμβάνει ἡ διευθυνση τοῦ περιοδικοῦ, σύγχρονα εὐρωπαϊκὰ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ ἢ ἐφημερίδες, καθὼς ἡ δημοσίευση μυθιστορημάτων σὲ συνέχειες συνεχίζει νὰ γνωρίζει στὴ Γαλλία, καὶ γενικότερα στὴν Εὐρώπῃ, μεγάλη ἀνθησιον. Ἀπὸ τὸ γαλλικὸν τύπον ἀναφέρουμε τὰ ἐξῆς εἰκονογραφημένα ἐντυπα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ ἀντλήσει ὕλικόν: *Le Petit Journal*⁹, *Le Petit Parisien*, *Le Journal de Dimanche*, *Le Journal de la Semaine*, *Le Journal pour tous*, *Feuilletons illustrés*, *Délassements illustrés*, *Soleil de Dimanche*, *Lecture*, *Le petit Moniteur*, *Le Figaro illustré*¹⁰ κ.ἄ. (καὶ ἤδη ἀπὸ παλαιότερες δημοσιεύσεις σὲ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες ὅπως *Quotidienne*, *Courrier Français*, *Revue contemporaine*, *Revue de Paris*, *La Presse*, *Le Journal des Débats*, *Le Siècle*, *Le Constitutionnel*). Τὸ ἑλληνικὸ περιοδικὸ φαίνεται ἐνημερωμένον σχετικὰ

8. Σχετικὰ μετὰ τὴ δημοσίευση τοῦ μυθιστορήματος *Νεκρὰ ζῶσα* τοῦ Wilkie Collins διαβάζομε ὅτι «Τὸ ὥραϊον τοῦτο ἔργον ἐφιλοτέχνησεν ἐν καλλίστῃ ἐκ τοῦ ἀγγλικικοῦ πρωτοτύπου μεταφράσει εἰδικῶς διὰ τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, ὁ γνωστὸς ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ κ. Ν. Ι. Σπανδωνῆς». Αὐτόθι, τόμ. Ε', 22 Δεκεμβρίου 1888, ἀρ. 330. Ἀναφορικὰ ὁμως μετὰ τὸ μυθιστόρημα Ἡ Λευκοφόρος τοῦ ἰδιοῦ συγγραφέα, πληροφορούμεθα ὅτι ἡ μετάφραση εἶναι ἔργο τοῦ Χ. Ἀννινου καὶ ὅτι ἡ εἰκονογράφηση ἐγίνετο στὸ Παρίσι: «(...) ἡ Λευκοφόρος μετεφράσθη εἰς πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἐσχάτως δὲ καὶ εἰς τὴν Ἰνδικήν, πανταχοῦ ἐμπούησεν ἐντύπων καὶ θεωρηθεῖσα ἐκ τῶν ἀρίστων ἔργων τῆς νεωτέρας φιλολογίας. Τὸ μυθιστόρημα κοσμεῖται καὶ ὑπὸ 46 εἰκόνων, ἐν Παρισίοις χαρὰχθεσῶν, ἀρίστης τέχνης». Αὐτόθι, τόμ. Α', 31 Μαρτίου 1885, ἀρ. 23.

9. Γιὰ παράδειγμα, τὸ διήγημα Ἐν ταξιδίῳ τοῦ Guy de Maupassant ποὺ δημοσιεύεται στὸν ΣΤ' τόμο (3 Δεκεμβρίου 1889, ἀρ. 428) ἔχει δημοσιευθεῖ καὶ στὸ *Petit Journal* (Ἀπρίλιος 1886).

10. Ἀπὸ τὸ *Figaro Illustré* ἐπιλέγεται τὸ διήγημα *Τὸ σιγάρον*, ὅπως διαβάζομε στὴν παρακάτω σημείωση: «Τὸ σήμερον δημοσιεύμενον τρυφερόν διήγημα τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Ἰουλίου Κλαρτὴ ἀπεσπάσθη ἐκ τοῦ ἔργου ἐκδοθέντος *Figaro Illustré*, ἐξ οὗ καὶ ἄλλα θέλομεν ἀποσπάσει. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀναγνώσται μας θὰ ἐκτιμήσωσι δέοντως τὴν ἐκάστοτε σπουδὴν μας πρὸς δημοσίευσιν τῶν νεωτέρων καὶ καλλιτέρων ἀναγνωσμάτων, Σ.τ.Δ.». Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, τ. Ε', 11 Δεκ. 1888, ἀρ. 327.

μὲ τὸν περιοδικὸ φιλολογικὸ τύπο στὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο, ὅπως ἀποκαλύπτεται καὶ ἀπὸ τῆ στήλη *Γραμματοκιβώτιον*, στήλη τῆς ἀλληλογραφίας μὲ τοὺς ἀναγνώστες του¹¹. Στὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* παρατηροῦνται καὶ δημοσιεύσεις μεταφράσεων ἀπὸ ἄλλα ἑλληνικὰ ἔντυπα, ὅπως γιὰ παράδειγμα τὸ διήγημα *Ἑλλή τοῦ Jules Lemaitre* ἀπὸ τὸ *Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον* καὶ *Ἡμερολόγιον τῶν Κυριῶν τοῦ Εἰρηναίου Ἀσωπίου*¹².

ΔΥΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΤΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκδοσης, ἡ κομψότητα τῆς ἐκτύπωσης, ἡ λαμπρότητα τῶν εἰκόνων καὶ κυρίως ἡ ἐπιλογή τῆς ὕλης εἶναι οἱ παράγοντες ποὺ καθόρισαν τὴν ἐπιτυχία τοῦ περιοδικοῦ καὶ «κατέστησαν τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* προσφιλέστατον ἀνάγνωσμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἀντικείμενον τῆς θερμῆς αὐτοῦ ὑποστηρίξεως»¹³. Ἡ μεγάλη ἀπήχηση τοῦ περιοδικοῦ στὸ ἑλληνικὸ κοινὸ ἐξηγεῖται ὡς ἐξῆς στὸ παρακάτω ἀπόσπασμα ἀνακοίνωσης, ποὺ ἀπευθύνει ἡ διεύθυνση τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* στοὺς συνδρομητὲς καὶ ἀναγνώστες του, ὅταν συμπληρῶναι τρία χρόνια κυκλοφορίας: «(...) Δὲν θέλομεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι πᾶν τὸ δημοσιευθὲν ἐν τοῖς *Ἐκλεκτοῖς* εἶνε ἔξοχον, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, καὶ ὅτι ἡ τριετής αὐτῶν σειρὰ ἀποτελεῖται ἐξ ἀριστουργημάτων φιλολογικῶν. Τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* ἔχουσιν ἀναγνώστας εἰς ἀπάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, ἀπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ μέχρι τοῦ ἀπλοῦ ἐργάτου· εἶνε χρεῖα νὰ ικανοποιήσωσι πολλὰς ὁρέξεις, νὰ τέρψωσι ποικίλας καὶ διαφόρους ὥρας σχολῆς. Τὰ ἀριστουργήματα, καλὰ μόνον διὰ τοὺς ὀλίγους, δὲν εἶνε ἡ κατάλληλος τροφή διὰ τοὺς πολλούς. Οὕτω σκεπτομένη ἡ διεύθυνσις προυνόησεν ὥστε, παρὰ τὰ ἔργα φιλολογικῆς ἀξίας, νὰ δημοσιεύῃ καὶ ἔργα ἐνδιαφέροντος, παρὰ τὰ βαρύτερα καὶ ἐλαφρότερα· εἰς τὸν συγκεκρισμένον δὲ τοῦτον τῆς ὕλης, ὁρεῖλεται κυρίως ἡ μεγίστη ἐν τῷ Πανελληνίῳ διάδοσις τῶν *Ἐκλεκτῶν*»¹⁴.

11. Ἀπαντώντας σὲ ἐρώτηση συνδρομητῆ ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο, τὸ περιοδικὸ φαίνεται νὰ εἶναι ἐνημερωμένο σχετικὰ μὲ τὰ ἀγγλικά περιοδικὰ ἀνάλογης ὕλης, ὅπως διαβάζομε παρακάτω: «κ. Γ. Ε. Ζάκυνθον. Ὁ συγγραφεὺς τῆς *Λευκοφόρου Οὐίλκν Κόλλινς*, ἀπεβίωσε τὴν 11 π. Σεπτεμβρίου ἐν Λονδίῳ ἐκ παραλυσίας. Ἦγε τὸ 65ο ἔτος τῆς ἡλικίας του, τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοῦ ἔργον εἶνε ὁ «Τυφλὸς Ἑρως», ὅπερ ἤδη δημοσιεύεται εἰς τὰ *Εἰκονογραφημένα Νέα τοῦ Λονδίνου*. Αὐτόθι, τόμ. Ε', 12 Ὀκτωβρίου 1889, ἀρ. 413.

12. Αὐτόθι, τόμ. Ε', 12 Ἰανουαρίου 1889, ἀρ. 336 (μετ. τῆς Α.Γ. Πιρνέξη).

13. Αὐτόθι, τόμ. Δ', 1 Νοεμβρίου 1887, ἀρ. 211.

14. Αὐτόθι.

Μ' αὐτὸν τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ, μετὰ ἀπὸ μίᾳ τριετίας κυκλοφορίας, μποροῦμε νὰ παραλληλίσουμε ὡς ἓνα σημεῖο τοὺς στόχους ποὺ θέτει τὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ *Les Bons Romans* στὸ εἰσαγωγικὸ σημείωμα *Prospectus*. Δίνεται ἔμφαση στὸ σκοπὸ τῆς διεύθυνσης, τὸ κείμενο ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Emile Aucante, νὰ ἐκδόσει ἓνα ἐντυπο ἐμπλουτισμένο μὲ τὰ σύγχρονα λογοτεχνικά ἔργα, προσιτὸ σὲ κάθε κοινωνικὴ τάξι κι ἐπισημαίνεται ἡ αὐστηρὴ ἐπιλογὴ τῶν ἔργων μὲ κριτήρια τῇ διδακτικῇ καὶ ἡθικοπλαστικῇ ἀξίᾳ τους. Σχετικὰ μὲ τοὺς στόχους τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ διαβάζουμε: «Mettre à la portée des bourses les plus modestes les ouvrages que le succès a consacrés, ceux qu'on peut appeler, à bon droit, les classiques du temps, ceux qui étaient restés jusqu'à ce jour, à raison de leur prix même, privilège d'une certaine classe de lecteurs: réunir tous les diamants de notre littérature en un brillant écrin, et cet écrin le donner dans des conditions accessibles à tous; tel est notre but.

Sans nous targuer d'une pruderie ridicule, nous avons le besoin de dire, cependant, qu'entre toutes les richesses qui sont à notre disposition, notre choix sera sévère. C'est une grave responsabilité que celle qui consiste à offrir aux familles comme un guide dans le choix des lectures qu'elles doivent faire. Si la lecture d'un bon et aimable livre est une récréation salutaire après le travail, celle d'un livre malsain est le pire emploi du loisir (...)»¹⁵.

Ὅμως τὸ ἑλληνικὸ περιοδικό, χρησιμοποιώντας τις ἐκφράσεις ἔργα «βαρύτερα» καὶ «ἐλαφρότερα», διαχωρίζει τὴν κλασικὴ λογοτεχνία ἀπὸ τὴ λαϊκὴ λογοτεχνία ποὺ ἔχει ἀπήχηση στὸ εὐρὺ κοινό, ἐνῶ στὸ γαλλικὸ περιοδικό

15. *Les Bons Romans*, τόμ. 1, τεῦχος 1, 8 Μαΐου 1860, Εἰσαγωγή. Μετ.: «Διαθέτουμε ἀκόμα καὶ γιὰ ἀναγνώστες μὲ μέτριες οικονομικὲς δυνατότητες, τὰ ἔργα ποὺ γνώρισαν ἐπιτυχία, αὐτὰ ποὺ δικαίως μποροῦμε ν' ἀποκαλέσουμε τὰ κλασσικά τῆς ἐποχῆς, αὐτὰ ποὺ παρέμεναν μέχρι σήμερα, ἐξαιτίας τῆς τιμῆς των, προνόμια μιᾶς κάποιας τάξεως ἀναγνωστῶν: νὰ συγκεντρώσουμε ὅλα τὰ διαμάντια τῆς λογοτεχνίας μας σὲ μιὰ λαμπρὴ κοσμηματοθήκη καὶ νὰ τὰ προσφέρουμε σὲ συνθῆκες προσιτὲς γιὰ ὅλους: αὐτὸς εἶναι ὁ στόχος μας.

Ὅμως, χωρὶς τὴν ἔπαρση μιᾶς γελοίας σεμνοτυφίας, εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπωθεῖ ὅτι, ἀπὸ τὴ μεγάλη ποικιλία ποὺ βρίσκεται στὴ διάθεσή μας, ἡ ἐπιλογὴ μας θὰ εἶναι αὐστηρὴ. Εἶναι μεγάλῃ εὐθύνῃ νὰ προσφέρεις στὶς οἰκογένειες ἓναν ὁδηγὸ γιὰ τὰ βιβλία ποὺ πρέπει νὰ ἐπιλέξουν γιὰ διάβασμα. Ἄν ἡ ἀνάγνωσις ἐνὸς καλοῦ καὶ προσφιλοῦς βιβλίου εἶναι ἓνα σωτήριο διάλειμμα μετὰ τὴν ἐργασία, ἡ ἀνάγνωσις ἐνὸς ἐπικίνδυνου βιβλίου εἶναι ἡ χειρότερη χρῆσις τοῦ ἐλεύθερου χρόνου (...)».

που παρουσιάζει ἀνάλογη ὕλη, γίνεται λόγος γιὰ τὴ δημοσίευση μόνο ἀριστοτεχνιῶν τῆς λογοτεχνίας¹⁶.

Ἡ ὕλη τοῦ περιοδικοῦ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, ὅπως καὶ τοῦ γαλλικοῦ *Les Bons Romans*, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἔργα ἐμπορικῆς ἢ κλασικῆς λογοτεχνίας, δημοσιευμένα σὲ συνέχειες. Προτιμῶνται κυρίως ἔργα λαϊκῆς λογοτεχνίας, μιᾶς λογοτεχνίας μὲ μεγάλη ἀπήχηση στὸ εὐρὺ κοινόν. Ἡ διάκριση ἀνάμεσα στὰ μυθιστορήματα αὐτὰ καὶ στὰ «πραγματικά», τ' ἀριστοτεχνικά μυθιστορήματα, δὲν εἶναι πάντα εὐκόλη. Ὁ σημαντικότερος κανόνας γιὰ τὸ μυθιστοριογράφο αὐτοῦ τοῦ εἶδους τῆς λαϊκῆς λογοτεχνίας, συνίσταται στὸ νὰ διατηρεῖ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν περιέργεια τοῦ ἀναγνώστη γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸν ἐπιστρατεύεται μιὰ φαντασία ἀχαλίνωτη καὶ δίνεται ἐμφαση στὴν εὐρηματικὴ πλοκὴ μὲ τις παράδοξες συμπτώσεις, στὶς ἀπροσδόκητες περιπέτειες. Πρόκειται γι' ἀφηγήματα ὅπου δὲν πραγματοποιιοῦνται διεισδυτικὲς ἀναλύσεις στοὺς ἥρωες, τὸ ὕφος τῶν ὁποίων δὲν παρουσιάζει ἐνδιαφέρον. Δὲν ἀξιολογοῦνται ἡ ψυχολογικὴ καὶ φυσιολογικὴ περιγραφή τῶν ἡρώων καὶ ἡ μελέτη τοῦ κοινωνικοῦ περιγυροῦ παραμελεῖται, ἀν καὶ ὀρισμένοι ἔδωσαν μιὰν ἀληθινὴ εἰκὼνὰ τῶν ἡθῶν τῆς ἐποχῆς των, ὅπως ὁ Eugène Sue καὶ ὁ Alexandre Dumas, πατέρας, ποὺ γνώρισαν καὶ τὴ μεγαλύτερη ἐπιτυχία. Τὰ πρόσωπα ποὺ κινοῦνται στὸ χῶρο τῆς λαϊκῆς αὐτῆς λογοτεχνίας ἀπὸ τὰ νήματα μιᾶς αἰσθηματικῆς πλοκῆς, ἡ ἐνὸς κοινωνικοῦ ρομαντισμοῦ ποὺ ἐκφράζει τὴ συμπάθεια πρὸς τὰ φτωχότερα κοινωνικά στρώματα, οἱ ἥρωες αὐτοί, ποὺ μὲ τὴ φαντασία τοῦ συγγραφέα ἐμπλέκονται συχνὰ στὰ ἱστορικὰ γεγονότα, δὲν πείθουν γιὰ τὴν ὑπόστασή τους, γιὰ τὴ σχέση τους μὲ τὴν πραγματικότητα. Συχνὰ τὰ μυθιστορηματικὰ πρόσωπα ἀπλουστεύονται καὶ σχεδὸν τυποιοῦνται. Κυριαρχεῖ ἡ ζωὴ τῆς μεγαλοπόλης, ὅπου ἡ μεγαλοαστικὴ κοινωνία παρουσιάζεται νὰ ζεῖ διεσθαρμένη σὲ περιβάλλον πολυτέλειας, ἐνῶ ἐξαίρονται οἱ ἀρετὲς τῶν προσώπων ποὺ προέρχονται ἀπὸ τις φτωχότερες τάξεις. Ἡ πλειοψηφία τῶν συγγραφέων αὐτῶν δὲν φιλοδοξεῖ ν' ἀναζητήσῃ τὰ ἰδιαίτερα αἰσθητικά ἀποτελέσματα μιᾶς λογοτεχνικῆς γραφῆς ἀλλὰ νὰ κατακτήσῃ τὸ εὐρὺ κοινὸ μὲ τὴ διαρκὴ κορύφωση τοῦ ἐνδιαφέροντος ποὺ τροφοδοτεῖται μὲ τὴν ἀναπάντερη τροπὴ τῆς ὑπόθεσης, μὲ τὴ δραματικότητά τῶν τεκταινομένων. Δὲν λείπουν βέβαια καὶ οἱ συγγραφεῖς ποὺ χειρίζονται μὲ ἄνεση τις ἀρχὲς σύνθεσης καὶ δομῆς τοῦ μυθιστορηματικοῦ τους κόσμου¹⁷, στοὺς περισσότερους ὅμως ἡ σύν-

16. Ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι στὸν πίνακα τῶν συγγραφέων ποὺ ἀκολουθεῖ μετὰ τὸ εἰσαγωγικὸ κείμενο τοῦ πρώτου τεύχους τοῦ *Les Bons Romans*, τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλ. Δουμά σημειώνεται πρῶτα καὶ ἔπειτα τὸ ὄνομα τοῦ Βικτ. Οὐγκώ.

17. Βλ. σχετικὴ βιβλιογραφία:

—Nora Atkinson, *Eugène Sue et le roman-feuilleton*, Nemours, Paris, 1929.

θεσης χαλαίνει διότι εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ γράφουν τὸ μυθιστόρημα σὲ συνέχειας, χωρὶς πλάνο.

Ὅταν ὁ μεγάλος μυθιστοριογράφος τῆς λαϊκῆς λογοτεχνίας Eugène Sue, γράφοντας τὰ *Μυστήρια τοῦ Παρισιοῦ*, ρωτήθηκε σχετικὰ μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς πλοκῆς τοῦ μυθιστορήματος αὐτοῦ, ἀπάντησε: «Δὲν τὴν γνωρίζω. Ὅ,τι ἔγραψα τὸ ἔγραψα ἐνστικτωδῶς, χωρὶς νὰ ξέρω ποῦ πάω. Τώρα θὰ ψάξω.»¹⁸

Ὁ ὅρος «παραλογοτεχνία» τείνει ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ὅρο «λαϊκὴ λογοτεχνία» γιὰ νὰ προσδιορίσῃ τὴ λογοτεχνικὴ αὐτὴ παραγωγὴ ποὺ κυριαρχεῖ στὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* καὶ ποὺ δὲν ἐντάσσεται στοὺς κανόνες τῆς «θεσμικῆς λογοτεχνίας», δηλαδὴ τῆς λογοτεχνίας ποὺ κρίνεται ἄξια νὰ ἐκπροσωπηθεῖ σὲ βιβλία ἱστορίας τῆς λογοτεχνίας ἢ σὲ ἀνθολογίες λογοτεχνικῶν ἔργων. Ἡ παραλογοτεχνία προσδιορίζεται μὲ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ γραφῆς, σὲ σχέση μὲ τὴ λογοτεχνία καὶ κυρίως χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀφηγηματικὴ ἀδυναμία τῶν συγγραφέων ποὺ καταφεύγουν σὲ ἐπαναληπτικὰς δομὰς καὶ σχήματα. Ἡ διαφοροποίηση λογοτεχνίας καὶ παραλογοτεχνίας σὲ καμιά περίπτωσιν δὲν θὰ μπορούσε νὰ παραπέμψῃ σὲ κάποιον κοινωνικῆς φύσεως πολιτιστικὸν διαχωρισμό¹⁹.

Ἡ παραλογοτεχνία ἢ λαϊκὴ λογοτεχνία κληρονομεῖ ἐκφραστικὰ μέσα καὶ δομὰς τῆς προφορικῆς λογοτεχνίας, λεκτικὰ ἢ ἀφηγηματικὰ στοιχεῖα δοκιμασμένα στὸ παρελθόν, τὰ ὁποῖα ἤδη ἐξασφάλισαν τὴν εὐνοίαν ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἀναγνωστῶν: παρουσία ἐνὸς παντογνώστη συγγραφέα, περιλήψεις γεγονότων, λυρισμὸς καὶ ἔμφασις, στερεότυπες ἐπαναλήψεις κ.ἄ. Ὅπως καὶ στὸ λαϊκὸ παραμῦθον, οἱ λειτουργικὲς ἀφηγηματικῆς σύνταξης ὀργανώνονται μὲ ἀνάλογο τρόπο γύρω ἀπὸ τὸ δομικὸ σκελετὸ τῆς ἀφήγησιν. Τὰ ἔργα αὐτὰ δὲν διακρίνονται βέβαια γιὰ τὴν ἄξιαν ἐνὸς πρωτότυπου ὕφους, ἀκολοθοῦν ὅμως ὀρισμένους αἰσθητικοὺς κανόνες²⁰.

Στὴν παραγωγὴ τῆς λογοτεχνίας αὐτῆς δὲν ἔχει σημασίαν ὁ συγγραφέας, τὸ λογοτεχνικὸ ρεῦμα ἢ ἡ αἰσθητικὴ ἀναγνώρισις, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀνήκει

—R. Bazin, *Questions littéraires et sociales*, Calmann - Lévy, Paris, 1906.

—R. Georgette, *Le roman-feuilleton français*, Paris, 1955.

—A. Nettement, *Etudes critiques sur le feuilleton - roman*, Librairie de Perrodil, Paris, 1845, κ.ἄ.

18. E. Legouvé, *Soixante ans de souvenirs*, 1886, Paris, σελ. 368-369.

19. Bl. D. Couegnas, *Introduction à la paralittérature*, Seuil, Paris, 1992.

Z. - Boyer, *La Paralittérature*, P.U.F., [Que sais-je?], Paris, 1992.

Id. «Questions de paralittérature», *Poétique*, No 98, Ἀπρίλιος 1994, σελ. 132.

M. Allein, *Entretiens sur la paralittérature*, Plon, Paris, 1970.

M. Angenot, *Le roman populaire. Recherches en Paralittérature*, Les Presses de l'Université du Québec, Montréal, 1975.

20. Bl. P. Zumthor, *Introduction, à la poésie orale*, Seuil, [Poétique], Paris, 1983.

σὲ μιὰ σειρά ἀφηγηματικῶν ἔργων ὅπου τὸ ἐνδιαφέρον συνίσταται, ὅπως ἤδη ἀναφέρθηκε, στὴν πλοκή, στὴν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸν ἡ μετὰφραση δὲ συναντᾷ δυσκολίες καὶ δὲν προδίδει τὸ πρωτότυπο.

Ἡ ἐπίδραση τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς τεχνικῆς τῶν δημοσιεύσεων αὐτῶν τοῦ περιοδικοῦ *Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα* στὴν λογοτεχνικὴ δημιουργία τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων θὰ φανεῖ, γιὰ παράδειγμα, στὴν περίπτωση τοῦ νέου τότε λογοτέχνη Γρ. Ξενοπούλου, συνεργάτη τῶν *Ἑκλεκτῶν*, πού θὰ δώσει μιὰ εἰκόνα τῆς σύγχρονης ἐλληνικῆς κοινωνίας δημοσιεύοντας σὲ συνέχειες τὸ ἔργο του *Ἀνθρώπος τοῦ Κόσμου*, «ἱστορίαν ἐνὸς ἀνθρώπου» τοῦ κόσμου: «Πιστεύω ὅτι ἐννοεῖτε, γράφει ὁ συγγραφέας, περὶ τίνος πρόκειται (...) ὀπίσθεν τοῦ ὡραίου τίτλου ὀχυρούμενοι, τὰ αἵσιστα καὶ ἀφρονέστατα ἀποτομῶσι»²¹.

Στὸ ἐλληνικὸ περιοδικὸ μεταφράζονται καὶ ἐξαιρετικὰ δείγματα τῶν λογοτεχνικῶν ρευμάτων τῆς ἐποχῆς. Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴ σύγχρονη γαλλικὴ καὶ εὐρωπαϊκὴ λογοτεχνία, μέσα ἀπὸ τὴν ἐπαφή μὲ τὸ γαλλικὸ τύπο κυρίως, εἶναι καθοριστικὴ γιὰ τοὺς Ἑλληνες λογοτέχνες πού βρίσκονται σὲ περίοδο ἀναζήτησης ἀπαντήσεων σὲ προβλήματα τεχνοτροπίας, ἔκφρασης καὶ θεματικῆς πού τοὺς ἀπασχολοῦν.

ΟΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΣ

Τὸ πλῆθος τῶν μεταφραστῶν καὶ ἡ εὐχέρεια στὴν ἀπόδοση τῶν ἔργων τῶν Γάλλων συγγραφέων μαρτυρεῖ τὴν ἀκτινοβολία τῆς γαλλικῆς γλώσσας κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, ὅπως ἐξάλλου καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 19ου αἰώνα. Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν πεζογράφων ἄλλοτε ἐξελληνίζονται, ἄλλοτε διατυπώνονται ὅπως ἐκφέρονται στὸ πρωτότυπο. Οἱ μεταφραστές πού ἐμφανίζονται ὡς συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ εἶναι:

Χαρ. Ἀννίνος, Λάμπρος Ἐνυάλης (Ψευδώνυμο τοῦ Λάμπρου Παναγιωτόπουλου)²², Γρ. Ξενοπούλος, Ἀ. Σκαλίδης, Ν. Σπανδωνῆς, Χαρίλαος Κалаϊσάκης, Μ. Δαμβέργης, Α. Δ. Ταγκόπουλος, Ἀ. Π. Κουρτίδης, Ἀγγελος Βλάχος, Γ. Α. Βαλαβάνης, Ἰωακεῖμ Βαλαβάνης, Ἐμ. Ροῖδης, Δ. Στάης, Παναγιώτης Θ. Φέρμης, Β. Ἰωαννίδης, Παν. Πανᾶς, Ἐπ. Ἀλεξάκης, Ἰω. Πετριτσόπουλος, Εὐαγ. Κουσουλάκος, Π. Κ. Σαλταμπάσης, Ἀ. Γ. Κωνσταντινίδης, Π. Α. Βάλβης, Κ. Γιαννάκης, Ἐρρίκος Κριζαφούλης, Σπ. Δ. Παπαφράγκος, Γ. Β. Τσοκόπουλος, Α. Χαριάτης, Γ. Ἀδρακτᾶς, Κ. Πρασᾶς, Ι. Π. Γεωργαντόπουλος, Γεώργ. Δ. Στεφανίδης, Ν. Θ. Ἀνδρεάδης, Π.

21. *Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, τόμ. Δ', ἀρ. 211, σελ. 6.

22. Βλ. Κυρ. Ντελόπουλου, *Νεοελληνικὰ Φιλολογικὰ Ψευδώνυμα*, Ἑλληνικὸ Λογοτεχνικὸ καὶ Ἱστορικὸ Ἀρχεῖο (Ε.Α.Ι.Α.), Ἀθῆνα, 1983.

Βενέρης, Γ. Μάνσης, Θ. Λαμπαδάρης, Π. Γ. Κοκόλης, Μ. Μητσάκης, κ.ἄ. Συνήθως, οἱ περισσότεροι μεταφραστὰς κρύβονται πίσω ἀπὸ ἓνα ψευδώνυμο ἢ πίσω ἀπὸ ἀρχικά ὀνομάτων ὡς ἐξῆς: Αἰσωπος (Γρ. Ξενόπουλος;) ²³, Δμλ ποὺ ἐμφανίζεται καὶ ὡς Δ', Δ* ἢ Δ**, Γ., Γ.Κ.Μ.,*, Β*, Κ., Δ.Γ.Π., Π.Δ.Γ., Tony, Γ.Σ., Π. Π. (Παναγιώτης Πανᾶς;), Petit-Manole, Νάρκισσος, Γ.Α. Β.ΝΗ., Ι.ΔΖ., **Β, Γ.Α., Ν.Κ.Σ., Ἀντ. Φ. (Ἀντώνης Φραβασίλης;), ΓΔΠ., Γβ., Ν.Δ., Ι.Σ.Κ., Ι.Α.Δ., Achille, Παράδοσις, Κ. Gnás, Τ. (Π. Δ. Τσιτσεκλῆς) κ.ἄ.

Πολλὲς μεταφράσεις στέλλονται ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἐπαρχία ὅπως τοῦ Ε.Π.Π. (ποὺ ἄλλοτε υπογράφει Ἐπ. Π. Πολιτάκης) ἀπὸ τῆ Σύρου, τοῦ Ζακύνθου Ἀνδρέα Βλαχοχρήστου ἀπὸ τὸν Πύργο, τοῦ Ν. Γ. Ἀναγνωστόπουλου καὶ τοῦ Λεωνίδα Κανελλόπουλου ἀπὸ τὴν Πάτρα, — ὁ τελευταῖος θ' ἀντιπροσωπεύει καὶ τὸ περιοδικὸν στὴν Πάτρα, — τοῦ Δ. Ἡλιακόπουλου καὶ τοῦ Γ. Κ. Σφήκα ἀπὸ τῆ Ζάκυνθο, τοῦ Ἀχ. Κυριακίδη ἀπὸ τὴν Κύπρο.

Σχετικὰ μὲ τὴ συνήθεια τῶν μεταφραστῶν νὰ χρησιμοποιοιοῦν ψευδώνυμα παραθέτομε τὸ ἐξῆς παράδειγμα τῆς ἐξαιρετικῆς μετάφρασης τοῦ *Ἰωάννη* τοῦ *Ἐπαίτη*, μυθιστορίας τοῦ Ernest Daudet, ὅπου παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς διεύθυνσης ὁ μεταφραστὴς δὲν ἀποκαλύπτει τὸ ὄνομα τοῦ καὶ υπογράφει Tony. Στὴν περίπτωσιν ὅμως αὕτῃ ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ νιώθει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σημειώσῃ τὰ ἐξῆς: «Ἀσμενοὶ δημοσιεύομεν μετάφρασιν τοῦ ἀνωτέρω μυθιστορήματος γενομένην ἐπιτήδεος διὰ τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* ὑπὸ λογίου φίλου. Λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ, ἐπιμένοντος νὰ κρύπτηται ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Tony» ²⁴.

Ἀντιπρόσωποι τοῦ γυναικείου φύλου δημοσιεύουν ἐπίσης τὸ μεταφραστικὸν τοὺς ἔργοι ὅπως: Αἰκ. Ζάρκου, Κλεοπάτρα Ἰωαννίδου, Σοφία Σ. Δούκα, Στέλλα Ε., Ἀναστασία Ἀραβανῆ, Εὐθαλία Α. Ἰωνίδου, Μαρία Δαμουλιάνου, Ἀνδρομάχη Στορνάρη, Α. Γ. Πρινάρη, Κλεοπάτρα Νικολαΐδου, Α. Ἀγγερέτου, Ἀγγελικὴ Γ. Παναγιωτάτου.

Ἡ καθαρεύουσα εἶναι τὸ γλωσσικὸ ὄργανον τῶν μεταφραστῶν, τῶν λογίων τῆς περιόδου αὐτῆς. Ὅμως μετὰ τὸν Ε' τόμον, τὸ 1888, ποὺ εἶναι καὶ ἡ ἡμερομηνία ἐκδόσεως τοῦ *Ταξιδιοῦ* τοῦ Ψυχάρη, τὸ περιοδικὸν ἀντιμετωπίζει εὐνοϊκὰ τὴ δημοτικὴν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ εἰσάγει στὶς ἀγγελίας, στὶς διαφημίσεις, ὀρισμέναις φράσεσι στὴ δημοτικὴν ποὺ στοχεύουν τὴν ἀμεσότητα στὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ κοινόν ²⁵. Ἡ μετάφρασις τοῦ διηγήματος *Ἡ Βασι-*

23. Βλ. αὐτόθι.

24. *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, τ. Β', 31 Αὐγούστου 1886.

25. Γιά παράδειγμα ἡ διαφήμιση τῶν *Ποιημάτων* τοῦ Ι. Γ. Τσακκσιάνου, ποὺ τελειώνει ὡς ἐξῆς:

λοπούλα τοῦ Γάλλου συγγραφέα Charles Richard ἀπὸ τὸν Αἰσωπο, ψευδώνυμο τοῦ Γρ. Ξενοπούλου, εἶναι τὸ πρῶτο ἀφήγημα στὴ δημοτικὴ γλῶσσα καὶ δημοσιεύεται μὲ τὴν ἐξῆς εἰσαγωγή, ποὺ ἐκφράζει τὴν ἀναγκαιότητα τῆς προσρμογῆς τοῦ γλωσσικοῦ ὀργάνου: «Τὸ κατωτέρω καταχωριζόμενον διηγημάτων, πλήρες τρυφερότητος καὶ ἀφελείας, ἦτο ἀδύνατον ἢ μᾶλλον ἄσπονον καὶ σχολαστικόν, ἂν μετεφράζετο εἰς τὴν καθαρεύουσάν»²⁶. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀναγνώσται τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» θὰ μᾶς δικαιώσωσιν»²⁷.

ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΓΑΛΛΟΥΣ ἢ ΑΛΛΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Στὶς μεταφράσεις τῶν λογοτεχνημάτων προτάσσονται, ὅχι μὲ ἰδιαίτερη συχνότητα, πληροφορίες γιὰ Γάλλους ἢ ἄλλους ξένους συγγραφεῖς. Γιὰ παράδειγμα, τὸ διήγημα *Ὁ Γέρον Συναγματάρχης* παρουσιάζεται ὡς ἔργο «τοῦ κατέχοντος ἐπιφανῆ θέσιν μεταξὺ τῶν πρώτων διηγηματογράφων τῆς ἐποχῆς μας Guy de Maupassant»²⁸. Τὸ περιοδικὸ ἐνημερώνεται ἐπίσης γιὰ τὴ λογοτεχνικὴ ἐπικαιρότητα ὅταν πρόκειται γιὰ γεγονότα ὅπως ὁ θάνατος τοῦ Victor Hugo. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὕτῃ δημοσιεύεται ἄρθρο μὲ τίτλο *Δραματικαὶ Περιπέτειαι Βίκτωρος Οὐγκώ*, μὲ τὴν ἐξῆς εἰσαγωγή:

«Ἐνῶ ἡ Γαλλία θρηνεῖ ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ μεγάλου ποιητοῦ αὐτῆς, καὶ ἡ Εὐρώπη σύμπασα διατελεῖ κατάπληκτος διὰ τὴν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου ἐξαφάνισιν τοιαύτης μεγαλοφυίας, τὰ δ' αἰσθήματα ταῦτα διερμηνεύει καθ' ἑκάστην ὁ περιοδικὸς τύπος, σταχυολογοῦμεν, ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Victor Hugo raconté par un témoin de sa vie* τῆς ἰδίας αὐτοῦ συζύγου, ἐπεισὸδία τινα ἐκ τῶν κατὰ τὰς παραστάσεις τῶν δραματικῶν αὐτοῦ ἔργων συμβάντων, δι' ὧν, μυριοστὴν φορὰν, βεβαιοῦται, ὅτι πᾶσα μεγαλοφυΐα ἐπέσυρε καθ' ἑαυτῆς τὸν φθόνον καὶ τὴν ἀντίπραξιν»²⁹.

Ἀπὸ τίς ἀφηγούμενες περιπέτειες τοῦ μεγάλου Γάλλου συγγραφέα

«Ὅσαι καὶ ὅσοι δὲν τὰ ἀνάγνωσαν, ἄς σπεύσωσιν ν' ἀποκτήσωσιν αὐτά. Ὀλίγα ἀντίτυπα μένουσιν ἔτι.

Κρίμα νὰ μὴν τάχῃ κανεῖς! Γρήγορα θὰ μετανιώσῃς», *Αὐτόθι*, τ. Ε', 29 Ἰανουαρίου 1889, ἀρ. 341.

26. Οἱ πεποϊθήσεις τῆς Διεύθυνσης τοῦ περιοδικοῦ σχετικὰ μὲ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα ἐκφράζονται μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς δημοσίευσης τοῦ διηγήματος *Ἡ Νεράιδα τοῦ Ἀμβραζικοῦ τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου*. Σύμφωνα μὲ τὰ σχόλια τοῦ περιοδικοῦ ὁ συγγραφέας ἀποδεικνύεται «ἀπαράμιλλος ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν καὶ ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν τὴν ἀπλὴν ἀλλ' ὅχι τὴν χυδαίαν». *Αὐτόθι*, τόμ. Η', 15 Δεκεμβρίου 1891, ἀρ. 597.

27. *Αὐτόθι* τ. Ε', 13 Νοεμβρίου 1888, ἀρ. 319.

28. *Αὐτόθι*, τ. ΣΤ', 17 Ἰουνίου 1890, ἀρ. 484.

29. *Αὐτόθι*, τ. Α', 2 Ἰουνίου 1885, σελ. 256.

παραθέτουμε τὴν τελευταία παράγραφον τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ παρουσίασε ὁ μεταφραστὴς ὑπογράφοντας Δμλ.:

«Εἰς τὰ συρίγματα καὶ τὰς συκοφαντίας προσετίθεντο αἱ ἀπειλαί. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν παραστάσεων τοῦ Ἑρνάνη, ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἔλαβεν ἐπιστολήν, λήγουσαν διὰ τῆς ἐπομένης φράσεως: “Ἐὰν δὲν ἀποσύρῃς τὸ βρωμερὸν δράμα σου ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων, θὰ σὲ κάμωμεν νὰ χάσῃς τὴν ὄρεξιν τοῦ ψωμοῦ”. Ὁ ποιητὴς ἐγέλασεν, ἀλλὰ τινες τῶν θαυμαστῶν του ἐφοβήθησαν καὶ ἠθέλησαν νὰ συνοδεύσωσιν αὐτὸν καθ’ ἐκάστην ἐσπέραν μέχρι τῆς οἰκίας του. Ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἐπάλαισεν ἐπὶ τοῦ θεάτρου, χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ, ὥπως οὐδὲν τῶν δραμάτων του γίνῃ ἀποδεκτὸν ἄνευ συριγμάτων. Μετὰ τὸ δράμα οἱ *Βυργάβοι* ἀπέκαμιν.»³⁰.

Ὅχι μόνον ὁ Alexandre Dumas πατέρας δεσπόζει στὶς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς χαίρει ἐκτιμήσεως ὡς συγγραφέας τῆς «Κυρίας τῶν Καμελιῶν, τοῦ Μυθιστορήματος τῆς Γυναικὸς καὶ τόσων ἄλλων ἔργων, ἐξόχως ψυχολογικῶν καὶ κοινωνικῶν, εἶνε ἀρκοῦσα σύστασις ὑπὲρ τοῦ νέου τοῦτου ἔργου ὅπερ θὰ συγκινήσῃ καὶ θὰ τέρψῃ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, εἴπερ τι καὶ ἄλλω»³¹. Μ’ αὐτὸν τὸν τρόπο ἀναγγέλλεται ἡ δημοσίευση τοῦ ἔργου τοῦ Ἀντωνίνα, σὲ μετάφραση Λάμπρου Ἑνωάλη.

Ἡ μυθιστορηματικὴ τέχνη τοῦ Charles Merouvel ἐκθειάζεται καθὼς καὶ ἡ ἀπήχρησθ τοῦ σπὸ κοινὸ ὅταν ἀναγγέλλεται ἡ δημοσίευση τοῦ ἔργου τοῦ *Οἱ Τρεμερό: (μυθιστόρημα δημοσιευθὲν ἐσχάτως ἐν τῷ εἰκονογραφημένῳ περιοδικῷ Journal de Dimanche, ποσοῦτον ἐξετιμήθη καὶ τοσοῦτον ἐμάγευσε τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ, ὥστε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἠῦξησεν καταπληκτικῶς. Καὶ δικαίως, διότι τοὺς ΤΡΕΜΟΡ διακρίνει τὸ φυσικὸν καὶ ἀπεριττον τῆς δράσεως, τὸ ζωηρὸν τῆς περιγραφῆς· ἐκτὸς δὲ τῶν καλλονῶν τούτων, ἀπεικονίζονται ἐν αὐτοῖς οἱ κυριώτεροι κοινωνικοὶ χαρακτῆρες: ὁ ὑψηλόφρων, δηλ. καὶ γενναῖος ἀστός, ὁ ποταπός, ὁ χαμερπής, ὁ ἐκδεδιτημένος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ συρμοῦ, ὁ κλέπτης, ὁ φονεὺς, ὁ ἀγνὸς ἐραστής, ὁ φαυλόβιος, τέλος ὁ διαφθορεὺς μετ’ ἀπαρχαμύλλου δὲ χάριτος καὶ φυσικότητος περιγράφονται καὶ οἱ γυναικεῖοι χαρακτῆρες...»³².*

«Ἐκ τῶν ἀγαπητοτέρων συγγραφέων», ὥπως σημειώνεται, τυγχάνει ὁ μυθιστοριογράφος Fortuné Boisgobey, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα *Τὸ Κομμένο Χέρι* καὶ *Τὸ Γῆρας τοῦ κυρίου Λεκὸν* δημοσιεύονται στὸ περιοδικό. (Ὁ τύπος τοῦ ἀστυνομικοῦ ἥρωα Λεκὸν ἦταν δημοιούρημα ἐνὸς ἄλλου Γάλλου συγγραφέα, τοῦ Emile Gaboriau). Παρέχονται πληροφορίαι βιογραφικοῦ

30. *Αὐτόθι*.

31. *Αὐτόθι*, τόμ. Δ’, 14 Φεβρ. 1888, ἀρ. 241.

32. *Αὐτόθι*, τόμ. Δ’, 1 Μαΐου 1888, ἀρ. 263, σελ. 415.

33. *Αὐτόθι*, τόμ. Δ’, 1 Μαΐου 1888, ἀρ. 263, σελ. 320.

περιοχόμενου. Ἀναφέρουμε χαρακτηριστικά τὴν παραγωγικότητά του: 55 μυθιστορήματα σὲ 87 τόμους. Ἡ παρουσίαση τοῦ συγγραφέα αὐτοῦ συνοδεύεται κι ἀπὸ φωτογραφία, «κατ' ἀπείτησιν πολλῶν ἀναγνωστῶν μας μαγευθέντων» ἀπὸ τὴν ἀφηγηματικὴ τέχνη τοῦ μυθιστοριογράφου αὐτοῦ, ὅπως ἐπισημαίνεται στὸ περιοδικό³³. Γιὰ τὸ μελετητὴ ἡ ἔρευνα τῶν ἐπιδράσεων τῶν μυθιστοριογράφων αὐτῶν ποὺ ἔχουν μεγάλη ἀπήχηση στὸ κοινό, σὲ συγγραφεῖς ὅπως ὁ Ἄλ. Ρίζος Ραγκαβῆς, εἶναι ἐνδιαφέρουσα³⁴.

Ἀναγγέλλοντας διήγημα τοῦ Xavier Marmier διαβάζουμε τὰ ἐξῆς σχόλια τοῦ περιοδικοῦ σχετικὰ μ' αὐτὸν τὸ συγγραφέα καὶ τὶς συνήθειες μυθιστοριογράφων τῆς φιλολογίας αὐτῆς, ποὺ γνωρίζει μεγάλη ἐμπορικὴ ἐπιτυχία: «Ὁ ἐξοχος ἀκαδημαϊκὸς Xavier Marmier ἀγαπῶν νὰ λαμβάνη ἐκ τῆς ξένης φιλολογίας ὑποκείμενα διηγήσεων, ἐπίσταται νὰ διαφυλάττῃ ἅπαντα τὸν ἀρχικὸν καὶ ιδιόρρυθμον χαρακτῆρα τοῦ πρωτοτύπου. Τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ μικρὰ διήγησις τῆς Χελιδόνας, ἥτις μετ' ἄλλων πολλῶν διηγημάτων μέλλει ἐντὸς μικροῦ νὰ ἐκδοθῇ εἰς τόμον φέροντα τίτλον: *A la ville à la campagne*».

Μὲ τὴν ὑπογραφή ἐπίσης Δμλ., μεταφράζεται ἄρθρο μιᾶς «τῶν θυγατέρων τοῦ διασήμευ Ἀγγλοῦ μυθιστοριογράφου Καρόλου Δίκενς»³⁵ στὸ περιοδικὸ *Cornhill Magazine*, ποὺ ἀναφέρεται σὲ λεπτομέρειες τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς προσωπικῆς ζωῆς τοῦ συγγραφέα. Γιὰ τὸν Ἀγγλο ἐπίσης συγγραφέα Wilkie Collins διαβάζουμε, πὼς «ἀνήκει εἰς τὴν ἐξοχον χορείαν τῶν μεγάλων Ἀγγλῶν μυθιστοριογράφων»³⁶ ἥς ἡγεῖται ὁ ἐπιφανέστατος Δίκενς, μεθ' οὗ ἐν πολλοῖς συνηργάσθη. Γονιμώτατος ὁ Κόλλινς ἔγραψε πολλὰ καὶ διάφορα ἔργα, πάντα διακρινόμενα διὰ τὰς παντοίας αὐτῶν φιλολογικὰς ἀρετάς, ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν παρήγαγε τόσον μεγάλην αἰσθησιν εἰς τὸ δημόσιον, οὐδὲν αὐτῶν ἐγένετο τόσον δημοτικὸν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ὅσον ἡ *Λευκοφόρος*, ἥτις, περατωθεῖσα, ἐδημοσιεύθη ταυτοχρόνως, ὡς ἐπιφυλλὶς δύο ἐφημερίδων ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ».

Ὁ «Χᾶνς Χριστιανὸς Ἀνδερσεν, ὁ μέγας τῆς Δανίας καὶ τοῦ κόσμου

34. Παρουσιάζει ἐνδιαφέρον, ὅπως παρατηροῦμε, νὰ γίνῃ ὁ παραλληλισμὸς τοῦ μυθιστορηματος *Τὸ Κομμένο Χέρι* μὲ τὸ ἔργο Ὁ Συμβολαιογράφος τοῦ Ἀλεξ. Ρίζου Ραγκαβῆ, νὰ προσδιοριστοῦν τὰ κοινὰ στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν πλοκὴν τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνονται στὰ ἔργα τῆς λαϊκῆς αὐτῆς λογοτεχνίας, χωρὶς νὰ εἶναι ὡστόσο σίγουρο πὼς πρόκειται γιὰ δάνεια ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Γάλλου αὐτοῦ συγγραφέα. Ὁ Ραγκαβῆς ἐμπνεόταν ἀπὸ ἔργα τῆς ξένης φιλολογίας, τῆς «ἐλαφροῦς φιλολογίας», ὅπως τοῦ καταλόγιζαν οἱ κριτικοί, ἢ συχνὰ ἀπλὰ τὰ ἐπεξεργαζόταν. Βλ. Ἀριστ. Κουρτίδου, *Ἡ Ἐξέλιξις τοῦ Διηγήματος καὶ Μυθιστορηματος μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβῆς* ὡς διηγηματογράφος, Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός, Ἀθῆναι, 1972.

35. Αὐτόθι, τ. Α', 26 Μαρτίου 1885.

36. Αὐτόθι, τόμ. Α', 31 Μαρτίου 1885, ἀρ. 23.

διηγηματογράφος, ὁ μοναδικὸς μυθολόγος(...) ἔχει, κατὰ τὸ περιοδικόν, τὴν χάριν νὰ τέρπει, νὰ συγκινῇ, νὰ κατακτᾷ, ν' ἀφαρπάξῃ ὅλους τοὺς ἀναγνώστας». Γιὰ τὸ λόγον αὐτὸ δημοσιεύεται «ἐν ἀκόμῃ τῶν ἀμεταφράστων του ἔργων, τὸ καλλίτερόν του ἴσως, ἀποτελοῦν μικρὸν τομίδιον, ὑπὸ τὸν ὠραῖον τίτλον "Εἰκονογραφημένον βιβλίον ἀνευ εἰκόνων"»³⁷.

Ὁ συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ Ἀντώνης Φραβασίλης, μεταφραστὴς τοῦ ἔργου *Περίτα Χιμένες* τοῦ Ἰσπανοῦ συγγραφέα Juan Valera, δίνει ἐπίσης βιογραφικὰς πληροφορίες γιὰ τὸ συγγραφέα καὶ τὸν παρουσιάζει ὡς τὸ διασημότερο τῶν συγχρόνων Ἰσπανῶν συγγραφέων. Τὰ ἔργα του διακρίνει «βαθεῖα ψυχολογικὴ γνῶσις, τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, πνεῦμα λεπτῶς σατιρικόν, ὕφος ἀμειπτον, καὶ εἰς ἄκρον ἐλκύνον, γλῶσσα ὑπερθυμίζουσα τὰς ἐνδοξοτέρας σελίδας τῆς ἰσπανικῆς φιλολογίας»³⁸.

Τὸ ἔργο *Διουδμίλα* τοῦ Ρώσου συγγραφέα καὶ δημοσιογράφου Nik. Alexievitch Polevoi, ἰδρυτῇ τοῦ μοσχοβίτικου περιοδικοῦ *Τηλέγραφος*, «ὃν πρῶτοι ἡμεῖς γνωρίζομεν τῷ "Ἑλληνι ἀναγνώστη", σημειώνεται στὸ περιοδικὸ καὶ ὁ ὁποῖος «ὑπῆρξεν ἐκ τῶν γονιμωτάτων καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἐφημεριδογράφων τῆς Ρωσίας»³⁹. Τὸ παραπάνω διήγημα, ὅπου προτάσσονται βιογραφικὰς πληροφορίες, δημοσιεύεται σὲ μετάφραση ποὺ ὑπογράφεται μὲ τὸ ψευδώνυμο **B.

Οἱ πληροφορίες αὐτὲς δίνουν μίαν εἰκόνα τῆς εὐρωπαϊκῆς λογοτεχνικῆς ἐπικαιρότητας καὶ προβάλλουν τοὺς συγγραφεῖς τῶν ὁποίων τὸ ἔργο εἶχε μεγάλη ἀπήχηση στὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸ τῆς ἐποχῆς.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Στὸ λογοτεχνικὸ αὐτὸ περιοδικό, ἡ πολιτικὴ δὲν κατέχει μεγάλη θέση. Πολιτικὰ γεγονότα, εἰδήσεις προβάλλονται χωρὶς ἰδιαιτέρο σχολιασμό, σὲ σύντομες εἰσαγωγὰς ποὺ ἀκολουθοῦνται κυρίως μὲ δημοσιεύματα, περιγραφικὰ εἰκόνες, χρονογραφήματα, ἢ ἀποσπάσματα ἔργων συνοδευόμενα ἀπὸ σχόλια κλπ.

Γιὰ τὸ γαλλικὸ περιοδικὸ ὁ πόλεμος τοῦ 1870, ἡ κομμούνια τοῦ Παρισιοῦ θίγεται μόνο γιὰ νὰ δικαιολογηθεῖ ἡ διακοπὴ τῆς κυκλοφορίας τῶν φύλων. «Les malheureux événements dont Paris a été le théâtre, en supprimant les communications avec la province, nous ont mis dans l'impossibilité de servir nos abonnés depuis le 12 septembre de l'année dernière.

37. *Αὐτόθι*, τόμ. ΣΤ', 11 Φεβρουαρίου 1890, ἀρ. 448.

38. *Αὐτόθι*, τόμ. Δ', 28 Αὐγ. 1888, ἀρ. 297.

39. *Αὐτόθι*, τ. Ε', 5 Ὀκτωβρίου 1889, ἀρ. 411.

D'un autre côté, nous n' avons pu paraître qu' une fois par semaine durant l'investissement, en raison de la pénurie du papier. A partir du 15 janvier, il nous a même fallu interrompre tout à fait notre publication»⁴⁰.

Τὰ Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα ἀκολουθοῦν τὸ ἴδιο περίπου πνεῦμα· ὅμως ὁρισμένα γεγονότα ἔχουν τὸν ἀπόηχό τους στὶς σελίδες του. Κατὰ τὶς βουλευτικὲς ἐκλογὲς στὶς 7 Ἀπριλίου 1885, γιὰ παράδειγμα, ἡ διεύθυνση ἀναγγέλλει τὸ χρονογράφημα τοῦ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου Ὁ Ἑκλεκτὸς τοῦ Λαοῦ ὡς ἐξῆς: (Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, αἵτινες ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἀναστατοῦσι σήμερον τὴν Ἑλλάδα, δημοσιεύομεν τὸν Ἑκλεκτὸν τοῦ Λαοῦ, χαριεστάτην καὶ πιστὴν εἰκόνα γραφεῖσαν ἄλλοτε ἐν παρομοίαις περιστάσεσιν ὑπὸ τοῦ χαριτογράφου κ. Δημητρίου Γρ. Καμπούρογλου, τοῦ νῦν διευθυντοῦ τῆς ἀγαπητῆς "Ἑβδομάδος". Ὁ κ. Καμπούρογλου εἶνε, ἂν οὐχὶ ὁ μόνος, ὁ πρῶτος ὅμως τῶν γραψάντων εἰκόνας ἐκ τοῦ συγχρόνου ἀθηναϊκοῦ βίου, τὰ δὲ ἔργα του, ἅτινα διακρίνει χάρις, ὕφος καὶ ἀλήθεια περιγραφῆς ἐπαξίως ἐξετιμήθησαν καὶ εὐηρέστησαν τοὺς ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ τύπου καὶ τῶν ἰδίων του δημοσιευμάτων.

Ὁ ἐν τῇ εἰκόνᾳ ταύτῃ ζωγραφιζόμενος τύπος τοῦ ὑποψηφίου Ζαφειράκη, βεβαίως δὲν θὰ φαῖν φανταστικὸς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ἐλπίζομεν μάλιστα ὅτι οἱ πλεῖστοι, εἰς πολλὰ μέρη τῆς περιγραφῆς, θὰ μειδίσωσιν ἀναμνησκόμενοι γνώριμόν τινα, ὃν πολλὰκις θ' ἀπῆντησαν ἐν τῷ πραγματικῷ βίῳ τῆς τε πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Σ.τ.Δ.).⁴¹

Στὸ ἴδιο τεῦχος, στὸ ἄρθρο μὲ τίτλο Ἡ τελευταία σελὶς ποῦ ὑπογράφει ὁ Δάμ, περιγράφεται ἡ ἀτύσφαιρα τῶν ἐκλογῶν, (ἡ ἡμέρα τῶν ἡμερῶν, καὶ τῶν πανηγύρεων ἢ πανήγυρις)⁴².

Τὸ διήγημα Ἡ σημαία τοῦ Γεωργίου Δροσίνῃ ἐπιλέγεται ἀπὸ τὸ καλλιτεχνικὸ καὶ εἰκονογραφημένο τεῦχος ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, ποῦ συντάχθηκε ἀπὸ ἐξέχουσες προσωπικότητες τῶν γραμμάτων, ποιητές, λογογράφους καὶ δημοσιεύεται στὰ Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα, καθὼς ἀναφέρεται στὶς ἐπικαιρες πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις. Σημειώνεται ἐπίσης, μὲ αὐτὴ τὴν εὐκαιρία, ὅτι

40. *Le Bons Romans*, no 1104, 1871. Μετ.: «Καθὼς τὰ θλιβερά γεγονότα ποῦ δραματίστηκαν στὸ Παρίσι διέκοψαν τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὴν ἐπαρχία, μᾶς ὑποχρέωσαν νὰ μὴ εἶμαστε σὲ θέση νὰ ἐξυπηρετήσουμε τοὺς συνδρομητές μας ἀπὸ τὶς 12 Σεπτεμβρίου τοῦ παρασμένου ἔτους.

Ἐξάλλου τὸ περιοδικὸ μας κυκλοφόρησε μιὰ φορὰ τὴν ἐβδομάδα κατὰ τὸν ἀποκλεισμό, ἐξαιτίας τῆς ἑλλείψεως χαρτιοῦ. Ἀπὸ τὶς 15 Ἰανουαρίου ὑποχρεωθήκαμε νὰ διακόψουμε ἐντελῶς τὴν ἐκδοσὴ τοῦ φύλλου μας.»

41. Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα, τ. Α', 7 Ἀπριλίου 1885, σελ. 189.

42. *Αὐτόθι*, σελ. 192.

ἡ διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ εἶναι πρόθυμη νὰ ἀποστείλει στοὺς συνδρομητὰς τῆς ταχυδρομικῶς τὸ τεῦχος αὐτὸ, ποὺ πωλεῖται ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν στρατιωτῶν ποὺ φονεύθηκαν ἢ πληγώθηκαν. Ἐπίσης μὲ ἰδιαίτερη ἀνακοίνωση ἀπὸ τῆς διεύθυνσης τοῦ περιοδικοῦ γνωστοποιεῖται ὅτι: «Χάριν τῶν ἔνεκα τῆς ἐπιστρατεύσεως ἀναγκασθέντων νὰ διακόψωσι τὴν ἀνάγνωσιν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὑπεβιάσαμεν τὴν τιμὴν τῶν προηγουμένων φύλλων εἰς λεπτὰ 10 ἑκάστον ἀντὶ τῆς ὀρισμένης εἰκοσαλέπτου»⁴³.

Τὸ γεγονός ἐπίσης τῶν γάμων τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου μὲ τὴν πριγκίπισσα Σοφία θὰ τιμηθεῖ ἀπὸ τὸ περιοδικὸν μὲ τὴν κυκλοφορίᾳ πανηγυρικοῦ φύλλου. Τὰ Ἐκλεκτὰ, ἀμολονότι ἄχροα ἀνάγκη ἐν τῇ πολιτικῇ, διασώζουσιν, ὅπως διαβάζομε, ἀκέραιον τὸ ἐθνικὸν φρόνημα. Προκειμένου δὲ νῦν νὰ πανηγυρισθῇ γεγονός μέγα καὶ βαρυσήμαντον (...) δι' ὃ συνταράσσεται καὶ σκιρτᾷ ἐξ ἀγαλλιάσεως ἅπας ὁ ἐλεύθερος καὶ δοῦλος Ἑλληνισμός, θὰ ἐχαρακτηρίζετο δικαίως ὡς ἀνάσθητον τὸ ἡμέτερον περιοδικόν, ἂν μόνον αὐτὸ ἐξ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν δημοσιευμάτων ἔμενε ξένον καὶ ἀμέτοχον τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ πανηγύρεως»⁴⁴. Μὲ τὴν εὐκαιρίᾳ αὕτῃ δημοσιεύονται καὶ τὰ μοναδικὰ στὸ περιοδικὸν ποιήματα: Κωνσταντῖνος - Σοφία τοῦ Ἱ. Τσακασιάνου καὶ Χαραὶς καὶ Δάκρυα τοῦ Γ. Μαρτινέλλη. Στὸ τελευταῖον ἐκφράζονται χαρὲς γιὰ τὸ εὐτυχὲς γεγονός, δυσάρεστα συναισθήματα γιὰ τὶς ἀλύτρωτες περιοχὰς καὶ προβληματισμὸς στὰ πλαίσια τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ «ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ»⁴⁵

Α' ΤΟΜΟΣ (1 Νοεμβρίου 1884 - 30 Ὀκτωβρίου 1885)

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἡ βασίλισσα Μαργώ, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, σὲ μετάφραση Α. Σκαλίδου.

Ἡ δέσποινα Μονσορώ, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, συνέχεια τῆς βασίλισσας Μαργώ, σὲ μετάφραση Δ'.

43. Αὐτόθι, τ. Β', 15 Ἰουνίου 1886.

44. Αὐτόθι, τ. Ε', 1 Ὀκτωβρίου 1889.

45. Συχνὰ γίνονται μεταφράσεις ἀγνώστου ταυτότητος ἀφηγηματικῶν ἔργων ἀπὸ τὸ γαλλικὸ Τύπο.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἑποθεσίς κωμωδίας, τοῦ Ἀλφόνσου Κάρρ, σὲ μετάφραση Ἀγγέλου Βλάχου.

Ἡ λωποδυσία, τοῦ Μπαλζάκ, σὲ μετάφραση τοῦ Ι. Μ. Δαμβέρρη.

Ἡ ὁμογάλακτος ἀδελφή, τοῦ François Coppée, σὲ μετάφραση Α. Π. Κουρτίδου.

Ἡ συνδιαλλαγή, ἐνετικὸ διήγημα (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ), σὲ μετάφραση Β.

Ἡ νύξ τοῦ νέου ἔτους, «ἐκ τῶν τοῦ Jean Paul», σὲ μετάφραση Δ.Τ.

Τὸ μετᾶλλον, τοῦ François Coppée, σὲ μετάφραση Α. Π. Κουρτίδου.

Τὰ ἀμάραντα ρόδα, τοῦ Catulle Mendès, σὲ μετάφραση Γ. Α. Βαλαβάνη.

Σύζυγος χωρὶς νὰ θέλῃ, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Ε.Π.Π., ἀπὸ τῆ Σύρο.

Αἱ τελευταῖαι στιγμαί, τοῦ Σουλιέ, «κατὰ τὸ Γαλλικόν».

Ὁ ναύτης, «κατὰ τὸ Γαλλικόν».

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ λευκοῦ οἴνου, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ».

Ἐν ἐπεισόδιον τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, «κατὰ τὸ Γαλλικόν», σὲ μετάφραση Γ.

Θανατικὴ ἐκτέλεσις τοῦ Λουδοβίκου ΙΣΤ', «ἐκ τοῦ νεωτάτου συγγράμματος» τοῦ Ἐδμόνδου Βιρέ.

Εὐγνωμοσύνη, «κατὰ τὸ Γαλλικόν».

Ἡ ἄγνωστος, ἀλληγορία τῆς Γεωργίας Σάνδη, σὲ μετάφραση Δ. Στάη.

Ἡ τύχη μιᾶς χελιδόνος, σουηδικὸ διήγημα τοῦ Xavier Marmier ἀπὸ τὸ ἔργο του *A la ville à la campagne*, σὲ μετάφραση Αἰκ. Ζάρκου.

Ἑπνωτισμός. Κείμενο ποῦ μὲ τὴν ὑπογραφή Δ* παραπέμπει στὴν Πρωτὰ τοῦ Παρισιοῦ καὶ συγκεκριμένα στὴν ἀφήγησιν τοῦ Ἀδόλφου Βελώ.

Δραματικαὶ περιπέτειαι Βίκτωρος Οὐγκώ, ἀπὸ τὸν σύζυγό του (ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἔργο *Victor Hugo raconté par un témoin de sa vie*), σὲ μετάφραση Δμλ.

Χωρὶς ποτὲ νὰ ἴδωσιν ἀλλήλους, τοῦ Alphonse Karr, σὲ μετάφραση Γ. Α. Βαλαβάνη.

Ὁ ἐκ ψευδῶν σταθμῶν ἔρως, «κατὰ τὸ γαλλικόν», σὲ μετάφραση Γ.Κ.Μ.

Δύο ἄνδρες σ' ἓνα ζευγάρι κάλτσες. Συγγραφέας: Amélie Perronet, σὲ μετάφραση*.

Μάθημα Ἀριθμητικῆς, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ».

Ρονάλδος καὶ Μιζέττη, τοῦ Albert Delpit, σὲ μετάφραση Αἰκ. Ζάρκου.

Ὁ πειρασμός, «κατὰ τὸ γαλλικόν», σὲ μετάφραση Β*.

Ἐπὶ τοῦ πλοίου, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Κ.

Ὁ γάτος τοῦ Γρετρό, «ἐκ τῶν τοῦ Gaston Pescheron».

Τὸ μυστικὸν τῆς θανούσης, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Κλεοπάτρας Ἰωαννίδου.

Ὁ ἀπόμαχος, «ἐκ τῶν τοῦ E. Souvestre».

Ὁ κληρωτός, «κατὰ τὸ Γαλλικόν», σὲ μετάφραση Δ.Γ.Π.

Ὁ σκελετὸς τῆς ὀρνίθος. «Ἐκ δημοσιεύματος ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος», σὲ μετάφραση Π.Δ.Τ.

Β' ΤΟΜΟΣ (1 Νοεμβρίου 1885 - 30 Ὀκτωβρίου 1886)

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἡ δέσποινα Μονσορώ, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, σὲ μετάφραση Δμλ⁴⁶, συνέχεια ἀπὸ τὸν Α' τόμο.

Ἰωάννης ὁ ἐπαίτης, μυθιστορία τοῦ Ἑρνέστου Δωδέ, σὲ μετάφραση Tony.

Ἀπομνημονεύματα σκελετοῦ, τοῦ Ἑμμ. Φερδινάνδου δὲ Γονζαλές, σὲ μετάφραση Δμλ ἢ Δ* ἢ Δ**. Ἡ εἰκονογράφηση σκηνῶν τοῦ ἔργου αὐτοῦ σὲ ὀρισμένα τεύχη ὑπογράφεται ἀπὸ τὸ Γάλλο Amedée Rousseau.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἡ εὐτυχία, φανταστικὸ διήγημα «κατὰ τὸ γαλλικόν», σὲ μετάφραση Π. Ι. Φέρμπου.

Ὁ μικρὸς προδότης, ἐκ τῶν *Contes de Lundi* (Διηγήσεις τῆς Δευτέρας) τοῦ Ἀλφόνσου Δωδέ, σὲ μετάφραση Γ.Σ.

Μιά νύξ ἐν Ἀντίλλαις, διήγημα «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Π.Δ.Γ.

Ἡ εὐτυχία τοῦ πτωχοῦ, τοῦ Paul de Kock, σὲ μετάφραση Π.Π.

Τεθαμμένοι ζῶντες, τοῦ Elie Berthet, σὲ μετάφραση Β. Ἰωαννίδου. Καθὼς ἡ δημοσίευση τοῦ διηγήματος ὁλοκληρώνεται σὲ πέντε τεύχη, στὸ πρῶτο τεῦχος ὑπογράφει ὁ μεταφραστὴς ὡς Π.Δ.Γ., στὰ ὑπόλοιπα ὡς Β.Θ.Ι., ἐκτὸς τοῦ τελευταίου ποὺ φέρει τὴν ὑπογραφή Β. Ἰωαννίδου.

Αἱ φιλικαὶ πληροφορίες, τοῦ Louis Leroy, σὲ μετάφραση Γ. Α. Βαλαβάνη.

Ἡ πατρὶς πρὸ παντός, τοῦ F. Diény, χωρὶς ἐνδειξη μεταφραστῆ.

Τὸ κνηνίον τοῦ κοσσύφου, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», χωρὶς ἄλλες πληροφορίες ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς στὸ τέλος: Petit-Manole.

Ὁ πόλεμος καὶ ἡ φιλανθρωπία, «κατὰ τὸ Γαλλικόν», σὲ μετάφραση Ἑπαμ. Π. Πολιτάκη ἀπὸ τὴ Σύρο.

46. Στὸν Α' τόμο ὁ μεταφραστὴς αὐτοῦ τοῦ μυθιστορήματος ὑπογράφει ὡς Δ'. Στὰ Ἀπομνημονεύματα σκελετοῦ ὁ μεταφραστὴς ἀναγγέλλεται ὡς Δμλ. Σὲ ἄλλα τεύχη ὅμως ὑπογράφει ὡς Δ* ἢ ὡς Δ**.

Γ' ΤΟΜΟΣ (1 Νοεμβρίου 1886 - 30 Ὀκτωβρίου 1887)

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΣΤΟΝ Β' ΤΟΜΟ

Ἀναγγέλλονται ἤδη ἀπὸ τὸν Β' τόμο ὅτι θὰ δημοσιευθοῦν ὀρισμένα μυθιστορήματα καὶ διηγήματα («διασῆμων τῆς Ἑσπερίας συγγραφέων»). Τὰ προαναγγελθέντα στὴν ἀνακοίνωση ἔργα δὲν συμπίπτουν βέβαια ἀπόλυτα μὲ τὰ δημοσιευμένα ποὺ καταγράφονται ἐπίσης παρακάτω λεπτομερῶς. Ὅμως, ἀπὸ τῆ σύγκριση ποὺ πραγματοποιεῖται, διαφαίνεται ὁ προγραμματισμὸς τοῦ περιοδικοῦ γιὰ τὸ ἔτος ποὺ θ' ἀκολουθήσει καὶ ἡ ὀργάνωσή του στὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ὕλης, ἡ ὁποία ἀντλεῖται κυρίως ἀπὸ τῆ γαλλικὴ λογοτεχνία. Συχνὰ ἀκόμη καὶ ἔργα Ἀγγλων ἢ ἄλλων συγγραφέων ἀντλοῦνται ἀπὸ τῆ γαλλικῆ γλώσσα —ἀπὸ τίς μεταφράσεις αὐτῶν στὸν γαλλικὸ Τύπο— ὅπως στὴν περίπτωσιν τοῦ κειμένου τοῦ συγγραφέα Charles Dickens, ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ τῇ σημείωσιν «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ».

Ἡ ἀναγγελία-ἀνακοίνωσις, ποὺ διακρίνεται ἀπὸ τὴν ἀνομοιογένεια κατὰ τὴν ἐκφορὰ τῶν ὀνομάτων τῶν συγγραφέων, ὅπως ἄλλωστε καὶ τὸ περιοδικὸ στὸ σύνολό του, ἔχει ὡς ἐξῆς:

«ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ:

1. ERNEST DUBREUIL: Ὁλιβιέρος ὁ Νόθος.
2. ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΣΕΒΑΛΙΕΡ: Χήρα καὶ Παρθένος.
3. ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΦΕΓΙΕ: Ἡ Νεκρά.
4. ΙΒΑΝ ΤΟΥΡΓΚΕΝΙΕΦ: Φωλεὰ Εὐγενῶν.
5. Κ. ΡΑΟΥΛ ΔΕ - NABERY: Τὸ ἔγκλημα τῶν Γυναικῶν [Εἰκονογ.]
6. ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΑΝΔΗ: Λέων Λεώνης.
7. ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΣΥΗ: Ἡ Διδασκάλισσα.
8. ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΔΩΔΕ: Μάρτυς Ἐρωτος.
9. ΜΑΡΙΟ UCHARD: Ἡ Κόμησης Ἀρτεμὶς [Μετ' εἰκόνων].
10. ΦΡΕΔΕΡΙΚΟΥ ΣΟΥΛΙΕ: Ὁ Κόμης τῆς Ταλώσης.
11. ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΑΝΔΗ: Ὁ Μικροῦλης.
12. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ: Ἡ δέσποινα Μονσορώ.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ:

1. ΕΔΓΑΡΔΟΥ ΠΟΟΥ: Ὁ Μαῦρος Γάτος.
2. ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡΡ: Ὁ Ἀδάμας.

3. EYGENIOY ΣΥΗ : Συζύγον Ἐκδίκησις.
 4. » » : Ἀληθὲς Τραγωδία.
 6. KAPAMZIN : Χωρική καὶ Ἀριστοκράτης.
 6. MEPT : Περιπέτεια Καλλιτέχνης.
 7. A. FOURGEAUD : Ἡ Παγωμένη Θάλασσα.
 8. ΟΥΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ : Ὁ Θεὸς μου Γεώργιος.
 9. » » : Ἡ Χρυσὴ Μνηστὴ [Καστυλιανὸς μῦθος].
 10. Φ. ΚΟΠΠΕ : Ὁ Ὄνυξ τοῦ Λέοντος.
 11. ΕΒΑΙΕ ΜΑΡΜΙΕ : Ὑψὲς Φιλοσοφία.
 12. ΔΙΚΕΝΣ : Ἐξομολόγησις Μαθητοῦ.
 13. » » : Ὁ Ἰππότης τῆς αἵμασσούσης καρδίας.
(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).
 14. ERNEST CHAPUIS : Ἀληθὲς Ἔρως.
 16. ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΦΕΓΙΕ : Ὁνέστα.
 16. Κας Οὐίδα : Ἡ Βεβέ.
 17. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ : Χορὸς Μετημφιεσμένων.
 18. SOLLOHOUB : Ἡ Ἀρκτος.
 19. ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΡΕΒΟΣΤ : Ἡ Δούλη.
 20. AMEDIE ACATEBLER : Ὁ Μοναχὸς Βερνάρδος.
- ΚΑΙ ΠΑΝ ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΝ ΔΥΝΑΜΕΝΟΝ ΝΑ ΤΕΡΨῇ ΤΟΥΣ ΑΝΑ-
ΓΝΩΣΤΑΣ ΗΜΩΝ»⁴⁷.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ Γ' ΤΟΜΟΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

- Λέων Λεώνης, τῆς Γεωργίας Σάνδη, σὲ μετάφραση Ἰσιδ. Ι. Σκυλίση.
Ὀλιβιέρος ὁ νόθος, τοῦ Ernest Dubreuil.
Ἡ δέσποινα Μονσορώ, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, σὲ μετάφραση Δμλ.
Χήρα καὶ παρθένος, τοῦ Αἰμ. Σεβαλιέ.
Τὸ ἔγκλημα τῶν γυναικῶν, τοῦ Ραοῦλ δὲ Ναβερό.
Ἡ κόμησσα Ἀρτεμις, τοῦ Μαρίου Οὐσσάρ.
Ἡ ἐρωμένη τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐμμανουὴλ Γονζαλές.
Ὁ κόμης Λαβερνή, τοῦ Αὐγούστου Μακέ, σὲ μετάφραση Χαρ. Ἀννίου.
Τὸ κομμένο χέρι, τοῦ Fortuné Boisgobey, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.

47. Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, τόμ. Β', 12 Ὀκτ. 1886, ἀρ. 103.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

- Συζύγου ἐκδίκησις*, τοῦ Εὐγενίου Σύη.
Ἡ παγωμένη θάλασσα, τοῦ A. Fourgeaud.
Ἡμέρα γάμων, τοῦ A. Carreau.
Οἱ πιστοὶ ἐρασταί, τοῦ P. L. Imbert.
Ἀληθὴς τραγωδία, τοῦ Εὐγ. Σύη.
Λευκὴ Λορζή, τοῦ A. Σουβέστρ, σὲ μετάφραση Γ. A. Βαλαβάνη.
Τὸ χρυσοῦν λουδοβίκειον, τοῦ Φραγκίσκου Κοπέ.
Ἡ κατὰσκοπος, τοῦ Φρειδ. Σουλιέ, σὲ μετάφραση Γ. A. Βαλαβάνη.
Ὁ ἔρωσ κατὰ τὰς ἐκλογάς, τοῦ Louis Ulbach.
Ἡ θρανοθεῖσα κιθάρα, τοῦ P. L. Imbert.
Ἡ ἐρωτόληπτος Νηρηίς, τοῦ Αἰμ. Ζολᾶ, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.
Ἡ ἀνώνυμος ἐπιστολή, τοῦ Φρειδ. Σουλιέ.
Εἰς χορὸς προσωποποφύρων, τοῦ Ἀλεξ. Δουμᾶ.
Ὁ λιθογράφος, τοῦ Bonaventure Soulas.
Χήρα εὐθυμος, τοῦ Guy de Maupassant, σὲ μετάφραση M. Μητσάκη.
Ὁ μικρὸς κυφός, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση A. Π. Κανελλόπουλου.
Δι' ἓνα στρόβιλον, τοῦ Ludovic Halévy, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.
Ὁ λευκὸς τάφος, τοῦ Evariste Carrance.
Εὔρε τὴν εὐτυχίαν, τοῦ Saint-Juirs, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.
Ὁ ἀδάμας, τοῦ Ἀλφόνσου Κάρρ, σὲ μετάφραση Ἰωακείμ Βαλαβάνη.
Τὸ κνανοῦν γαρύφαλλον, τοῦ Edouard Courdon, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.
Ὁ καρατομηθεὶς Ἀνάζη, τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ L. de Beaumont.
Βέρθα καὶ Ροδόλφος, τοῦ Ἀλφόνσου Κάρρ, σὲ μετάφραση Ἰωακείμ Βαλαβάνη.
Ὑπὸ τὴν λαίμητόμον, τοῦ Ἀλεξ. Δουμᾶ.
Ἐὰν ἡγάπων, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ».
Ἡ Δούλη, τοῦ Γαβριὴλ Πρεβόστ.
Λέων καὶ Ἰουλιέτα, τοῦ Εὐγενίου Μορέ.
Ὁ μόνος του φίλος, τοῦ Pierre Valdagne, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.
Ἀναμνήσεις ταξιδίου, τοῦ André Surville.
Μυστικὸν νεάνιδος, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ».
Ἡ σημαία, τοῦ Ἰουλίου Κλαρτῆ.
Ἡ ἐπιστολή, τοῦ Ἀλβέρτου Δελπί, σὲ μετάφραση Γ. Μάνεση.
Μιὰ ἀπαγωγή, τοῦ Ἑρρίκου Ριβιέρ, σὲ μετάφραση Πέτρου Βενέρη.

Δ' ΤΟΜΟΣ (1 Νοεμβρίου 1887 - 30 Ὀκτωβρίου 1888)

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ὁ κόμης Λαβερνῆ, τοῦ Αὐγούστου Μαχέ, σὲ μετάφραση Χαρ. Ἀννίνου,
 Τὸ κομμένο χέρι, τοῦ Fortuné Boisgobey, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.
 Οἱ Τρεμὸρ, τοῦ Καρόλου Μερουβέλ, σὲ μετάφραση *Κ.

Ἀντωνίνα, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ (υἱοῦ), σὲ μετάφραση Λάμπρου
 Ἐνυάλῃ.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ὁ αἰοιδὸς τῆς Φλωρεντίας, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Σοφίας
 Σ. Δούκα.

Τὸ ὑπᾶτον φίλημα, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Λεωνίδα Κανελ-
 λόπουλου (ἀπὸ τὴν Πάτρα).

Ἡ τυφλὴ βασιλοῦσαις, τοῦ J. J. Avias, σὲ μετάφραση Γρ. Δ. Ξενό-
 πουλου.

Ὁ στρατιώτης τοῦ Μαραθῶνος, τοῦ G. Goetschy, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.
 Ἀδελφὸς καὶ ἀδελφή, τοῦ Valéry Vernier, σὲ μετάφραση Νάρκισσου.

Ἀναγγέλλεται τὸ διήγημα Ἡ ἀπάτη, τοῦ Catulle Mendès, ἀλλὰ δὲν
 δημοσιεύεται.

Τὸ παλαιὸν φίλημα, τοῦ Jules Descloreaux.

Ρόδον ἀπομνημονεύματα, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Γ.Α.Β.
 ΝΗ.

Ἰδανικὸς ἔρως, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Στέλλας Ξ.

Οἱ τυφλοί, τοῦ Charles Nodier, σὲ μετάφραση Ι. - Δ.Ζ.

Ὁ φάρος, τοῦ Elie Frébault, σὲ μετάφραση **Β.

Ἡ δίψα τῆς ζωῆς, τοῦ Εὐγενίου Μορέ, σὲ μετάφραση Γ.Α.Β.

Λευκὴ καπέλου, τοῦ Αἰμ. Σουβέστρ, σὲ μετάφραση **Β.

Τὸ τέλος τῆς μελωδίας, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ, σὲ μετάφραση
 Ν.Κ.Σ.

Οὐγγὸς ὁ λύκος, νουβέλα τοῦ Ἑρκμάν - Σατριάν, σὲ μετάφραση Ἀντ.
 Φ.

Ὁ περιπλανώμενος Ἀγγλος, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Γ.Δ.Π.

Ποτήριον πληρὲς σαγχαρώδους ὕδατος, τοῦ André de Bellecombe, σὲ
 μετάφραση Γβ.

Λησμονηθεὶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, «κατὰ τὸ γαλλικόν», σὲ μετά-
 φραση Ἑπαμ. Πολιτάκη.

Ἡ μοναχὴ, τοῦ Eugène d'Auriac, σὲ μετάφραση Β*.

Ἡ Εὔα, τοῦ René Sosta, σὲ μετάφραση Ἀνδρέα Λ. Βλαχοχρήστου.
 Τὸ λευκὸ αἶνιγμα, τοῦ Marc de Chandplaix, σὲ μετάφραση Ν.Δ.
 Βίος ἐν ὀνείρῳ, τοῦ Théodore de Banville, σὲ μετάφραση Ι.Σ.Κ.

Ε' ΤΟΜΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ (1 Νοεμβρίου 1888 - 30 Ὀκτωβρίου 1889)

Οἱ Τρεμερ (συνέχεια ἀπὸ τὸν Δ' τόμο), τοῦ Καρόλου Μερουβέλ, σὲ μετάφραση *Κ.

Πέτρα σκανδάλου, τοῦ Γεωργίου Ὀνέ, σὲ μετάφραση Π. Φέρμπου.

Τὸ γῆρας τοῦ Κου Λεκόκ, τοῦ Fortuné Boisgobey, σὲ μετάφραση Χαρ. Καλαϊσάκη.

Ἡ νεκρὰ ζῶσα, τοῦ Οὐίλκη Κόλλινς, σὲ μετάφραση Ν. Σπανδωνῆ.

Τὸ τορπιλλοβόλον 29, τοῦ Πέτρου Μάελ, σὲ μετάφραση Χαρ. Ἀννινου.

Ἡ μήτηρ τρελλή, τοῦ Α. Δὲ Τενσώ, σὲ μετάφραση Δμλ.

Ὁ μητροκτόνος, τοῦ Ἀδόλφου Βελῶ καὶ Ἰουλίου Δωτέν, σὲ μετάφραση *Ρ.

Ἡ ὥραία Μαριών, τοῦ Πέτρου Δελκούρ, σὲ μετάφραση Π.Σ.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ἡ βασιλοπούλα, τοῦ Charles Richard, «ἰαπωνικὸν διήγημα», σὲ μετάφραση Αἰσώπου.

Τὸ σιγάρον, τοῦ Ἰουλίου Κλαρτῆ, «ἰσπανικὸν διήγημα», δημοσιευμένο στὸ γαλλικὸ περιοδικὸ *Figaro Illustré*, σὲ μετάφραση Αἰσώπου (Γρ. Ξενόπουλου).

Ἑλλη, τοῦ Ἰουλίου Λεμέτρ, σὲ μετάφραση Α. Γ. Πρινάρη.

Ἡ ἱκανοποιήσις, τοῦ Catulle Mendès, «ἰσπανικὸν διήγημα», σὲ μετάφραση Αἰσώπου.

Μετὰ τὴν ἐκστρατείαν, διήγημα «κατὰ τὸ Γαλλικόν», σὲ μετάφραση Λεωνίδα Κανελλόπουλου.

Τὸ περιδέριον, «κατὰ τὸ Γαλλικόν», σὲ μετάφραση Ν.Ι.Σ.Δ.

Εἰς τὸ βάραθρον, τοῦ Catulle Mendès, «ἰσπανικὸν διήγημα», σὲ μετάφραση Αἰσώπου.

Ἡ βασίλισσα, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Α.

Πάντοτε ὥραία, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ».

Ἡρῶ καὶ Λέανδρος, τοῦ Louis Lurine, σὲ μετάφραση Γ. Α. Βαλαβάνη.

Νάνι-νάνι, τοῦ Albert Leroy, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.

Ἡ μονομαχία, τοῦ Αἰμ. Ρισβοῦργ, σὲ μετάφραση Ν.Ι.Δ.

Ὁ δολοφόνος, τοῦ Guy de Maupassant, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.

Μ' ἀγαπᾷ δὲ μ' ἀγαπᾷ, τοῦ Catulle Mendès, σὲ μετάφραση Ε. Κουσουλάκου.

Ἡ κληρονομία τῆς θείας, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ».

Ἡ τελευταία νῆξ τοῦ Ἡλιογάβαλου, τοῦ Louis Jourdan, «ρωμαϊκὸν διήγημα», σὲ μετάφραση Tony.

Ὁ θάνατος, τοῦ Guy de Maupassant, σὲ μετάφραση Ι. Πετριτσόπουλου.

Ἡ τελευταία δοκιμασία, «κατὰ τὸ Γαλλικόν», σὲ μετάφραση Ν. Γ. Ἀναγνωστόπουλου.

Κωνσταντίνος Γυνάρδος, τοῦ Ἰωάννου Ρισεπέν, σὲ μετάφραση Κ.Σ.Σ.

Τὸ ρόδον, τοῦ Ἀλβέρτου Δελπί, σὲ μετάφραση Ἀναστασίας Ἀραβανῆ.

Ὁ μάρσιππος τοῦ Δαμοκλέους, τοῦ Léon de Tinseau, σὲ μετάφραση *Κ.

Ἀγγέλα, τοῦ L. de Malis, σὲ μετάφραση Ἀναστασίας Ἀραβανῆ.

Καρδίας θέλλαι, τοῦ Ἑρνέστου Δετρέ, σὲ μετάφραση Γβ.

Ὁ Ναντάς, τοῦ Αἰμ. Ζολᾶ, σὲ μετάφραση Ι.Δ.Ζ.

Ἀντιζηλία, «κατὰ τὸ Γαλλικόν», σὲ μετάφραση Ἀναστασίας Ἀραβανῆ.

Χάριν τοῦ καθήκοντος, τοῦ Καρόλου Βρίκεττ, σὲ μετάφραση Ἐπαμ. Ἀλεξάκη.

Ἡ πτερωτὴ προγκίπισσα, τοῦ Catulle Mendès, «φανταστικὸν διήγημα», σὲ μετάφραση Π.Δ.Γ.

ΣΤ' ΤΟΜΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Τὸ τορπιλλοβόλον 29, τοῦ Πέτρου Μαέλ, «ναυτικὸν μυθιστόρημα», σὲ μετάφραση Χαρ. Ἀννίνου.

Ἡ μήτηρ τρελλή, τοῦ Α. δὲ Τενσώ, «Σμυρναϊκὸν μυθιστόρημα», σὲ μετάφραση Δηλ.

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ δασοφύλακος, τοῦ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν, σὲ μετάφραση Παν. Πανᾶ.

Περιπέτεια στρατάρχου, «ἱστορικὸν μυθιστόρημα» τοῦ Ἐμμανουὴλ Γονζαλές, σὲ μετάφραση Tony.

Οἱ τελευταῖοι Κερανόδαι, τοῦ Καρόλου Μερουβέλ, σὲ μετάφραση Κ.

Ἡ κόμησσα Ἐμμα, τοῦ Ἀδόλφου Βελώ, σὲ μετάφραση: ***.

Ἡ κόμησσα Σάρα, τοῦ Γεωργίου Ὀνέ, σὲ μετάφραση Ι. Π. Γεωργαντόπουλου.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Θεοῦ ἐξομολόγησις, τοῦ Ἀρμάνδου Σιλβέστρου, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.
 Ἡ κυρία Ροδζιακλέν, «ἱστορικὸν γαλλικὸν διήγημα», σὲ μετάφραση Μα-
 ρίας Δαμουλιάνου.

Ἐν ταξειδίῳ, τοῦ Guy de Maupassant, σὲ μετάφραση **Ε.

Ἐγγαμος ἢ αὐτόχειρ, τοῦ Gabriel Dantragues, σὲ μετάφραση **Β.

Τὸ παρόν... καὶ τὸ παρελθόν, «κατὰ τὸ Γαλλικόν», σὲ μετάφραση Α.
 Παπαφράγκου.

Τὸ ὀβούζιον, τοῦ Victorien Sardou, σὲ μετάφραση Ἐπαμεινώνδα Ἀλε-
 ξάκη.

Ἡ χήρα, τοῦ Guy de Maupassant, σὲ μετάφραση Δ. Τσιτσεκλή.

Τὸ προβηγκιανὸν ῥόδον, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Ἀχιλλέα
 Κυριακίδη ἀπὸ τὴν Κύπρο.

Τὸ κακὸν πολλάκις φέρει καλόν, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση:***.

Πέτρος ὁ Τιτάνας, «ἰσπανικὴ παράδοσις», τοῦ Antony Jully, σὲ μετὰ-
 φραση Χ.

Ὁ γέρον συνταγματάρχης, τοῦ Guy de Maupassant, σὲ μετάφραση Ε.
 Κουσουλάκου.

Ἀπιστος, τοῦ Μαξιμου Βιλρέ, σὲ μετάφραση Κ.

Ὁ κνανοῦς θάλαμος, τοῦ Προσπέρ Μεριμέ, σὲ μετάφραση Κ.

Αὐτοκράτωρ, τοῦ Ἰωάννου Ρισσπέν, σὲ μετάφραση Π*.

Ζ' ΤΟΜΟΣ⁴⁸

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Οἱ τελευταῖοι Κερανδάλ, τοῦ Καρόλου Μερουβέλ, σὲ μετάφραση Κ.

Ἡ κόμησσα Σάρρα, τοῦ Γεωργίου Ὀνέ, σὲ μετάφραση Ι. Π. Γεωργαντό-
 πουλου.

Σελὶς ἔρωτος, τοῦ Αἰμ. Ζολᾶ, σὲ μετάφραση Γεωργ. Δ. Στεφανίδη.

Νεκραὶ καὶ ζῶσαι, τοῦ Καρόλου Μερουβέλ.

48. Ἀπὸ τὸ τεῦχος 555 τοῦ Ζ' τόμου τὸ περιοδικὸ γίνεται ἐβδομαδιαῖο καὶ ἐπέρχεται μεταβολὴ τῆς ὕλης μετὰ τὴν προσθήκην περιλήψεων, τῆς στήλης Ὑγιεινῆς, χρονικῶν τοῦ γυναικείου συμφέροντος κ.λπ. Σύμφωνα μετὰ ἀνακοίνωσιν τῆς διευθύνσεως, «ἡ μεταβολὴ τῆς ὕλης δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ μυθιστορήματος διότι ταυτοχρόνως τὸ περιοδικὸν ἡμῶν δὲν θὰ παύσῃ δημοσιεῖν πάντοτε δύο μυθιστορήματα καὶ διηγήματα, ἀλλ' ὅπως ἐκλεκτά, τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ξένων συγγραφέων». Αὐτόθι, τ. Ζ', 17 Φεβρουαρίου 1891, ἀρ. 554.

Αἱ ἄστοργοι μητέρες, τῶν Μιλλανβοᾶ καὶ Ἐτιεβάν, σὲ μετάφραση Π. Κ. Σαλταμπάση.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Α.Β., τοῦ Jules Lermina, σὲ μετάφραση Τ. (Π. Δ. Τσιτσεκλῆς).

Πυρετός, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Κλεοπάτρας Νικολαΐδου.

Αἱ τρεῖς φίλοι, τοῦ Léon Gozlan, σὲ μετάφραση Α. Β.

Ἡ φηγός, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Δ. Γ.

Ἡ δυσανάγνωστος ὑπογραφή, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Δμλ.

Σιδηροδρομικὸν μυθιστόρημα, τοῦ Ange Bénigne, σὲ μετάφραση Αἰκ. Ζάρκου.

Κωνσταντῖνος Μαγδόνοβιτς, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Δμλ.

Εἰδύλλιον, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, σὲ μετάφραση Ἀγγελικῆς Γ. Παναγιωτάτου.

Τὰ ταξίδια τοῦ Νικολάου Φανιῶν, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Ν.Γ.

Ὁ Κινέζος μου, «ἀμερικανικὸν διήγημα» τοῦ Jehan Saudan.

Η' ΤΟΜΟΣ (3 Νοεμβρίου 1891 - 2 Αὐγούστου 1892)

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Αἱ ἄστοργοι μητέρες, τῶν Μιλλανβοᾶ καὶ Ἐτιεβάν, σὲ μετάφραση Π. Κ. Σαλταμπάση (συνέχεια ἀπὸ τὸν Ζ' τόμο).

Νεκρὰ καὶ ζῶσαι, τοῦ Καρόλου Μερουβέλ (συνέχεια ἀπὸ τὸν Ζ' τόμο).

Ὁ ληστής, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ.

Τὰ δράματα τῆς θαλάσσης. Ἡ δελφίν, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ.

Τὸ μυστικόν, τοῦ Γεωργίου Πραδέλ.

Συζύγου ἐκδίκησις εἶναι ὁ τίτλος μυθιστορήματος τοῦ Ξαβιέ δὲ Μοντεπέν, τοῦ ὁποίου ἀναγγέλλεται ἡ δημοσίευση. Στὴ συνέχεια δημοσιεύεται μετὰ τίτλο Μαρία Λαγκάρδ, σὲ μετάφραση Γαβ.

Κοσρῶφ καὶ Μακρουῆ, ἀρμενικὸ μυθιστόρημα «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση*.

Καλλιτέχνης ὑπουργός, τοῦ Εὐγενίου Σκριβ.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ὁ διπλοῦς ἱππότης, τοῦ Θ. Γκωτιέ.

Πυρκαϊά, τοῦ Β. Οὐγκώ.

Ἡ χεὶρ τοῦ διαβόλου, τοῦ Ἀλφόνσου Κάρρ.

Ἡ σιωπὴ τῆς νεκρᾶς, τοῦ Ἑρρίκου Σεβίλ.

Ὁ Ναδίρ, τοῦ Frédéric de Splengler, σὲ μετάφραση: ***.

Πολὴ πλουσία, τοῦ Paul Bonhomme, σὲ μετάφραση Αἰσώπου.

Ὁ χορὸς τῶν γερόντων, τοῦ Guy de Maupassant, σὲ μετάφραση: *.

Ὁ κύριος ἀπέρχεται τοῦ κοιτῶνος, τοῦ Eugène Chauvette, «ἐκ τῶν Δραματίων τῆς Ἀρετῆς».

Ὁ θάνατος τοῦ σκύλου, τοῦ Αἰμ. Ζολᾶ, σὲ μετάφραση: ***.

Ταλαιπωρημένα καρδιαι, διήγημα «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση ἀπὸ τῆ Σ.Σ.Δ.

Τὸ στοίχημα τῶν περιστερῶν, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ, σὲ μετάφραση Κ. Γιαννακάκη.

Ἄνευ καρδίας, τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ, σὲ μετάφραση Κ. Γιαννακάκη.

Ἡ κόρη τοῦ Ραμσῆ, «αἰγυπτιακὸν εἰδύλλιον», «κατὰ τὸ Γαλλικόν», σὲ μετάφραση: *.

Ἡ βαπτιστίνη, τοῦ Catulle Mendès, σὲ μετάφραση Κ.Γ.

Βασίλισσα μου, τοῦ Catulle Mendès, σὲ μετάφραση Αἰσώπου, ἀφιερωμένο «τῇ... ξανθομαλλούσῃ».

Ὁ ἐθελοντής, τοῦ Henri de Foville.

Ἐν τῇ ἀμάξῃ, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Ἑρρίκου Κριζαφούλη.

Πλαγκὼν ἡ Μηλίσια, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Κ.Α.

Ἄνθη κυκλαμιᾶς, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση: **.

Ὁ σημαιοφόρος, τοῦ Ἀλφόνσου Δωδέ, σὲ μετάφραση Λεωνίδα Κανελλόπουλου.

Δι' ἓν φίλημα, «ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ», σὲ μετάφραση Γ. Γιαλιστρά.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΑ «ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ»

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῆς διεύθυνσης τοῦ περιοδικοῦ γιὰ τὴν ἐνθάρρυνση τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας μέσα ἀπὸ τίς σελίδες τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* συμβάλλει στὴν προβολὴ συγγραφέων ὅπως γιὰ παράδειγμα τῶν Ἀ. Καρχαβίτσα, Γρ. Ξενόπουλου, Χρ. Χρηστοβασίλη, Ἰ. Καμπούρογλου, Ἰ. Δαμβέρρη, Εἰρ. Ἀσωπίου, Μ. Χατζόπουλου, Ἀλ. Παπαδοπούλου. Εὐνοεῖται ἡ δημοσίευση σύντομων ἀφηγημάτων καὶ προσελκύονται συγγραφεῖς ποὺ ἐπι-

δίδονται στὸ εἶδος τοῦ διηγήματος ἢ τοῦ χρονογραφήματος. Ἡ ἐπίδραση τῆς τεχνικῆς τῆς ρεαλιστικῆς ἢ νατουραλιστικῆς σχολῆς εἶναι φανερὴ, ὅμως ἡ θεματικὴ τῶν ἀφηγημάτων ἀντλεῖ τὸ ὕλικό της κυρίως ἀπὸ τὴν πραγματικότητά της ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, ποὺ προσφέρει τὴν ἰδιαιτερότητα καὶ τὴν αὐθεντικὴ ταυτότητά της πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ἐξάλλου οἱ κοινωνικο-οἰκονομικὲς συνθῆκες, οἱ ρυθμοὶ ἀνάπτυξης ποὺ διαφέρουν στὴν Ἑλλάδα ἐπιβάλλουν ἄλλο τρόπο ζωῆς, διαφορετικὰς ἐμπειρίες, ἄλλους θεματικούς ἀξονες γιὰ τοὺς Ἑλλήνες συγγραφεῖς.

Γιὰ τὸν Ἀ. Καρκαβίτσα διαβάζομε τὰ ἑξῆς, ἐν εἰδει προλόγου, στὸ διήγημά του *Ἡ Χρυσανθή*: «Τὸ κατωτέρω διήγημα δὲν εἶναι βεβαίως προῦδεν ἐκ τῶν εὐφραντάστων ἐκείνων τῆς Ἑσπερίας μυθιστοριογράφων, ὕπερ διὰ τῶν ποικίλων περιπετειῶν καὶ τοῦ καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῆς ἀφηγήσεως διήκοντος ἐνδιαφέροντος κρατεῖ ἐφ' ὧρας ὁλοκλήρους μετέωρον τὸν ἀναγνώστην. Οὐχ ἦττον ὅμως, ἀσμένως χαίρειζομεν τὴν ἐκάστοτε παρὰ τοῖς νεαροῖς ἡμῶν λογίοις παραγωγὴν καὶ πληροῦμεθα χαρὰς ἀνεκλαλήτου καὶ αἰσθανόμεθα καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν θρυπτομένην πως, ὅταν βλέπωμεν ὅτι ξένοι, ὁμολογουμένως πολὺ καλλίτερον ἡμῶν δυνάμενοι νὰ κρίνωσιν, οὐδόλως ἀπαξιούσι, νὰ ἐγκλιματίζωσι καὶ μετὰ στοργῆς νὰ περιθάλλωσι πρωτότυπα προϊόντα νεωτέρων Ἑλλήνων, ὡς ἐπ' ἐσχάτων ἐπραξεν ὁ κ. Αὐγουστός Βόλτς, φιλέλληνας καὶ ἑλληνιστὴς, μεταφράσας καὶ τοῦ ἡμετέρου φίλου συνεργάτου κ. Ἀνδρέα Δ. Καρκαβίτσα τὴν *Ἀσθήνα* καὶ δημοσιεύσας αὐτὴν ἐν τῇ ἐν Φραγκφούρτῃ ἐκδιδομένῃ *Διδασκαλίᾳ*. Ἐκτὸς δὲ τούτου, νομίζομεν ὅτι ἡ *Χρυσανθή* θὰ ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν εὐχαρίστως διότι αὕτη εἶναι γνήσιον τέκνον τῆς ἐνδόξου τοῦ 1821 Ἱστορίας. Σ.Δ.»⁴⁹.

Ὁ Γρ. Ξενόπουλος παρουσιάζει τὸ καλὺτερον παράδειγμα συνεργάτη τοῦ περιοδικοῦ ποὺ ἀφομοιώνει τὴν τεχνικὴ τῆς ἀφηγηματικῆς τέχνης τῶν δημοσιευμάτων τῶν *Ἐκλεκτῶν* («τῆς διασκεδαστικῆς τέχνης») ⁵⁰ ὅπως ὑποστηρίζει. Προσπαθεῖ νὰ ἐκφράσῃ μὲ τὴν τέχνη αὐτὴ ἑλληνικὰ δεδομένα, ἑλληνικὰς κοινωνικὰς συνθῆκας τῆς ἀναπτυσσόμενης μεγαλοῦπολης ἢ τῆς ὑπαίθρου, μεταφέροντας συγχρόνως μηνύματα τοῦ γαλλικοῦ ρεαλισμοῦ, καθὼς ἔχει ὡς πρότυπό του τὸν Γάλλο συγγραφέα Alphonse Daudet. Ὅμως ἤδη, στὸ ἀφήγημά του *Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος τριακοσιᾶδραχμον ἐπαθλον* ἐντοπίζει ὡς ὀλισθηματὴν τὴν παρалоγοτεχνία καὶ σατιρίζει τοὺς συγγραφεῖς ποὺ ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν μυθιστορημάτων τῆς «ἐλαφροῦς λεγο-

49. *Αὐτόθι*, τ. Β', 15 Ἰουνίου 1886.

50. «Ἡ διασκεδαστικὴ τέχνη», *Νέα Ἑστία*, ἀρ. 587, Χριστούγεννα 1951, σελ. 118-123.

51. «Ἐκθεσις τῆς ἀγωνοδίκου Ἐπιτροπῆς τοῦ Β' τῆς Ἑστίας Διαγωνισμοῦ». Στὸ *Δελτίον τῆς «Ἑστίας»*, ἀριθ. 388/3 Ἰουνίου 1884. Βλ. ἐπίσης Π. Μαρκάκη, «Οἱ πρῶτες κρίσεις γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Ξενόπουλου», *Νέα Ἑστία*, ἀρ. 587, Χριστούγεννα 1951, σελ. 43.

μένης φιλολογίας»⁵¹. Με τὸ ἔργο αὐτὸ λαμβάνει μέρος στὸ διαγωνισμὸ διηγήματος ποὺ προκηρύσσει τὸ περιοδικὸ *Ἑστία* τὸ 1884. Δὲν βραβεύεται, ἀλλὰ τὸ ἔργο του δὲν περνᾷ ἀπρατῆρητο, γίνεται τὸ λογοτεχνικὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀναλάβει τὸ περιοδικὸ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* τὴν αὐτοτελῆ ἔκδοσή του.

Σχετικὰ μὲ τὸ πρῶτο μυθιστόρημά του *Ὁ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου*, ποὺ δημοσιεύεται σὲ συνέχειες στὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, ἡ κριτικὴ τοῦ συγχρόνου του, συνεργάτη ἐπίσης τῶν *Ἐκλεκτῶν*, Μιχ. Μητσάκη εἶναι εὐστοχη, καθὼς ἐπισημαίνει τὶς ἀφηγηματικὲς ἀδυναμίες στὸ νέο "Ἑλληνα συγγραφέα καὶ προσδιορίζει τὴ μεγάλη ἐπίδραση ποὺ δέχεται ἀπὸ τὸ γαλλικὸ μυθιστόρημα: «Τὸ μυθιστόρημα ἔχει τὴν ἀξίωσιν, ὅτι εἶναι τῆς πραγματικῆς σχολῆς, ὡς ἐμφαίνει καὶ αὐτὸς ὁ τίτλος τοῦ "Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν". Πράγματι ὅμως, εἶναι γέννημα φαντασίας ὑπερρωμαντικῆς, καὶ σχεδὸν ἀχαλινώτου. Ἀλλὰ τὸ μέγα αὐτὸ ἐλάττωμα διορθώνει κατὰ πολὺ ἡ ὁμολογητέα ἐπιδεξιότης, ἣν ἀναπτύσσει ὁ συγγραφέας περὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ θέματός του. (...) Ἡ ὅλη διήγησις εἶναι λίαν ἐλκυστικὴ καὶ ὑπάρχουν σελίδες ἐπὶ τῶν ὁποίων σταματᾷ τις ἐφ' ἱκανὸν καὶ διὰ τὴν γλαφυρότητα τοῦ ὕφους καὶ διὰ τῆς παρατηρήσεως τὴν ἀκρίβειαν. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν δύο πρόσφατα γαλλικὰ μυθιστορήματα, τὸ *L'Har* τοῦ Catulle Mendès καὶ τὴν *Choncette* τοῦ Marcel Prévot, ὧν ὁμοία εἶναι σχεδὸν ἡ ἀτυχὴς ὑπόθεσις, ἔρωσ ἀδελφοῦ πρὸς ἀδελφὴν, πολὺ ἀργὰ δυστυχῶς ἀποκαλυπτόμενος, ὡς συνδέσας παρανόμως συγγενεῖς ὑπάρξεις. Καὶ τὸν σκόπελον τῶν οἰδιποδείων τούτων τερατουργημάτων δὲν ὑπερέκαμψεν ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκεῖνον, καὶ μὲ πολλὴν ἀβάραν ὁ ἡμέτερος μυθιστοριογράφος.(...)»⁵².

Ὁ Ξενόπουλος στὰ κατοπινὰ μυθιστορήματα θ' ἀφομοιώσει πρὸς γόνιμα τὶς ἐπιδράσεις τῶν Γάλλων ρεαλιστῶν· συγχρόνως θ' ἀντλήσει τὴ θεματικὴ του καὶ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ὑπαιθρο. Τὴ στροφή του πρὸς τὴν ἀναπαράστασιν τῶν ἑλληνικῶν ἡθῶν θὰ χαιρετίσει ὁ Ἀργύρης Ἐφταλιώτης καὶ θὰ τονίσει τὴ συμβολὴ του, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἔκδοσης τοῦ μυθιστορηματός του *Μαργαρίτα Στέφα*, ὅπως ἐπίσης καὶ θ' ἀναγνωρίσει τὴν προσφορὰ τοῦ Καρκαβίτσα στὴ νεοελληνικὴ πεζογραφία ὡς ἐξῆς: «Τὴν καλὴ ἀρχὴ μᾶς τὴν ἔκαμε ὁ Ξενόπουλος. Μᾶς τὴν ἔκαμε καὶ ὁ Καρκαβίτσας. Σ' αὐτοὺς τοὺς δυὸ ἀπλώνουμε τὰ χέρια μας καὶ τοὺς χαιρετοῦμε, ποὺ μᾶς γλυτώνουν ἀπὸ τὸ ρομάντσο τὸ φράγκικο, καὶ μᾶς δροσίζουνε μὲ ἱστορίες ρωμαϊκές...»⁵³.

Ἐπιδιώκεται ἡ δημοσίευση πρωτοτύπων διηγημάτων. Ἡ θέσις τοῦ περιοδικοῦ, ἐκφράζεται στὸ παρακάτω ἀπόσπασμα, πρόλογος στὸ διήγημα *Ὁ ζω-*

52. *Φιλολογικὴ Ἀκρόπολις*, 21 Φεβρ. 1888, σελ. 57-58. Βλ. Π. Μαρῆκη *Οἱ πρῶτες κρίσεις γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Ξενόπουλου*, ὅπ. π., σελ. 44.

53. *Εἰκονογραφημένη Ἑστία*, 1894, σελ. 237, μὲ τὰ ἀρχικὰ Α.Ε. Βλ. Π. Μαρῆκη, ὅπ. π., σελ. 48.

γράφος ποὺ φέρει τὴν ὑπογραφή 'Εν Πάτραις Σ.: «Μετ' εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν τὸ ἐπόμενον πρωτότυπον διήγημα, καθὼ βλέποντες ὅτι καὶ παρ' ἡμῶν ἀπὸ τινος ἤρξατο κίνησις τις καὶ περὶ τὸν λίαν ἡμελημένον τοῦτον κλάδον τῆς νεωτέρας φιλολογίας καὶ θέλοντες ὅπως ἐνισχύσωμεν καὶ ἡμεῖς, τὸ κατὰ δύναμιν, τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, προσέτι δὲ διότι ἐν τούτῳ τὸ ἐξιστορούμενον συμβὰν δὲν εἶναι φαντασίας ἀποκύημα, ἀλλὰ πιστὴ εἰκὼν γεγονότος, ἐκτυλιχθέντος πρὸ ὀλίγου ἐν τινι τῶν πρωτεουσῶν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου πόλεων. Σ.τ.Δ.»⁵⁴.

Ἡ χάρις στὴν περιγραφή τῶν συναισθημάτων ἐγκωμιάζεται στὴν περίπτωσιν ἐπίσης τῆς νέας διηγηματογράφου Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ποὺ παρουσιάζεται ὡς «νεαρά, ἀλλὰ δόκιμος συγγραφεὺς, ἃν καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου τῆς μόλις, παρέσχε μέχρι τοῦδε πολλὰ δείγματα τῆς ἐν τῇ δημιουργικῇ φιλολογίᾳ ἐπιδόσεώς της, παντοῦα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Σατανίσκη*. (...)»⁵⁵.

Στὸν Α' τόμο δημοσιεύονται τὰ ἐξῆς ἀφηγήματα, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων εἶναι πρωτότυπα καὶ φέρουν ὑπογραφή ἢ ἀρχικὰ τοῦ ὀνόματος Ἑλλήνων συγγραφέων:

Τὸ δάσος τῆς φτώχειας, ποὺ ὑπογράφει ὁ *Κ.

Πρὸ τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Α.Β.

Ἡ ἀνθοπώλις τῆς Φλωρεντίας, τοῦ Εἰρηναίου Ἀσωπίου.

Ἡ βλάχα, παιδικὴ ἀνάμνησις τοῦ Ν. Ι. Σταματέλλου.

Ἐνιαυτοί, ὁ ἀπὸ τῶν καὶ ὁ εἰσιῶν, τοῦ Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσης.

Τὸ δῶρον τῆς Πρωτοχρονιάς, τοῦ Ι. Μ. Δαμβέργη.

Ὁ μικρὸς τεχνίτης, τοῦ Ν. Ι. Σταματέλλου.

Λακωνισμός, τοῦ Γ. Α. Βαλαβάνη.

Ὁ τετράπους Γρεναδιέρος μὲ τὴν ὑπογραφή Β.?

Τὰ ἐπισκεπτήρια, ποὺ ὑπογράφει ὁ Δ*.

Ὁ Ἰβάν Ἰβάνλιεφ, τοῦ Ι. Π. Γεωργαντόπουλου.

Πιστόλιον τοῦ ἀγῶνος, ἀναμνήσεις τῆς ἐκθεσης τοῦ 1884 γιὰ τὴν 25ῃ Μαρτίου, τοῦ Ι. Μ. Δαμβέργη.

Τὸ τελευταῖον Πάσχα, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.

Ὁ ζωγράφος, τοῦ Σ., ἀπὸ τὴν Πάτρα.

Ἡ τελευταία σελίς, τοῦ Ι. Μ. Δαμβέργη.

Ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Λαοῦ, τοῦ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου.

Αἱ δύο ἀδελφαί, τοῦ Α. Δ. Καραβίτσα.

54. Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, τ. Α', 7 Ἰουλίου 1885, σελ. 295.

55. Αὐτόθι, τ. ΣΤ', 5 Νοεμβρίου 1889, ἀρ. 420.

Ἦ Μάιος, τοῦ Α. Δ. Καρκαβίτσα.

Ἦ δεύτερος ἔρως, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου, ἀφιερωμένο «τῷ φίλῳ Ἰωάννῃ Α. Κοκκίνῳ».

Ἦ ζῆμια τοῦ κέρδους, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.

Τὰ δύο διηγήματα, τοῦ Δ. Ἡλιακόπουλου.

Ἦ ἥλιος, εἰκόνα, μὲ τὴν ὑπογραφή Ἀνδρέας.

Στὸν Β' τόμο:

Ἦ τυφλὸς μοναχὸς, τοῦ Ἀνδρέα Δ. Καρκαβίτσα.

Μεθύσου τέλος, τοῦ Γ. Βαλαβάνη.

Ζηλοτυπία, τοῦ Γ. Βαλαβάνη.

Τὸ ξίφος τῶν Φερριόλ, ἐπεισόδιον ἐθιμοτυπίας ἐν τῇ Τουρκικῇ Αὐλῇ τοῦ Ι. Π. Γεωργαντόπουλου.

Ἦ Χρυσανγή, τοῦ Ἀνδρέα Δ. Καρκαβίτσα.

Ἦ σημαία, τοῦ Γ. Γ. Δροσίνη.

Ἐξομολόγησις μοναχοῦ. Τὸ διήγημα αὐτό, ποῦ ὑπογράφεται Α.Π.Γ., ἀναγγέλλεται μὲ τὸν παραπάνω τίτλο ἀλλὰ δημοσιεύεται ὡς Ἐρμηίτου ἐξομολόγησις.

Στὸν Γ' τόμο δημοσιεύονται τὰ ἑξῆς:

Ἀσπρη καὶ μαύρη, τοῦ Ε. Κ. Ἀσωπίου.

Ἦ κλέπτῃς, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.

Ἦ ἄθυρμα, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.

Οἱ δέκα μνηστῆρες, τοῦ Α. Π. Κανελλόπουλου.

Ἦ πατρίς ἀδελφώνει, τοῦ Ἐπ. Π. Πολιτάκη.

Καθ' ὁδόν, τοῦ Αἰσώπου.

Ἦ πρῶτος μου ἔρως, τοῦ Αἰσώπου.

Ἦ τρελλὸς τῆς Λαμπρῆς, τοῦ Αἰσώπου.

Ναὶ καὶ ὄχι, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.

Τὰ στενά τοῦ κυρ Γιώργη, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.

Παλαιαὶ ἱστορίαι, ποῦ ὑπογράφεται μὲ ψευδώνυμο: δεσποινὶς Παράδοσις.

Ροζίνα ἢ ἀνθοπῶλις, μυθιστορία τοῦ Λάμπρου Ἐνυάλη.

Πολὸ ἀργά, τοῦ Αἰσώπου.

Στὸν Δ' τόμο τὰ ἑξῆς:

Ἦ μυθιστορία Ἦ ἀνθρωπος τοῦ κόσμου, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.

Πῶς τὸ ἐπῆρα! μὲ τὴν ὑπογραφή ΤΑΣΣΟ.

Ἦ ἀράπισσα, τοῦ Νικ. Ι. Σταματέλλου.

Τὰ δύο ἄρρωστα, τοῦ Αἰσώπου.
 Ἡ γυνή, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.
 Νυμφικὴ πομπή, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.
 Διὰ τρία ρούβλια, τοῦ Α. Γ. Κωνσταντινίδου.

Στὸν Ε' τόμο δημοσιεύονται τὰ ἐξῆς:

Ἡ ἀνάρρωσις, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.
 Ἡ Μπεμπέ - Χανούμ, ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὁμότιτλο ἔργο τοῦ Ἰωακείμ Βαλαβάνη.
 Ὁνειρον ἐν ὀνείρῳ, τοῦ Λεωνίδα Κανελλόπουλου.
 Ἡ ἀπογοήτευσις τοῦ κυρ-Ἀντώνη, «πρωτότυπον διήγημα» τοῦ Α. Γ. Κωνσταντινίδου.
 Νὰ γίνης ἀξιωματικός, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.
 Sauvez le premier coup d'oeil, τοῦ Εἰρηναίου Κ. Ἀσωπίου.
 Σοφία..., τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.
 Ἄλλον ἀντ' ἄλλου, τοῦ Εὐαγ. Κουσουλάκου.
 Ἀληθὲς δρᾶμα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, μυθιστορία τοῦ Ἰωακείμ Βαλαβάνη.

Στὸν ΣΤ' τόμο δημοσιεύονται τὰ ἐξῆς:

Ἀληθὲς δρᾶμα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, τοῦ Ἰωακείμ Βαλαβάνη (συνέχεια ἀπὸ τὸν Ε' τόμο).
 Μιὰ σελίς, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.
 Δύο ἀρνήσεις κάνουν ἓνα... ξυλοκόπημα, «διήγημα ἐκ τοῦ φυσικοῦ», τοῦ Εὐαγγέλου Κουσουλάκου (Ἀναδημοσίευσιν ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ 1890 τοῦ Κων. Φ. Σκόκου).
 Αὐταπαρμησία, τοῦ Γρηγ. Δ. Ξενόπουλου.
 Τὸ στοίχημα, τοῦ Δ. Ἡλιακόπουλου.
 Ἑβραῖος καὶ χριστιανός, «δικαστικὸν ἀνέκδοτον τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ», τοῦ Χρ. Χρηστοβασίλη.
 Ἀθηναϊκὴ ἀνάμνησις, τοῦ Γρ. Δ. Ξενοπούλου.
 Τὸ παραμῦθι τῆς Ἀνέτας, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.
 Μερόπη, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.
 Ἀναξία, τοῦ Γρ. Δ. Ξενόπουλου.
 Ὁ κυρ Θανάσης, τοῦ Ἰωάννου Ζερβοῦ.
 Εὐα, τοῦ Αἰσώπου - Γρ. Δ. Ξενόπουλου.
 Χρυσὴ καρδιά, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.
 Δὲν εἶχε κανένα, τοῦ Ἰωάννη Ζερβοῦ.
 Ἡ εἰκὼν, τοῦ Ι. Ἰβύκου.

*Ἡ λαιμητόμος, τοῦ Ροδόλφου Κ. Μωρέττη.
Γάμοι χρυσοί, ἀθηναϊκὰ ἀπρόοπτα μὲ τὴν ὑπογραφή: Κάνθαρος.
Ἀσχημὴ γυναίκα, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.*

Στὸν Ζ' τόμο δημοσιεύονται:

*Παλὰ Χριστούγεννα, τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου, ἀφιερωμένο στὸν Κων-
σταντῖνο Χατζόπουλο.*

Κοινωνικαὶ σελίδες, τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου.

Πῶς ἐσυνήθισα, τοῦ Γρ. Ξενόπουλου.

Γιλδιζ Χανούμ, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.

Ἕνας φίλος, τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου.

*Στὰ πόδια τοῦ Ἐστανρωμένου, τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου, ἀφιερωμένο
στὸν Σπύρο Τσιριγώτη.*

Γραμματάκια, μὲ τὴν ὑπογραφή Κρυφὸς ἢ Κ.

Ἀχαρὰ λόγια, τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου.

Δίχως φράκο, μὲ τὴν ὑπογραφή Le Petit Citoyen.

Τὸ παραμῦθι ἐνὸς δερβίση, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.

Τὸ φίλημα τοῦ Πριάμου, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.

Ἡ κούλια τῆς κυρᾶς Βασιλικῆς, τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου.

Ἡ οἰκογένεια τὸ βράδυ, τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου.

Ὁ Μάρκος, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.

Ἡ καρδιά τοῦ βοσκοῦ, τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου.

Ἡ οἰκογένεια Γαλανομάτη, τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.

Στὸν Η' τόμο δημοσιεύονται:

Ἡ νεράιδα τοῦ Ἀμβρακικοῦ, τοῦ Μήτσου Χατζόπουλου.

Βυζαντινά, μὲ ὑπογραφή: Ἀλεξάνδρα.

Καὶ πέραν τοῦ τάφου, «μίμησις» τοῦ Λεωνίδα Κανελλόπουλου.

ΑΛΛΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΞΕΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Α' ΤΟΜΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

*Ἡ λοιομένη Χανούμισσα, ἀνατολικὴ μυθιστορία τῆς Λεῖλᾶ Χανούμ,
σὲ μετάφραση Κ.*

*Ἡ λευκοφόρος, μυθιστορία τοῦ Οὐίλλη Κόλλινς, σὲ μετάφραση Χαραλ.
Ἀννίνου.*

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Καλοβασιλῆς ὁ Πελεγκινιώτης, ἀγγλικὸν διήγημα, σὲ μετάφραση Ι. Ἰσ. Σκυλίσση.

Ἡ γέφυρα τοῦ Σαντίνου, «ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ», σὲ μετάφραση Ι. Δαμουλιάνου.

Ἱστορία θλιβερά, τοῦ Ἀδόλφου Ἰακωβάκη, σὲ μετάφραση «ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ» Παντ. Ι. Βάλβη.

Ὁ τεθνεὺς γαμβρός, ρωσικὸν διήγημα, σὲ μετάφραση Ι. Π. Γεωργαντόπουλου.

Ἱατρὸς διὰ τῆς βίας, ἰταλικὸν διήγημα, σὲ μετάφραση Δ*.

Ἐρως αἰώνιος, γερμανικὸν διήγημα, μετὰ τὴν ὑπογραφήν Δ*.

Ἡ κόρη τοῦ ἀλιέως, «ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ», σὲ μετάφραση Ἀθ. Θ. Λαμπαδάρη.

Ἐν τῷ ὑπερώῳ, «ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ», σὲ μετάφραση Π. Α. Βάλβη.

Ὁ Δίκηνς κατ' οἶκον, «ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ», σὲ μετάφραση Δμλ.

Περιοδεία τοῦ Γκιούλλιφερ εἰς τοὺς γίγαντας ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βρανδιναί, «ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ», πολιτικὴ σάτιρα τοῦ Swift, σὲ μετάφραση Ἰωακείμ Βαλαβάνη.

Τὸ μυστήριον τῆς νήσου Πεκάνης, «ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ», σὲ μετάφραση Μέδωνα.

Ἡ ὡσευδὴς εἰκὼν, τοῦ Ἐντγκαρ Πόε, σὲ μετάφραση Π. Πανῶ.

Γάμος εὐγενεὺς μετὰ τῆς ὥραιας τοῦ χωρίου, ἀγγλικὴ παράδοση, «ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ», σὲ μετάφραση Π. Δ. Ἡλ.

Β' ΤΟΜΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἡ λευκοφόρος, τοῦ Οὐίλκη Κόλλινς, σὲ μετάφραση Χαρ. Ἀννίνου, συνέχεια ἀπὸ τὸν Α' τόμο.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τὸ μυστήριον, διήγημα «ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ», σὲ μετάφραση Γ. Κ. Σφήκα ἀπὸ τῆ Ζάκυνθο.

Ἐρως καὶ ὑπεροψία, διήγημα «ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ», σὲ μετάφραση Π. Α. Βάλβη.

Ἡ δαμάστρια, «ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ», σὲ μετάφραση Δ. Δ. Διαμαντοπούλου ἀπὸ τῆ Ζάκυνθο.

Ἀπὸ μιὰ δράκα ἄμμου, «ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ», σὲ μετάφραση Γ. Κ. Σφήκα.
Φοβερά δοκιμασία, τοῦ Γερμανοῦ Sacher Masoch, σὲ μετάφραση Κ.Γ.

Γ' ΤΟΜΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Φωλεὰ Εὐγενῶν, τοῦ Ἰβάν Τουργένιεφ, σὲ μετάφραση Α. Βαλαβάνη.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ὁ μαῦρος γάτος, τοῦ Ἑ. Πόε, σὲ μετάφραση Ἑμ. Ροῦδου.

Ἡ χρυσὴ μνηστή, ἀρχαῖος καστιλιανὸς μῦθος.

Χωρική καὶ ἀριστοκράτης, τοῦ Ρώσου Καραμζίν.

Σιωπᾶν κατὰ τὴν ζωὴν καὶ συγχωρεῖν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου,
F. Caballero.

Ἡ ἄρκτος, τοῦ Ρώσου Sollohoub.

Ἡ κρήνη τοῦ Μπαξέ - Σαράϊ, τοῦ Ἀλ. Πούσκιν, σὲ μετάφραση Π. Γ. Κοκὸλη.

Μαρίνος Φαλιέρος, τοῦ Ὄφμαν, σὲ μετάφραση Μ. Μητσάκη.

Μαριωρὴ Δάβ, τοῦ Θωμᾶ Ἀλδριχ, σὲ μετάφραση Γ. Α. Βαλαβάνη.

Ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος, τοῦ Andersen, σὲ μετάφραση Αἰσώ-
που.

Ἀθῶος κατάδικος, «ἱστορικὸν διήγημα κατὰ τὸ ἰταλικόν».

Πουλτάβα, τοῦ Ἀλ. Πούσκιν, σὲ μετάφραση Π. Γ. Κοκὸλη.

Φάσμα-μνηστήρ, τοῦ Βάσιγκτων Ἰρβιγκ, σὲ μετάφραση Δμλ.

Δ' ΤΟΜΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ναθαλία ἡ κόρη τοῦ Βογιάρου, τοῦ Καραμζίν. Μετάφραση ἀπὸ τὰ ρω-
σικά: Α. Γ. Κωνσταντινίδου.

Ἡ τριχαπτοποῖός, τῆς ρωσίδας Ο. Ν. Χμέλιεφ, σὲ μετάφραση Α.Γ.
Κωνσταντινίδου.

Πεπίτα Χιμένες, τοῦ Ἰσπανοῦ Ἰωάννη Βαλέρα, σὲ μετάφραση Ἀντ.
Φραβασίλη.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἐνεκα τοῦ παραδείσου, τοῦ Κ. Φέρστερ «ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ», σὲ μετά-
φραση Δ.Δ.

Ὁ μύλος τοῦ διαβόλου, τοῦ Χ. Ἀνδερσεν, σὲ μετάφραση Μ. ΔΕΓΑΣ.
Βαρβάρα, τοῦ Γερμανοῦ Sacher Masoch.

Ὁ φοῖνιξ, τοῦ Ἀμερικανοῦ Θωμᾶ Βαῦλεϋ - Ἀλδριχ, σὲ μετάφραση
Γ. Α. Βνης.

Ἐξομολόγησις ἐνὸς μαθητῆ, τοῦ, Dickens, σὲ μετάφραση Ν. Κοντόπουλου.

Ἡ σύζυγος τοῦ ἀριθμοῦ 4237, τῆς Σοφίας Κραπότκιν, σὲ μετάφραση
Ε. Πολιτάκη.

Εὔα, τοῦ Ἀλφόνσου δὲ Κολόννε, σὲ μετάφραση Π.

Ε' ΤΟΜΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Περίτα Χιμένες, τοῦ Ἰσπανοῦ Ἰωάννη Βαλέρα, σὲ μετάφραση Ἀντ.
Φραβασίη (συνέχεια ἀπὸ τὸν Δ' τόμο).

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἡ καβότα τοῦ Χάντελ, τῆς Emma Ferrugia, σὲ μετάφραση Δ. Ἡλιακό-
πουλου.

Καθημερινὴ τοῦ βίου σκηνή, τοῦ G. L. Heiberg, σὲ μετάφραση Σ*.

Ἐπὶ τοῦ πύργου Ἀϊφελ, «ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ», σὲ μετάφραση Achille.

Καρδιά ἀποκαλυπτομένη, Ἔ. Πόε, σὲ μετάφραση Π. Δ. Τσιτσεκλή ἀπὸ
τῆ Σύρο.

Ἐν βίᾳ, «ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ», σὲ μετάφραση Γρ. Δ. Ξ.

Περιπέτειαι γαμβροῦ, «ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ».

Λουδμίλα, τοῦ Πολεβόη Νικολάου, σὲ μετάφραση **B.

Τίς ὁ ἐγκληματίας, τῆς Robinson, «ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ Tit-
Bits», σὲ μετάφραση Achille.

ΣΤ' ΤΟΜΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἐκτὸς τοῦ Νόμου, τοῦ Βσεβελδδ Κρεστόβσκη, σὲ μετάφραση Ἀγαθ. Γ.
Κωνσταντινίδη.

Ἡ Μάχη τοῦ Βενεβέντου, «ἱστορικὸν μυθιστόρημα» τοῦ Φ. Γκουεράτση,
σὲ μετάφραση Παν. Πανῶ.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Φωτεινή καὶ Εἰρήνη, «ἰσπανικὸν διήγημα», Fernan Caballero, σὲ μετάφραση Γ. Β. Τσοκόπουλου.

Διατί μετεβλήθη ὁ βίος μου, «ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ Tit-Bits», σὲ μετάφραση Achille.

Σικελικὴ ἐκδίκησις, τοῦ Α. Schneegans, σὲ μετάφραση Α.Δ.Χ.

Τὸ πέραμα, «Ἐπεισόδιον Γαλλο - Γερμανικοῦ πολέμου ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Tit-Bits», σὲ μετάφραση Achille.

Εἰκονογραφημένον βιβλίον ἀνευ εἰκόνων, τοῦ Χ. Χριστιανοῦ Ἄνδερσεν, σὲ μετάφραση Χ.

Ἡ σχινοβάτις, «ἀμερικανικὸ διήγημα» τοῦ Θωμᾶ Βαίτλεϋ - Ἄλδριχ, σὲ μετάφραση Γ. Α. Βαλαβάνη.

Μορέλλα, τοῦ Ἔ. Πόε, σὲ μετάφραση Παν. Πανᾶ.

Ἡ γῆ τῆς δουλείας (ἀπόσπασμα), τοῦ Ε. Στάνλεϋ, σὲ μετάφραση Γ. Ἀδρακτᾶ.

Δὸν Ζουάν, τοῦ Ὁφμαν, σὲ μετάφραση Κ. Ι. Πρασσᾶ.

Κορηλία, τοῦ Μιχαήλ Θεοβάντη, σὲ μετάφραση Ε*.

Ζ' ΤΟΜΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἡ μάχη τοῦ Βενεβέντου, ἱστορικὸ μυθιστόρημα τοῦ Φ. Γκουεράτση, σὲ μετάφραση Παν. Πανᾶ.

Ἡ Βρασιλιανή, τοῦ Α. Matthey.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἡ βολή, τοῦ Ἀλεξάνδρου Σ. Πούσκιν, σὲ μετάφραση Ἀγαθ. Γ. Κωνσταντινίδη.

Ῥοθέλλος ἰαθεῖς, τοῦ Φ. Σχιφκόρν, σὲ μετάφραση Τ. (Π. Δ. Τσιτσεκλῆ).

Ἰσπανία, τοῦ Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίτσις, σὲ μετάφραση Π. Α. Βάλβη.

Ταξείδιον χάριν ἀναψυχῆς, «ἀμερικανικὸν διήγημα», σὲ μετάφραση Χ.

Τὸ σημεῖον, τοῦ Βσοεβολδδ Γάρσιν, σὲ μετάφραση Α. Γ. Κωνσταντινίδη.

Ὁ ἀντικαταστάτης, «ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ», σὲ μετάφραση Α.Γ.Κ.

Τίς εἶ; Ἄλτ! «ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ», σὲ μετάφραση Β.

H' ΤΟΜΟΣ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἰσπανία, τοῦ Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίτσις, σὲ μετάφραση Π. Α. Βάλβη (συνέχεια ἀπὸ τὸν Ζ' τόμο).

Ὁ ἐπιστάτης ταχυδρομικοῦ σταθμοῦ, τοῦ Ἀλεξάνδρου Σ. Πούσκιν, σὲ μετάφραση Α. Γ. Κωνσταντινίδη, ἀφιερωμένο «τῷ φίλῳ Γρ. Ξενοπούλῳ».

Ἡ ζωὴ εἶναι ὄνειρον, τοῦ Τσέγκ κὶ Τόγκ, «διήγημα κινεζικόν».

Τὸ πτυχίον, «Κατὰ τὸ Ἰταλικόν», σὲ μετάφραση Εὐθ. Α. Ἰωνίδου.

Αὐτοδικία, «ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ», σὲ μετάφραση Β.

Χ.Ψ.Ω., ἀπομνημονεύματα ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, «κατὰ τὸ ἀγγλικόν», σὲ μετάφραση Φ.

Ὁ λόφος Ἀντερν, τοῦ R. Jopffer, σὲ μετάφραση Ι. Γ. Σ.

Ὁ μέθυσος, τοῦ Dickens, σὲ μετάφραση Λεωνίδα Κανελλόπουλου.

Ἄλλα ἀφηγήματα δημοσιεύονται χωρὶς πληροφορίες, ἐνδείξεις γιὰ τὸ συγγραφεὴ ἢ τὴν προέλευση τῶν ἔργων, ὅπως:

Ἡ μονομαχία, δημοσιεύεται στὸν Α' τόμο, φέρει τὴν ὑπογραφή Δάμ., χωρὶς ἄλλα στοιχεῖα.

Νύξ Χριστουγέννων ἐν Ἑνετία, στὸν Α' ἐπίσης τόμο, σὲ μετάφραση Ι.Μ.Δ.

Ἡγεμονίς καὶ εὐνοουμένη, μετ' ὑπογραφή Σ. Ι., δημοσιευμένο στὸν Β' τόμο (Σελίδες ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν Μπέρδων τῆς Τύνιδας).

Πρὸ πάντων οἰκονομολόγος. Διήγημα δημοσιευμένο στὸ Β' τόμο ποὺ ὑπογράφεται Κ.

Μητροκτόνος καὶ δήμιος, σὲ μετάφραση Α. Π. Κουρτίδου, στὸν Β' τόμο.

Ἐν τῇ θυέλλῃ, σὲ μετάφραση Χαρ. Ἀννίνου, στὸν Γ' τόμο.

Οἱ δύο ποιηταί, σὲ μετάφραση τῆς Ἀ. Ἀγγερέτου, στὸν Γ' τόμο.

Τὸ γελὸν κρανίον, σὲ μετάφραση Χαρ. Ἀννίνου, στὸν Γ' τόμο.

Μιά καλὴ γυναικία, «Δημῶδες σβεκικὸν διήγημα», σὲ μετάφραση τοῦ Ζακύνθιου Γ. Κ. Σφήκα.

Ἐπίσκοπος καὶ κουρεύς, «ἰσπανικὸν ἀνέκδοτον».

Ἀνέκδοτα περὶ Δουμᾶ.

Ἡ ἔπαυλις Κερκοριέ, σὲ μετάφραση Α. Π. Κανελλόπουλου.

Στρατιώτης - Ταγματάρχης, τοῦ Michel D. Yan.

Ἐρωτες εἰκοσαετῶν, σὲ μετάφραση Α. Π. Κανελλόπουλου στὸν Γ' ἐπίσης τόμο.

Ἡ ἐρωτικὴ ἔπαυλις, σὲ μετάφραση **, στὸν Δ' τόμο.

Ἡ μεταμόρφωσις τοῦ καλογέρου εἰς χοῖρον, στὸν Ε' τόμο, «ἀγγλικόν»

διήγημα», σὲ μετάφραση Ἑπαμ. Ἀλεξάκη. (Εἶναι πολὺ πιθανό, ὅπως ἔχομε ἤδη ἐπισημάνει, τὰ ἀφηγήματα μὲ τὴν ἑνδειξη «ἀγγλικὸν διήγημα», «ρωσικὸν διήγημα», «περσικὸν διήγημα» κλπ. νὰ ἔχουν ἀντληθεῖ ἀπὸ τὸ γαλλικὸ ἢ ἄλλον Τύπο).

Ἡ γλῶσσα τῶν ἀνθέων, «περσικὸν διήγημα».

Συναγωνισμός, μὲ τὴν ὑπογραφή G. de la Plaine, ἀφιερωμένο «Πέτρον Βενέρη εἰς Βένι - Σουέφ».

Ζηλοτυπία, «ἰταλικὸν διήγημα» στὸν Δ' τόμο. Ὁ μεταφραστὴς ὑπογράφει Λ.*Β* (Συνεχίζεται στὸν Ε' τόμο).

Στὴ συνέχεια τοῦ διηγήματος αὐτοῦ στὸν Ε' τόμο, ὁ μεταφραστὴς ὑπογράφει Π.* Β*.

Τὸ ἀπόρρητον τῆς παράφρονος, «ρωσικὸν διήγημα», στὸν Ε' τόμο, σὲ μετάφραση Π.* Β*.

Ἡ μαγικὴ ροιὰ, «φανταστικὸν διήγημα», σὲ μετάφραση Gnaz K., δημοσιευμένο στὸν Ε' τόμο.

Ἡ ἀγγλικὴ ἐκκεντρικότης, «διήγημα, κατὰ μετάφρασιν», στὸν Στ' τόμο, μὲ μεταφραστὴ τὸ Ν. Θ. Ἀνδρεάδη.

Ἡ ἐγκαταλελειμμένη, «ἰταλικὸν διήγημα», στὸν Στ' ἐπίσης τόμο, σὲ μετάφραση Β.

Ἡ θερμάστρα, «ἰσπανικὸν διήγημα», σὲ μετάφραση Παναγ. Δ. Ταγκόπουλου, δημοσιευμένο στὸν Στ' τόμο.

Τὰ ἐνώτια τῆς νεκρᾶς, «ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ», στὸν ἴδιο τόμο, σὲ μετάφραση Ἀνδρομάχης Στορνάρη.

Ἡ τελευταία δοκιμὴ, τῆς Madame Rattazzi, σὲ μετάφραση Α. Δ. Χαριάτη.

Ἡ ἐφημερίς, δημοσιευμένο στὸν Η' τόμο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ «ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ»

Μὲ τὴν ὁργάνωση καὶ τὴν ἐπιτυχῇ στελέχωση, τὸ περιοδικὸ αὐτὸ προσπαθεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ μὲ τὴν καλύτερη ἐπιλογή δημοσιευμάτων⁵⁶ ἕνα

56. Διαβάζομε γιὰ παράδειγμα στὸν Α' τόμο, σὸ τεῦχος τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1885: «Ἡ διεύθυνσις τῶν ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, συνεπῆς πρὸς τὰς ἐαυτῆς ἐπαγγελίας, εἰς ἃς, ὡς ἐλπίζει αἱ πολυάριθμοι ἀναγνώστρια καὶ οἱ ἀναγνώσται θεωροῦσιν αὐτὴν πιστῶς ἀνταποκριθεῖσαν, μὴ φειδομένη μεριμνῶν καὶ δαπανῶν, καταχωρίζει τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀρίστην Μελωδίαν, ἵνα τοιοῦτοτρόπως ποικίλλῃ τὰ ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ, τὰ ὅποια δὲν θέλει ὀκνήσει νὰ κοσμήσῃ καὶ δι' ἐτέρων ὁμοίων δημοσιεύσεων, κατ' ἐκλογὴν εἰδικῶν ἀνδρῶν.»

κοινὸν, ποῦ, σὲ κάποιο ποσοστό, ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὸ γυναικεῖο φύλο, ὅπως ἀποκαλύπτει ἡ ἀλληλογραφία τῶν «Ἐκλεκτῶν» μὲ τοὺς ἀναγνώστες του στὴ στήλη *Γραμματικοβιώτιον*. Τὸ περιοδικὸ ἐπιδιώκει συχνὰ νὰ ικανοποιήσῃ τὴ μερίδα αὐτὴ τοῦ ἀναγνωστικοῦ του κοινοῦ μὲ κατάλληλες δημοσιεύσεις⁵⁷.

Εἶναι τὸ «μόνον, καθὼς ἰσχυρίζεται, ἐν Ἑλλάδι περιοδικόν, τὸ δημοσιεῖον εἰκονογραφημένα τὰ ἐκλεκτότερα Μυθιστορήματα καὶ Λιγηρήματα διασήμων τῆς Ἑσπερίας συγγραφέων»⁵⁸. Κάθε τεῦχος σχεδὸν ἐνημερώνει τοὺς ἀναγνώστες μὲ ἀγγελίες καὶ διαφημίσεις σχετικὰ μὲ ἐκδόσεις ἐλληνικῶν καὶ μεταφρασμένων ἀπὸ ξένες γλώσσες, κυρίως ἀπὸ τὴ γαλλικὴ, μυθιστορημάτων.

Τὸ *Γραφεῖον τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* ποῦ ἐξελίσσεται σὲ ὀργανωμένο βιβλιοπωλεῖο, θὰ λειτουργήσῃ λίγους μῆνες μετὰ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ περιοδικοῦ καὶ ὡς πρακτορεῖο τῆς ἐταιρίας, *Γαλλικὴ Βιβλιοθήκη ἐν Ἀνατολῇ*, ὅπως διαβάζομε, ποῦ ἐδρεῖται στὸ Παρίσι. Δέχεται παραγγελίες βιβλίων καὶ καλεῖ τοὺς ἀναγνώστες του νὰ συμβουλευθοῦν τοὺς νεώτερους καταλόγους τῶν μεγαλύτερων βιβλιοπωλείων τοῦ Παρισιοῦ⁵⁹. Παραθέτομε κατάλογο τῶν μεταφράσεων ἔργων ξένων συγγραφέων ὅπως αὐτὰ ἀναγράφονται, καὶ ποῦ θὰ καταρτίσουν μαζὶ μὲ τὰ ἔργα Ἑλλήνων συγγραφέων τὴ *Βιβλιοθήκη Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων*. Τὸ περιοδικὸ φιλοδοξεῖ νὰ ἐκδῶσιν καὶ μεταφράσεις μυθιστορημάτων. Τὸ πρῶτο μυθιστόρημα ποῦ ἐκδίδεται φέρει τὸν τίτλο *Τὰ δύο Λίκνα*, εἶναι μυθιστορία τοῦ Γάλλου συγγραφέα Emile Richebourg καὶ ἀναγγέλλεται ὡς ἐξῆς: «Ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τῆς *Βιβλιοθήκης* ἀπαρτιζόμενος ἐκ 10 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ τιμώμενος λεπτὰ 50 διὰ τοὺς ἐν Ἀθῆναις καὶ 60 διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἑξωτερικῷ»⁶⁰. Ἐπίσης θὰ ἐκδοθοῦν μυθιστορήματα τοῦ Alexandre Dumas, πατρὸς καὶ υἱοῦ, τῆς George Sand, τοῦ Charles Merouvel, κ.ἄ.

Στὸν παρακάτω ἐκτενὴ κατάλογο ἀναφέρονται ὅλα τὰ λογοτεχνικὰ κυρίως αὐτοτελῆ ἔργα ποῦ προωθοῦνται καὶ διαφημίζονται ἀπὸ τίς σελίδες τοῦ περιο-

57. Ἡ παρακάτω ἀγγελία-διαφήμιση ποῦ ἐξαίρει τὴ μυθιστορηματικὴ τέχνη τοῦ Pierre Delcourt ἀποβλέπει νὰ συγκινήσῃ τὸ γυναικεῖο φύλο:

«**Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ**

εἶνε ἔργον ἐξάσιον, πλήρες ἐπεισοδίων καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσχάτως ὡς ἐπιφυλλὶς ἐν ἑγκρίτῳ παρισινῇ ἡφμερίδι. **Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ**

εἶνε μυθιστόρημα κοινωνικόν, συγκινητικώτατον· ἐνδιαφέρει τοὺς πάντας καὶ προπάντων τὸ ὡραῖον φύλον, πεπεισμεθα δὲ ὅτι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν εὐαισθητῶν ἀναγνωστριῶν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» θὰ ρεῦσωσι θερμὰ δάκρυα κατὰ τὴν ἀνάγνωσίν της».

Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, τ. Ε', 4 Ἰουνίου 1889.

58. *Αὐτόθι*, τ. Β', 12 Ὀκτ. 1886, ἀρ. 103.

59. *Αὐτόθι*, τ. Α', 17 Μαρτίου 1885, σελ. 168.

60. *Αὐτόθι*, 2 Ἰουνίου 1885, σελ. 256.

δικοῦ, ποὺ πωλοῦνται καὶ ἀποστέλλονται ἐπίσης στὴν ἐπαρχία καὶ τὸ ἐξωτερικό. Ἐκτὸς τῶν μεταφράσεων, συγκαταλέγονται καὶ οἱ τίτλοι τῶν ἔργων τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων καθὼς εἶναι ἐνδεικτικοὶ τοῦ εἵδους τῶν ἀναγνώσεων ποὺ προτιμοῦσε τὸ κοινὸ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων»: ἔργα ἱστορικοῦ ἐνδιαφέροντος, ποιήσεις, διηγήματα, καὶ προπαντὸς μυθιστορήματα. Οἱ πληροφορίες ποὺ παρέχονται σχετικὰ μὲ τὴν ἔκδοση τῶν ἔργων αὐτῶν εἶναι λιγοστές· συχνὰ παραλείπεται τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέα, ἐνῶ σπάνια ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ μεταφραστῆ. Τὰ ὀνόματα τῶν ξένων συγγραφέων ὅπως ἔχομε παρατηρήσει, ἐκφέρονται στὴν ξένη γλώσσα ἢ ἐξελληνίζονται. Συγκεντρώνονται καὶ καταχωροῦνται στὸν παρακάτω κατάλογο ὅπως αὐτὰ δημοσιεύονται στὸ περιοδικό.

Ἀδελφοῦλα, μυθιστορία Ἑκτορος Μαλώ, τόμοι 2.

Ἀδικηθεὶς Ρογήρος, μυθιστορία Ἰουλίου Μαρυ, τόμοι 2.

Ἄγνωστος Βελεβίλλης, μυθιστορία Πέτρου Ζαχόν.

Ἀκριβὴς περιγραφή τῆς Κρήτης, ὑπὸ Ο. Δάπερ, Μ. Δ., μετ. Μ. Βερνάρ-
δου, 1836.

Ἀπαντα Βηλαρά.

Ἀπαντα Διονυσίου Σολωμοῦ.

Ἀπαντα Ἰωάννου Ζαμπελίου, τόμοι 2.

Ἀπαντα τὰ Φιλολογικά, Α. Ρ. Ραγκαβῆ, τόμοι 19.

Ἀπομνημονεύματα Ἐνὸς Δυστυχοῦς, ἦτοι Βίος τῶν Νόθων Τέκνων,
μυθιστορία τοῦ Στεφ. Θ. Ξένου, τόμοι 4.

Ἀπομνημονεύματα Ἰατροῦ, μυθιστορία Ἀλεξ. Δουμά.

Ἀπομνημονεύματα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὑπὸ Φωτᾶκου, πρῶ-
του ὑπασπιστοῦ τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.

Ἀπομνημονεύματα, ὑπὸ Βίκτωρος Οὐγκώ.

Ἀπωλεσθεὶς παράδεισος, μυθιστορία Ἰουλίου Μαρυ μετὰ πλείστων εἰκόνων.

Ἀπόλογοι, διηγήματα Χ. Α. Ἀνδερσεν.

Ἀπόκρυφα Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Χριστοφόρου Σαμαρτζίδου, Β'
ἔκδοση.

Αἱ ἐχθραὶ μητέρες, μυθιστορία Catulle Mendès.

Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλης, μυθιστορία H. Emile Chevalier.

Αἱ Ρωσσίδες Παρθένοι ἢ ὁ Μηδενισμὸς ἐν Ρωσσίᾳ (τόμοι 2).

Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηΐας, μυθιστορία E. Βοῦλβερ, μετ. Γ.

K. Ζαλοκώστα.

Αἱ Τραγωδίαι τῶν Παρισίων, τοῦ Ξαβιέ δὲ Μοντεπέν.

Αἱ Συνοικίαι τοῦ Λονδίνου, μυθιστόρημα.

Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ, μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλές.

Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας, μυθιστορία τοῦ Ponsou De Terrail.

Αἱ Τίμαι Γυναικες, διήγημα ὑπὸ Amedée Achard.

Αἰγυπτία Βασιλόπαις, μυθιστορία ἱστορική, ὑπὸ Γεωργίου Ἑβερς, μετ.
ὑπὸ Ε. Γαλάνη, I. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρείτ, τόμοι 3.

Ἄμαξα, Ἀριθμὸς 13, τοῦ Ἐαβιὲ δὲ Μοντεπέν.

Ἀναμνήσεις Ἑμμας, ὑπὸ Π. Μοντεγάτσα.

Ἀνῆρ καὶ Γυνή, ὑπὸ Μ. Ἀμπλετ.

Ἀνθολογία Κωνσταντινίδου.

Ἀνθολογία Μιχαλοπούλου.

Ἄνθος τῆς Ἀλόης καὶ τὸ Φρούριον τοῦ Καρρόου, μυθιστορία Α. Σμίθ,
τόμοι 2.

*Ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, μυθιστορία ὑπὸ Γρ. Ξενοπούλου.

*Ἀντωνίνα, μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ.

Ἀμάραντα, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.

Ἀσπασία, μυθιστορία Ρ. Χαμερλιγγίου μετὰ 50 λαμπρῶν εἰκόνων.

Ἀσκάνιος, μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, τόμοι 7.

Ἀφρικὴ ἢ πέντε ἐν ἀεροστάτῳ ἑβδομάδες, τοῦ Ἰουλίου Βέρν, μετ εἰκόνες.

Ἀττικαὶ Νύκτες: Δράματα καὶ Ποιήσεις ὑπὸ Σπ. Βασιλειάδου.

Ἀττικής Γεώργιος, μυθιστορία πρωτότυπος.

Βαλεντίνη, ὑπὸ Γεωργίας Σάνδη, μετ. Ἀγγελου Βλάχου.

Βοήθει σαντόν, ὑπὸ Σαμουήλ Σμάιλς.

Βίος τοῦ Μωάμεθ, μετὰ παραρτήματος περὶ Ἰσλαμικῆς θρησκείας ὑπὸ
Οὐασικτῶνος Ἰρβιγγος.

Βίος τῶν Διαδόχων τοῦ Μωάμεθ, ὑπὸ Οὐασικτῶνος Ἰρβιγγος.

Γῆ τῆς Δουλείας, μυθιστορία Ε. Στάνλεϋ.

Γανδῖνοι, μυθιστορία Πονσῶν δὲ Τεραί (Ponson de Terrail).

Γεωργικά, ὑπὸ Ραϊνόλδου Δημητριάδου.

Γούις Μάνεριγγ, μυθιστορία Οὐάλτερ Σκῶτ.

Γρύλος τοῦ Μύλου, μυθιστορία Πονσῶν δὲ Τεραί.

Γυναικες, Χαριτὰ καὶ Κρασί, μυθιστορία Πῶλ-δὲ-Κῶκ, μετ. Κλ. Ραμ-
παγᾶ (Ψευδώνυμο Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου).

Δεκαήμερος, Βοκαλίου.

Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ, μυθιστορία Στεφάνου Ξένου, μετὰ προσθήκης τῆς
καταστροφῆς τῶν Γεννιτσάρων, τόμοι 2.

Διηγήματα καὶ Μυθοπλασθαί, ὑπὸ Δ. Πανταζῆ.

*Διηγήματα, τοῦ Δ. Βαλαβάνη.

*Διηγήματα, τοῦ Λάμπρου Ἐνυάλη.

Δὸν Κιχώτης, μυθιστορία Θερβαντές, μετ. Ἴσ. Σκυλίσση, μετ 13 εἰκονο-
γραφῆσεις.

Διαβολογιατρος, μυθιστορία Ἰουλίου Μαρύ.

Ἐγχειρίδιον Ἱατροδικαστικῆς, τοῦ Α. Lutaud, τροποποιηθέντος συμ-

φώνως τῇ Ἑλληνικῇ Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἔθν. Πανεπιστημίῳ ὑφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς Α. Δ. Καλλιβωκά.

Ἑλινίκη, ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία, Ἑπαμ. Κυριακίδου.

Ἐδὼ κι ἐκεῖ, τοῦ Χαραλ. Ἀννίνου.

Ἐπιστολαὶ μιᾶς μηδενιστρίας, ἀἶκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Ἑλληνικαὶ Σκηναί, Ἀγγέλου Βροφφερίου, μετ. Π. Πανᾶ.

Εἰκοσιπενταετὴς Ἑλλήν Πλοίαρχος, τοῦ Στεφάνου Ξένου.

Ἐθελβίνα, μυθιστορία τοῦ Ἀγγλου Ὀρλέν.

Εἰκόνες, «σατιρικαὶ διατριβαὶ» τοῦ Δημ. Γ. Καμπούρογλου.

Ἐθνικαὶ εἰκόνες, ποιήσεις ὑπὸ Γεωργίου Μαρτινέλλη.

Εἰς χειμῶν ἐντὸς τῶν Πολικῶν Πάγων, τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Ἐκστρατεία εἰς τὴν Σελήνην, ὑπὸ Δ. Καλαποθάκη.

Ἐκατομῦρια τοῦ Ἰωρεμία, μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισβούργ, τόμοι 3.

Ἐξομολογήσεις ἐνὸς Τέκνου τοῦ αἰῶνος.

Ἐξομολόγησις ἐνὸς ἄββᾶ, μυθιστόρημα.

Ἐπιστολαί, Κοραῖ Ἀδαμαντίου, τόμοι 4.

Ἐρως καὶ Σᾶ, Ἀθηναϊκαὶ Εἰκόνες ὑπὸ Αἰσώπου.

Ἐρυθροὶ Προσωπιδοφόροι, μυθιστορία Πονσῶν δὲ Τεράι, μετ. Ν. Δεστουνάννου, τόμοι 2.

Ἐρυθρὰ Διαθήκη, μυθιστορία Πονσῶν δὲ Τεράι, τόμοι 4.

Ἐρυθρὰ Κηλὶς, μυθιστορία Παύλου Φεβάλ, μετ. Ἡλ. Ραφτοπούλου.

Ἐρυθρόδερμοι, μυθιστορία Π. Δουπλεσσὶ (P. Duplessis), μετ. Γ. Ἰγγλέσση.

Εὐρύαλος, τοῦ Σπ. Παγανέλλη.

Ζιλ Βλᾶ, μυθιστόρημα.

Ἡ Ἀρτοπῶλις, τοῦ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ χρῆμα, μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν.

Ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ Ἐρως, τοῦ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν.

Ἡ Βασίλισσα τῆς Καλλονῆς καὶ ἡ Πριγκιπέσσα Σοφία, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, τόμοι 2.

*Ἡ Βραζιλιανή, μυθ. Α. Matthey μετὰ 13 μεγάλων εἰκόνων.

Ἡ Γυνὴ μὲ τὸ Βελούδιον Περιδέχαιον, τοῦ Ἀλεξ. Δουμᾶ.

Ἡ Διδασκάλισσα, μυθιστορία Εὐγενίου Σύη.

Ἡ Ἐκθετος τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Ἀγίας Μαρίας, δράμα Π. Γιακομέττη, εἰς πράξεις 3.

Ἡ Ἑλμά, ἥτοι σκηναὶ ἐν Ἀνατολῇ, τόμοι 2.

Ἡ Ἠρώις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, μυθιστορία Στεφ. Θ. Ξένου, τόμοι 2.

Ἡ καλύβη τοῦ Θωμᾶ ἢ βίος τῶν μαύρων ἐν Ἀμερικῇ, τῆς Ἐρριέτης Στόβη, μετ. ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, τόμοι 2.

Ἡ Κλεανθίνη, διήγημα τοῦ Γ. Π. Ὑπερίδου.

Ἡ Κόμησσα Παυλίνα.

*Ἡ Κόμησσα Σαρνὸν, μυθ. Ἀλεξ. Δουμᾶ.

Ἡ Κόρη με 3 μεσοφούστανα, τοῦ Πῶλ δὲ Κῶκ.

Ἡ Κόρη τῆς Μαργαρίτας, μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν, τόμοι 6.

Ἡ Κόρη τοῦ Φονέως, μυθιστόρημα δραματικώτατον ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν.

Ἡ Λήσταρχος Γυνή.

Ἡ Λύρα, Ἀνδρέου Κάλβου καὶ ἀνέκδοτος ὕμνος τοῦ Α. Μαρτελάου.

Ἡ Μαλβίνα, μυθιστορία Δ. Κοτέν.

Ἡμερολόγιον Ἀπόρου Νέου, μυθιστορία Ὀκταβίου Φεγιέ.

Ἡ Μικρούλα, τοῦ Αἰμιλίου Ρισβοῦργ, τόμοι 3.

Ἡ Μνηστὴ τοῦ Λάμερμαρ, ὑπὸ Οὐάλτερ Σκῶτ.

Ἡ Μοσχομάγκα τῶν Παρισίων, τοῦ Πῶλ δὲ Κῶκ (Paul de Kock).

Ἡ Μυστηριώδης Συμμορία, μυθιστορία Mary Lafon.

Ἡ Ναξία Μαριάνθη ἢ Γυναικεία Σταθερότης, μυθιστόρημα πρωτότυπον.

Ἡ Νεᾶ Ἑλληνὶς ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Αὐτοκράτορος Νέρωνος.

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγκώ, μετ. Ι. Καρασσούσα, τόμοι 2.

Ἡ Σειρήν, μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν.

Ἡ Σόνια.

Ἡ Τέρεψις τῶν παίδων, τῆς Αἰκατερίνης Λασκαρίδου.

Ἡ Τιμωρία Βαλεντίνης Σαβράν.

Ἡ φωνὴ τῆς Καρδιάς μου, λυρική συλλογὴ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου.

Ἡ Ὠραία Παρισινή, μυθιστορία τῆς Κομήσεως Δᾶς (Dash).

Ἱατρὸς Ραμῶ, ὑπὸ Γεωργίου Ὀνέ, μετ. Ἀλεξ. Παπαδιαμάντη.

Ἰζολίνα ἢ Μεξικανή, μυθιστόρημα μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ.

Ἱστορία Γεωργίου Καστριώτου τοῦ μετονομασθέντος Σκενδέρμπεη.

Ἱστορία δύο Μελλονύμφων, τοῦ Ἀλεξ. Μανζόνη, τόμοι 3.

Ἱστορία ἐνὸς τεθνεώτος, μυθιστορία Ε. Καράνς.

Ἱστορία τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ὑπὸ Πλάτωνος Δρακούλη.

Ἱστορία τῆς Γυναικός, ὑπὸ Καλλιρρόης Παρρέν, ἐκδιδομένη κατὰ φυλλάδια.

Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὑπὸ Φ. Πουκεβίλ, μετὰ πλείστων εἰκόνων.

Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὑπὸ Σπυρίδωνος Τρικούπη, τόμοι 4.

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ Καρόλου Βαρβόλδης Μενδελσῶνος, μετ. Ἀγγέλου Βλάχου.

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ Σπυρίδωνος Λάμπρου, ἐκδιδομένη κατὰ φυλλάδια.

Ἱστορία τῆς Ζακύνθου, ὑπὸ Παναγιώτου Χιώτου.

Ἱστορία τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὑπὸ Γ. Δ. Λαμπίση, τόμοι 4.

Ἱστορία τῆς Μουσικῆς, μετ. Ἀθηᾶς Σερεμέτη, μετὰ εικόνων.

Ἱστορία τοῦ Γαλλογερμανικοῦ Πολέμου (1870-1871), μετὰ εικόνων.

Ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὑπὸ Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου, τόμοι 5.

Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, ὑπὸ Γ. Δ. Λαμπίση.

Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Πέτρου, αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ παραρτημάτων.

Καλλιόπη, ποιήσεις Ἰωάννου Α. Γκίκα, ἐν Κερκύρα.

Κλεοπάτρα.

Κόντε Σπουργίτης, μελοδραμάτιον εἰς μέρη δύο, ὑπὸ Ἰω. Τσκασιάνου.

Κρανγὴ τῆς Παράφρονος, μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Κωμωδαί, Ἀγγέλου Βλάχου.

Λαυρεντία, μυθιστορία Δ. Ἐννερού, μετὰ πλείστων εικόνων.

**Λέων Λεώνης*, μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετ. Ἰσ. Σκυλίση.

Λήσταρχος Λασεναγῆ, ὑπὸ Ἐρνέστου Καφενηδῆ.

L'Iliade d'Omero volgarizzata in verso italiano, ὑπὸ τοῦ Ab. Melechior Cesarotti, 1798 - 1802, τόμοι 5.

Μαγικά Παίγνια, μετὰ πολλῶν εικόνων.

Μαλβίνα, μυθιστορία Δ. Κοτέν.

Μάμμη, τόμοι 3, μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισβούργ.

Μαρία Ἀντωνιέτα, ὑπὸ Γ. Ρώμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετ. Γ. Κ. Σφήκα.

Μαρκησία Γαβριέλλα, μυθιστορία Ἰουλίου Μαρῦ.

Μᾶρκος Μπότσαρης, τραγωδία εἰς 3 πράξεις, ὑπὸ Θεοδ. Ἀλκαίου.

Ματθίλδη, μυθιστόρημα (μετὰ εικόνων) Εὐγενίου Σύη.

Μεγάλη Ἰζα, μυθιστορία Ἀλεξίου Μπουβιέ.

Μεγάλη περιουσία, μυθιστόρημα ὑπὸ Ξαβιέ δὲ Μοντεπέ.

Μετὰ εἰκοσιν ἔτη (Συνέχεια Τριῶν Σωματοφυλάκων), ὑπὸ Ἀλ. Δουμᾶ, πατρός.

Μητριά, μυθιστορία Γρ. Δ. Ξενοπούλου.

Μιὰ Δέσμη Ἐπιστολῶν, μυθιστορία Ἀλεξ. Δουμᾶ (υἱοῦ).

Μιὰ ἡμέρα ἐν Μαδέρρα, μυθιστορία Παύλου Μοντεγάτσα.

Μικρὰ Μήτηρ, μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισβούργ.

Μικρούλα, μυθιστορία Ξ. Β. Σεντέν.

Μιχαήλ Στρογκώφ, μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν.

Μνημεῖα Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, Σάθα, τόμοι 7.

Μνηστή τῶν ἑκατομυυρίων.

Μπουμπουλίνα ἢ ἡ Ἄλωσις τῆς Τριπολιτσᾶς. — Ἀρκάδιον ἢ αἱ ἐν Κρήτῃ Σφαγαί, δράματα ὑπὸ Γεωργ. Ἀνδρικοπούλου.

Μουσᾶς ὁ Μαῦρος, ἄστειον διήγημα εἰς στίχους διὰ μικρὰ παιδιά, μετὰ 12 ὁλοσελίδους ποικιλοχρωματιστὰς εἰκόνας καὶ δεδεμένον.

Μυστηριώδης Γάμος, μυθιστορία Ἀλφόνσου Δωδέ.

Νάθαν ὁ Σοφός, μετ. ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ, ὑπὸ Θ. Ἀφεντούλη.

Νανά, Αἰμιλίου Ζολᾶ.

*Νεκρὰ καὶ Ζῶσαι, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ, μετὰ 28 μεγάλων εἰκόνων.

*Νικόλαος Σιγαλός, μυθιστορία Γρηγ. Δ. Ξενοπούλου.

*Ο Ἄγγελος Πιτοῦ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμᾶ, πατρός.

*Ο Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλλης, μυθιστορία Π. Ζακόν.

*Ο Ἀδικηθεὶς Ρογήρος, μυθιστορία Ἰουλίου Μαρύ.

*Ο Ἀρχων τοῦ Κόσμου, μυθιστόρημα.

*Ο Γιάννης, μυθιστορία Πῶλ δὲ Κῶκ, μετ. Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου.

*Ο Γονζάλδης Κορδοῦβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα, μυθιστόρημα.

*Ο Διαβολο-Σίμων, μυθιστορία Πονσόν δὲ Τεράι.

*Οδοιπορικόν, Σατωβριάνδου, μετ. ὑπὸ Ἑμμ. Δ. Ροῦδου, 1860, τόμοι 4.

*Οθέλλος, ἥτοι ὁ Μαῦρος τῆς Ἑνετίας, τραγωδία Σαίξπηρου εἰς 5 πράξεις.

*Ο Θεὸς ἐν τῇ Φύσει, ὑπὸ Καμίλλου Φλαμαριῶνος, μετ. Αἰκ. Ζάρκου.

*Ο Ἰατρός τῶν Τρελλῶν, μυθιστορία Ξαβιέ δὲ Μοντεπέν, τόμοι 6.

*Ο Ἰππότης Μάιος, μυθιστορία Ponson de Terrail.

*Ο Ἰππότης τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴκου, μυθ. Ἀλεξ. Δουμᾶ.

*Ο Ἰωάννης ἄνευ ἐπιθέτου, τόμοι 2.

*Ο Καμπόρης τῶν Παρισίων, τοῦ Πῶλ δὲ Κῶκ.

*Ο Καννιβαλισμὸς παρ' Ἑβραίοις. Δράμα εἰς πράξεις 4, ὑπὸ Ἀθαν.

Βάρβα.

*Ο Αἰστής, μυθ. Ἀλεξ. Δουμᾶ, πατρός, μετὰ μεγάλων εἰκόνων.

*Ο Λυκογιάννης, τόμοι 4.

*Ο Μαῦρος Πειρατής, μετὰ πολλὰς εἰκόνας.

*Ο Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος, τοῦ Εὐγενίου Σύη, μετ. Ν. Δραγούμη.

*Ο Πόλεμος τῶν Γυναικῶν.

*Ο Πύργος τῶν Φαντασμάτων, μυθιστορία Ξαβιέ δὲ Μοντεπέν.

*Ο τελευταῖος τῶν Μοχικανῶν, μετὰ εἰκόνων.

Ὁ Υἱὸς τοῦ Μοντεχρίστου, μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μεταφρασθεῖσα, τόμοι 4.

Ὁ Ὑποψήφιος, Παντολ. Α. Τσιτσεκλέους, κωμωδία ἑμμετρος εἰς πράξεις δύο. Ἐν Σύρῳ, τύποις «Πατρίδος» 1890.

Οἱ Ἀθλιοι, τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, μετ. Ἰσιδ. Σκυλίσση.

Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης, μυθιστόρημα Γεωργίου Ὁνέ βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

Οἱ Γεννίτσαροι, μυθιστορία Ἀλφόνσου Ρουέρου, τόμοι 2.

Οἱ Ἐργᾶται τῆς Θαλάσσης, ὑπὸ Βίκτωρος Οὐγκώ, μετ. Γ. Α. Σκαλίδου.

Οἱ Ἰππῶται τοῦ Στερεώματος, μυθιστορία Π. Φεβάλ, μετ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ.

Οἱ Κακοῦργοι, πρωτότυπος μυθιστορία Ἰω. Σ. Ζερβοῦ. Ἐν Κερκύρᾳ 1889.

Οἱ Μελλόννυμοι τῆς Σπιτζεμβέργης, μυθιστορία Εἰσιβέ Μαριμέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

Οἱ Νατσαῖοι, τοῦ Σατωβριάν, μετ. Κ. Ι. Δραχούμη.

Οἱ Νύκτες τοῦ βουλευτάρτου, μυθιστορία Π. Ζακόν.

Οἱ τρεῖς Σωματοφύλακες, τοῦ Ἀλ. Δουμᾶ.

Οὐρανία, ἀγροτικὸν εἰδύλλιον, εἰς 4 πράξεις, ὑπὸ Λεοπόλδου Μαρένκο.

Παιδικὰ Διηγήματα, ὑπὸ Ἀριστ. Κουρτίδου.

Παιδίον τῆς Νεκρᾶς, μυθιστορία, τόμοι 2.

Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι, λυρική συλλογὴ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου.

Παπα-Κωνσταντῖνος, μυθιστορία Λουδοβίκου Ἀλεβύ.

Πάπισσα Ἰωάννα, ὑπὸ Ἐμ. Ροῖδου, ἔκδοσις μεγάλῃ μετ' εἰσαγωγῆς, προλόγου, ἀπαντήσεως εἰς τὴν Ἐγκύκλιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐπιστολῶν ἐνὸς Ἀβρινιώτου (τὸ ἴδιο ἔργο ἐπίσης σὲ «μικρὰ ἔκδοσις»).

*Περίτα Χιμένες, μυθιστορία Ἰσπανικὴ ὑπὸ Ἰωάννου Βαλέρα, μετ. Α. Φραβασίλη.

Μερβίλλ, μυθιστόρημα τοῦ Maximilien Perrin (ὀλόκληρον τὸ ἔργον).

Παρισίων Ἀπόκρυφα, μυθιστορία Εὐγενίου Σύη.

Πάσσαλος τοῦ Θανάτου, μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Πέραν τοῦ Ἰσμοῦ. Πελοποννησιακαὶ ἐντυπώσεις καὶ Ἀναμνήσεις, ὑπὸ Σπυρίδωνος Παγανέλλη.

Περιοδεία ἐν Περού, μετ. εἰκόνες.

Περιοδεία τῆς Γῆς σὲ 80 ἡμέρες, μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν.

Πλωτὴ Πόλις, μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν.

Πλοίαρχος Κολόβολος, μυθιστορία Παύλου Σωνιέ, τόμοι 2.

Ποιήματα, Ἀθανασίου Χριστοπούλου.

Ποιήματα, Ι. Γ. Τσακασιάνου.

Ποιήματα, ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου, τόμοι 3.

Πόλεμος τῶν Γυναικῶν, μυθιστορία Ἀλεξ. Δουμά.

Πρώτοι στίχοι, τοῦ Δημ. Π. Ταγκόπουλου.

Πύργος τοῦ Παπᾶ Δανιήλ, ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου.

Πῶς ἀποκτάται ὁ πλοῦτος, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Βενιαμίν Φραγκλίνου.

Ραγίστι, διήγημα ὑπὸ Σπ. Παργανέλλῃ.

Ριένζης, ὁ τελευταῖος τῶν *Ρωμαίων Δημάρχων*, ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, μετ.

N. Δραγοῦμη.

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ Λαοῦ: *Βαβυλωνία Βυζαντίου*.

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ Λαοῦ: *Βηλαρά Ποιήματα*.

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ Λαοῦ: *Περιπλανώμενος τοῦ Ἀ. Σούτσου*.

Σειρά ποιητικῶν ἔργων, ὑπὸ Γεωργ. Μαρτινέλλῃ.

Σόζνγος τοῦ Κλαντίου, δράμα εἰς πράξεις 3, ὑπὸ Ἀλεξ. Δουμά υἱοῦ.

Συλλογὴ Κρητικῶν Ἐπιστολῶν.

Σύγγραμμα Μαγειρικῆς, Νικολάου Σαράντη (μαγείρου).

Τὰ 500.000.000 τῆς Ἰνδῆς Ἡγεμονίδος, μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν Ἰνδιῶν, μυθιστορία *Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν*.

Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ.

Τὰ Δράματα Παρισίων, τόμοι 3, μυθιστορία Πονσῶν δὲ Τεραί.

Τὰ Δράματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κοινωνικὸν μυθιστόρημα Κ. Ρουσσοπούλου.

**Τὰ δύο Λίκνα*, τοῦ Αἰμιλίου Ρισβοῦργ.

Τὰ Ἑγκλήματα καὶ τὰ Ὅργια τῶν Παπῶν, τόμοι 2, μετ. ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.

Τὰ Ἑκατομύρια τοῦ κ. Ἰωραμίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισβοῦργ.

Τὰ Ἰουδαϊκά, ἥτοι ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν, μετ' ἀποδείξεως ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Τὰ Ἰχνη ἐνὸς Κακουργήματος.

Τὰ Κρητικά, Ὡδαὶ Ἀλκαϊκαί, ὑπὸ Θ. Ἀφεντούλῃ.

Τὰ Μυστήρια τοῦ Κόσμου, με εἰκόνες.

Τὰ Μυστήρια τοῦ Συζυγικοῦ Ἔρωτος (ἐκδοσις Β').

Τὰ Μυστήρια τῶν Χαρμενίων, μετ. Κλεάνθους Τριανταφύλλου.

Τὰ τέκνα τοῦ Γράν, τοῦ Ἰουλίου Βέρν, με 23 εἰκόνες.

Τὰ Ὑπερῶα τῶν Παρισίων, μυθιστορία Pierre Zaccone.

Τελευταία ἡμέρα καταδίκου, τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ.

Τὸ Ἄκρον τοῦ Ὠτός, τοῦ Α. δὲ Κοντρεκούρ, τόμοι 3.

Τὸ Βιβλίον τῆς Σφιγγός, κρυπτογραφία, παίγνια, προβλήματα, αἰνίγματα, γρίφοι, ἀριθ. κ.λπ.

Τὸ διάμεσον Φυέας, μυθιστορία Pierre Sales.

Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον, μυθιστόρημα Λουδοβίκου Νοάρ.

Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ, μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ.

Τὸ Παιδὶ τοῦ Προαστίου, τοῦ Αἰμιλίου Ρισβοῦργ, τόμοι 2.

*Τὸ περιδέραιον τῆς Βασιλίσσης, μυθ. Ἀλεξ. Δουμᾶ.

Τὸ Τέκνον τοῦ Ἑραστοῦ καὶ ἡ Ἀνυμφος Μήτηρ, τόμοι 2, μυθιστορία Α. Matthey (Arthur Arnold).

*Τὸ Τριακοσιάδραχμον Ἑπαθλον, Γρ. Ξενοπούλου.⁶¹

Τὸ Φράσκο ἢ μία Νύκτα Ἀποκρηγνίτικη, κωμωδία ἑμμετρος ὑπὸ Α. Νικολάρα.

Τὸ Φρούριον Σωμόν.

Τραγωδία τῶν Παρισίων, μυθιστορία Ξαβιέ δὲ Μοντεπέν, τόμοι 9.

Τραγωδία, Ἰω. Ζαμπελίου, τόμοι 2.

Τυχαῖον Συμβάν, διήγημα πρωτότυπον, Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου.

Τυχοδιῶνται τῶν Παρισίων, μυθιστορία Π. Ζακόν.

Τὰ Χάλια μας, κωμωδία Λαζαρίδου, ἡθοιοιοῦ.

Ῥάκωνθοι, Εὐγενίου Λάντς.

Ῥπατία, μυθιστορία ἱστορική ὑπὸ Charles Kingsley.

Ῥγεινὴ, Παύλου Μοντεγάτσα, μετ. Ν. Ἀζελοῦ, ἱατροῦ.

Χαρικλῆς, εἰκόνες ἀρχαίων ἐλληνικῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

Ἐπίσης τὸ «Γραφεῖον τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ἐνημερωμένο σχετικὰ μὲ τὴν ἐκδοτικὴν ἐπικαιρότητα κυρίως στὸ ὅριο τοῦ γαλλικοῦ βιβλίου, ἰδιαίτερα τῆς λαϊκῆς λογοτεχνίας, διαθέτει «νεώτατα γαλλικὰ βιβλία», ὅπως διαβάζομε, μὲ τίς ἴδιες τιμὲς τῶν γαλλικῶν βιβλιοπωλείων. Ὁ σχετικὸς κατάλογος δημοσιεύεται στὸν Δ' τόμο⁶² καὶ περιέχει ἔργα τῶν Ern. Daudet, Em. Goudeau, F. de Boisgobey, Ch. Leroy, Ad. Ragot, Arm. Silvestre, P. Giffard, D. Darc, G. Claudin, Jean Malic, L. Didiée, E. Brault... Ἐπίσης ἐμπεριέχεται τὸ βιβλίον τοῦ ἱταλοῦ συγγραφέα P. Montegazza *L'Hygiène de l'amour*, τοῦ ὁποῦ ἡ μετάφραση στὰ ἑλληνικὰ ἀναφέρθηκε στὸν παραπάνω κατάλογο, κ.ἄ.

Ἡ ἐκδοσις τοῦ διηγήματος Ἑλληνικοῦ Ἀγῶνος τὸ Τριακοσιάδραχμον Ἑπαθλον, τοῦ Γρ. Δ. Ξενοπούλου ποὺ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸ περιοδικό, προσφέρεται ὡς δῶρο, κίνητρο «εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοὺς ἀνανεοῦντας τὴν συνδρομὴν των καὶ εἰς τοὺς ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἐγγεγραμμένους νέους»⁶³.

61. *: Ἔργα ποὺ ἔχουν ἐκδοθεῖ ἀπὸ τὸ περιοδικὸ καὶ διατίθενται ἀποκλειστικὰ στὸ Γραφεῖον τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων.

62. Αὐτόθι, τ. Δ', 8 Νοεμβρίου 1887.

63. Αὐτόθι, τ. Α', 29 Σεπτεμβρίου 1885, σελ. 388. Ἐξάλλου ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ ἀσχεῖ μ' ἐπιμονὴ τὴν διοίκησιν σχετικὰ μὲ τοὺς οἰκονομικοὺς της πόρους καὶ συνιστᾷ ἐπανειλημμένα στοὺς συνδρομητὰς νὰ στείλουν τὴν συνδρομὴν τους «ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τοῦ φύλλου». Συχνὰ δίδονται κίνητρα, ὅπως «δωρεᾶς» στοὺς συνδρομητὰς ποὺ θὰ ἀποστεί-

Ἀργότερα, στὸν Η' τόμο, θὰ πληροφορήσει τοὺς ἀναγνώστες τοῦ σχετικὰ μὲ τὴν προθυμία τοῦ νὰ ἐγγράψῃ συνδρομητὴ κάθε ἐνδιαφερόμενο σὲ ὁποιοδήποτε ἐκδιδόμενον ἀθηναϊκὸ περιοδικὸ ἢ ἡμερησίδα. Διαφημίζονται περιοδικὰ ὅπως ἡ *Ἑβδομάς*, ἡ *Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη*, τὰ γαλλικὰ περιοδικὰ *Lecture*, *Magazine illustré de la Famille*, *La Saison*· προωθοῦνται οἱ Α' καὶ Β' τόμοι τοῦ περιοδικοῦ *Ποιητικὸς Ἀνθὼν* τῆς Ζακύνθου, τὸ *Βυζαντινὸν Ἡμερολόγιον* τοῦ 1888, τὸ *Ἡμερολόγιον* τοῦ ἔτους 1890 τοῦ Κων. Φ. Σκόκου, τὸ *Ἡμερολόγιον* τοῦ 1890 τοῦ Δ. Ἐπισκόπου ἀπὸ τῆς Ζακύνθου, ἀπ' ὅπου ἀναδημοσιεύεται στὸν ΣΤ' τόμο τὸ διήγημα *Ἀθηναϊκὴ Ἀνάμνησις* τοῦ Γρ. Ξενοπούλου. Ἐπίσης τὸ περιοδικὸν *Τέρις*, μὲ διαχειριστὴ τὸν Γεώργιο Σταυριανό, συγχωνεύεται μὲ τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, στὸν ἕκτο χρόνον κυκλοφορίας, ὅπως πληροφορεῖ μιὰ ἀνακοίνωσις μὲ τὴν ὑπογραφή τοῦ Παν. Πανῶ⁶⁴.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στὸ πλαίσιο τῆς ἐπικοινωνίας καὶ ἀνταλλαγῆς ἰδεῶν στὸ χῶρο τῶν γραμμάτων στὸ τέλος τοῦ περασμένου αἰῶνα, παρατηρεῖται ἔντονη μεταφραστικὴ δραστηριότητα στὶς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, μυθιστορημάτων καὶ διηγημάτων κυρίως τῆς λαϊκῆς λογοτεχνίας. Καλλιεργεῖται ἐπίσης ἡ μεταφορὰ μηνυμάτων στὸ πλατὺ κοινό, σχετικὰ μὲ τίς τάσεις καὶ τὰ λογοτεχνικὰ ρεύματα στὴ Γαλλία καὶ τὴν Εὐρώπῃ γενικότερα καὶ τὸ κοινὸ κατακλύζεται ἀπὸ κείμενα ὅχι μόνον τῆς ἐμπορικῆς λογοτεχνίας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ δείγματα ἐξαιρετικῆς ἀφηγηματικῆς τέχνης.

λουν τὴ συνδρομὴ τοὺς ἐντὸς καθορισμένης προθεσμίας. Συγκεκριμένα ἡ παρακάτω ἀγγελία μᾶς ἐνημερώνει ὅτι:

«ΟΙ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΕΣ ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ 6 ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΠΙ ΕΝ ΕΤΟΣ ΤΑ «ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ», ΕΙΣ ΔΕ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΑΣ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, ΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝ, ΚΑΤΑ ΒΟΥΛΗΣΙΝ, ΤΑ ΕΞΗΣ:

1ον Τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, Α' καὶ Β' ἔτος, ἀντὶ Δρ. 8 διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι· καὶ 12 διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

2ον Τὴν *Ὁράϊαν Παρισινήν*, τὴν μυθιστορίαν τῆς Κομήσης, Δάς, (δωρεάν).

3ον Τὰ *Δύο Αἰῶνα*, τὴν ὁράϊαν τετράτομον μυθιστορίαν τοῦ Αἰμιλίου Ρισβούργ, ἀντὶ 1 δραχμῆς.

4ον Τὴν *Ἡρώϊδα* τῆς *Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως*, τὸ πρωτότυπον δίτομον μυθιστόρημα τοῦ Στεφάνου Ξένου, ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας Δρ. 6 διὰ Δρ. 3,50.

5ον Τὸν *Γιάννην*, τὸ ἐκ 500 καὶ πλέον σελίδων εἰκονογραφημένον μυθιστόρημα τοῦ Πῶλ - Δὲ - Κῶκ, ἀντὶ Δρ. 1,20...

Ἐπίσης ἀναγγέλλεται στοὺς συνδρομητὰς ποὺ προπληρῶνουν τὴν ἐτήσια συνδρομὴ τοῦ Δ' τόμου ὅτι ἀποστέλλεται δωρεάν τὸ ἔργο τοῦ Α. Βαλαβάνη *Διηγήματα*.

64. *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, ΣΤ' τόμ., 25 Φεβρουαρίου 1890, ἀρ. 452.

Στὴν παρούσα ἐρευνητικὴ ἐργασία, ἐκτὸς τῆς μελέτης τῶν κοινῶν χαρακτηριστικῶν τῶν δύο περιοδικῶν, πραγματοποιεῖται καταγραφὴ τῶν κειμένων Ἑλληνικῶν πεζογράφων καὶ τῶν μεταφράσεων Γάλλων ἢ ἄλλων ξένων συγγραφέων στὰ Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα. Τὸ περιοδικό, κατὰ τὴν ὀκταετῆ ἀνελλιπὴ ἐκδόση, ἐνθαρρύνει τὰ βήματα τῶν Νεοελλήνων λογοτεχνῶν δημοσιεύοντας ἀφηγηματικὰ τῶν ἔργα ποὺ συχνὰ συνοδεύονται μὲ εὐνοϊκὰ σχόλια. Ἡ διέυθυνση τοῦ περιοδικοῦ δὲν περιορίζεται στὴ δημοσίευση μυθιστορημάτων καὶ διηγημάτων σὲ συνέχειες, ἀλλὰ προβάλλει, μὲ τὴ συνεχῆ διαφήμιση ἀπὸ τὸ περιοδικό, μεταφράσεις αὐτοτελῶν ἐκδόσεων μυθιστορημάτων ἢ διηγημάτων κυρίως Γάλλων ἀλλὰ καὶ ἔργα Νεοελλήνων ἢ ἄλλων ξένων συγγραφέων. Οἱ αὐτοτελεῖς ἑλληνικὲς ἐκδόσεις, μεταφράσεις κυρίως μυθιστορημάτων, ἢ ἄλλα ἔργα ποὺ διαφημίζονται καὶ πωλοῦνται ἀπὸ τίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ συστηματοποιοῦνται στὴν παρούσα ἐργασία σὲ λεπτομερῆ κατάλογο, ποὺ εἶναι ἐνδεικτικὸς γιὰ τίς προτιμήσεις καὶ ἀναγνωστικὲς συνήθειες τοῦ κοινοῦ τοῦ περιοδικοῦ.

Τὸ περιοδικό αὐτό, κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ γαλλικοῦ *Les Bons Romans*, εἶναι, ὅπως ἀνακοινώνεται στὸν τελευταῖο τόμο, «τὸ πρῶτον εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἱδρυθῆν ἐν Ἑλλάδι εἰκονογραφημένον περιοδικόν, κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀρίστων τοιούτων ἐν Εὐρώπῃ ἐκδιδομένων. Τὰ Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα κατὰ τὸ μακρὸν ἀπὸ τῆς συστάσεώς των διάστημα ἐξηκολούθησαν πάντοτε τηροῦντα πιστῶς τὰ ἰδιόζοντα προσόντα, ἐφ' οἷς διακρίνονται. Εἶνε δὲ αὐτὰ οὐ μόνον τὸ φιλόκαλον τῆς τυπώσεώς των, ἡ καλλιτεχνικὴ ἐντέλεια τῶν εἰκόνων των, ἡ ἀκριβεία μεθ' ἧς πάντοτε ἐκδίδονται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκλεκτὴ ὕλη ἢ πληροῦσα ἓνα ἑκάστον αὐτῶν τόμον (...)»⁶⁵. Ἀναγγέλλοντας τὴν παύση τῆς δημοσίευσης τοῦ φύλλου, γνωστοποιεῖται πὼς πρόκειται γιὰ διακοπὴ καὶ ὅτι τὰ Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα θὰ «εἰσέλθωσιν εἰς νέαν περίοδον, καθ' ἣν θὰ μεταρρυθμισθῶσι ριζικῶς»⁶⁶.

Τὰ Ἑκλεκτὰ Μυθιστορήματα ποὺ κυκλοφοροῦν κατὰ τὸ γαλλικὸ πρότυπό τους, ἀποκαλύπτουν μὲ τὸ περιεχόμενό τους τὸν ἰδιαιτέρο χῶρο συνάντησης τῶν λαῶν διὰ μέσου τῆς δυναμικῆς καὶ δημιουργικῆς μετάφρασης τοῦ ἑντεχνου λόγου. Ἀποδεικνύει τοὺς συνεκτικούς δεσμοὺς μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ πολιτισμοῦ καὶ εὐρύτερα ἀποτελεῖ δείγμα τῶν πολιτιστικῶν ἀλληλοεπιδράσεων κατὰ τὴν πορεία γιὰ μιὰ Ἐνωμένη Εὐρώπη.

65. Αὐτόθι, τ. Ε', 3 Νοεμβρίου 1891.

66. Αὐτόθι, τ. Ε', 2 Αὐγούστου 1892.

RÉSUMÉ

LE PÉRIODIQUE *EKLEKTA MYΘISTOPHMATA* (LES BONS ROMANS) SUIVANT SON MODÈLE FRANÇAIS *LES BONS ROMANS*

Le périodique grec *Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα* du 19e siècle (1884 - 1892) s'inspire du périodique français *Les Bons Romans* (1860 - 1890) empruntant même son titre; Il adopte le même schéma et un contenu analogue. On traduit surtout des romans feuilletons ou de contes de la littérature étrangère mais dans la plus grande partie française: Alex. Dumas, père et fils, Ch. Merouvel, Fort. Boisgobey, Ernest Daudet, Auguste Maquet, Georges Ohnet, George Sand, Wilkie Collins, Ivan Tourgueniev, Guy de Maupassant, Em. Zola, Fr. Coppée et des textes de beaucoup d'autres auteurs y sont publiés. A côté de la littérature populaire on publie des œuvres de grands écrivains qui reflètent les courants et les tendances littéraires de l'époque.

Le périodique organise aussi une vente des romans traduits, en version intégrale, dans ses pages. D'autre part les jeunes écrivains grecs qui débutent dans leur carrière, y sont aussi encouragés.

En dehors des commentaires qui se réfèrent aux caractères communs de ces revues dans la présente étude nous procédons aussi aux analyses suivantes:

1. Nous organisons avec des classements par catégories les traductions des romans feuilletons ou contes de la littérature étrangère paraissant au jour le jour dans la revue grecque ainsi que les œuvres des écrivains grecs qui y sont publiées.

2. Nous établissons un catalogue exhaustif des romans ou d'autres livres promus par cette revue, qui sont significatifs du goût et des préférences de ses lecteurs.

Ce périodique hellénique paraît selon le modèle du périodique français, révélant un espace littéraire privilégié des influences, qui s'avère un lieu de rencontre des mouvements d'idées, à travers l'art d'écrire et de traduire.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

- * 255, 262, 270, 271
 ** 271, 283
 *** 269, 270, 272
 Α. 268
 Α.Β. 270, 275
 Ἀβρινιώτης 292
 Acatebler Am. 265
 Ἀγγερέτου Α. 255, 283
 Achard Amedée 287
 Achille 255, 281, 282
 Α.Δ.Χ. 282
 Ἀδρακτάς Γ. 254, 282
 Ἀἴσωπος 255, 256, 265, 266, 267,
 268, 269, 270, 272, 276, 277,
 280, 288
 Ἀλδριχ Βάτλεϋ Θωμᾶς 280, 281,
 282
 Ἀλεβύ Λουδοβῖκος (Halévy Louis)
 292
 Ἀλεξάκης Ἐπαμ. 254, 269, 270,
 284
 Ἀλῆ πασάς 277
 Ἀλκαῖος Θεόδ. 290
 Allein M. 253
 Ἀμίτσις Ἐδμόνδος Δὲ (Amicis
 Edmundo de) 248, 282, 283
 Ἀμπλετ Μ. 287
 Ἀναγνωστόπουλος Ν. 255, 269
 Angenot M. 253
 Ἀνδερσεν Χάνς Κρ. (Andersen
 Hans Christian) 248, 258, 280,
 281, 282, 286
 Ἀνδρεάδης Ν. Θ. 254, 284
 Ἀνδρέας 276
 Ἀνδρικόπουλος Γεώργιος 291
 Ἀννίος Χαρ. 249, 254, 265, 267,
 269, 278, 279, 283, 288
 Ἀντ. Φρ. 255, 267
 Ἀξελὸς Ν. 294
 Α.Π.Γ. 248, 276
 Ἀραβανῆ Ἀναστασία 255, 269
 Ἀσώπιος Εἰρ. 248, 250, 272, 275,
 277
 Atkinson Nora 252
 Aucante Em. 251
 Auriac Eugène de 267
 Avias J. J. 267
 Aycard J. 247
 Ἀφεντούλης Θ. 291, 293
 Β* 255, 262, 267
 **Β 255, 259, 267, 270, 281
 Β. 248, 262, 275, 282, 283, 284
 Β. Θ. Ι. (Β. Ἰωαννίδης) 254, 263
 Bazin R. 253
 Βαλαβάνης Γ. Α. 248, 254, 262,
 263, 266, 268, 275, 276, 280,
 282, 295
 Βαλαβάνης Δ. 287
 Βαλαβάνης Ἰωακείμ 254, 266, 277,
 279
 Βάλβης Παντολέων Ι. 279
 Βάλβης Π. Α. 254, 279, 282, 283
 Βαλέρας Ἰωάννης (Valera J.) 248,
 259, 280, 281, 292
 Banville Théodore de 248, 268
 Βάρβας Ἀθ. 291
 Βασιλειάδης Σπ. 287
 Beaucé 248
 Beaumont L. de 266
 Beauvoir R. de 247
 Bellecombe André de 267
 Βελώ Ἀδόλφ. 262, 268, 269
 Βενέρης Π. 255, 266, 284
 Bénigne Ange 271

- Βέρν 'Ιουλίου (Verne Jules) 287,
 288, 291, 292, 293
 Βερνάρδος Μ. 286
 Bernard Cl. 247
 Βηλαρᾶς Ι. 286, 293
 Βιλρέ Μάξιμος 270
 Βιρὲ 'Εδμόνδος 262
 Βλάχος 'Αγγ. 254, 262, 287, 290
 Βλαχοχρῆστος 'Ανδρέας Π. 255, 268
 Bocage P. 247
 Boisgobey Fortuné 247, 257, 265,
 267, 268, 294
 Βοκάκιος 287
 Βόλτς Αὔγουστος 273
 Bonhomme Paul 272
 Βοῦλβερ Ε. 286
 Βουτσινὰς Γεώργ. 243
 Boyer-Z. 253
 Brault E. 294
 Bréhat A. de 247
 Βρίκεττ Κάρολος 269
 Βροφφένριος 'Αγγ. 288
 Βυζάντιος Δ. 293

 Caballero F. 280, 282
 Γ. 262
 Γ.Α.Β. 255, 267, 271
 Γ.Α.Β.νης 255, 267, 281
 Γαλάνης Ε. 287
 Carbonneau 248
 Carlen E. 247
 Carrance Evariste 266
 Carreau A. 266
 Γαρσὶν Βσοεβολὸδ 282
 Castelli 248
 Γβ 255, 267, 269
 Γ.Δ.Π. 255, 267
 Cesarotti Ab. M. 290
 Γεωργαντόπουλος Ι. Π. 254, 269,
 270, 275, 276, 279
 Chandplaix Marc de 268
 Chapuis Ern. 265
 Chauvette Eugène 272
 Γ. Γιαχομμέτη 288
 Γιαλιστρᾶς Γ. 272
 Γιαννακάκης Κ. 272
 Γιαννάκης Κ. 254
 Claudin G. 294
 Γκίκας 'Ιωάννης 290
 Γ.Κ.Μ. 262
 Γκουεράτση Φ. (Guerazzi Fr.) 248,
 281, 282
 Γκωτιέ Θεόφιλος (Gautier Théo-
 phile) 247, 248, 272
 Γονζαλὲς 'Εμμ. (Gonzalès Fer-
 dinand Emmanuel de) 247, 263,
 265, 269, 286
 Conscience H. 247
 Couegnass D. 253
 Courdon Edouard 248, 266
 Γ. Σ. 255, 263

 Δ* 248, 262, 263, 275, 279
 Δ** 263
 Δάμ. 260, 283
 Δαμβέρρης Ι. Μ. 248, 254, 262,
 272, 275
 Δαμουλιάνος Ι. 279
 Δαμουλιάνου Μαρία 255, 270
 Dantragues Gabriel 270
 Δάπερ Ο. 286
 Darc Daniel 294
 Δὰς (Comtesse Dash) 289, 295
 Δ. Γ. 271
 Δ.Γ.Π. 255, 263
 Δ.Δ. 280
 Δέγας Μ. 281
 Δελιγιάννης Ι. Κ. 287
 Δελκούρ Πέτρος (Delcourt Pierre)
 247, 268, 285

- Δελπὶ Α. (Delpit Albert) 248, 262,
 266, 269
 Desandr  248
 Descloreaux Jules 267
 Destez P. 248
 Δεστουνάννος Ν. 288
 Δετρερ Έρνέστος 269
 Δημητριάδης Ραϊνόλδος 287
 Διαμαντόπουλος Δ. Δ. 279
 Dickens Ch. 247, 248, 258, 264,
 265, 281, 283
 Didi e L. 294
 Δμλ 255, 257, 258, 262, 263, 265
 268, 269, 271, 279, 280
 Δούκα Σοφία 255, 267
 Δουμαῖς Έλεξάνδρος (Dumas Ale-
 xandre) 247, 248, 252, 257, 261,
 263, 264, 265, 266, 267, 271, 272
 285, 286, 287, 288, 289, 290,
 291, 292, 293, 294
 Δουπλεσσι Π. (Duplessis P.) 288
 Δραγούμης Ν. 291, 292, 293
 Δρακούλης Πλ. 289
 Δροσίνης Γ. 260, 276, 287
 Δ.Τ. 262
 Dubreuil Ernest 247, 264, 265
 Dumont L. 246
 Durand G. 248
 Δωδ  Έλφ. (Daudet Alphonse)
 248, 263, 272, 273, 291
 Δωδ  Έρν. (Daudet Ernest) 247,
 255, 263, 264, 294
 Δωτ ν Έούλιος 268

 Ε* 282
 Έβερς Γεώργ. 287
 Έννερεν Δ. 290
 Ένυάλης Λάμπρος 254, 257, 267,
 276, 287
 Ε.Π.Π. 262

 Έπισκοπόπουλος Δ. 295
 Έρκμαν-Σατρι ν (Erkmann-Cha-
 trian) 247, 267
 Έτιεβ ν 271
 Eustache-Lorsay 248
 Έφταλιώτης Έργ ρης 274

 Ferrugia Emma 281
 Foulsquier 248
 Fourgeaud A. 265, 266
 Foville Henri de 272
 Frébault Elie 267

 Gaboriau Émile 257
 Georlette R. 253
 Giffard Pierre 294
 Gnas K. 255, 284
 Goetschy G. 267
 Goudeau Émile 294
 Gozlan Léon 247, 248, 271

 Halévy Ludovic 266
 Heiberg G. 281

 Ζακ ν Π τρος (Zaconne Pierre)
 286, 291, 292, 293, 294
 Ζαλοκώστας Κ. 286
 Ζαμπ λιος Ι. 286, 294
 Ζ ρκου Αικατερίνη 255, 262, 271,
 291
 Ζαφειράκης 260
 Ζερβ ς Έω ννης 277, 292
 Ζολ  Α μ. (Zola Émile) 247, 266,
 269, 270, 272, 291
 Zumthor P. 253
 Ζ ης Χ. 243

 Έλιακόπουλος Δ. 255, 276, 277,
 281
 Θεορβάντες Μιχαήλ 282, 287

- I.A.Δ. 255
 Ἰακωβάκης Ἀδόλφος 279
 Ἰβυκος I. 277
 Ἰγγλέσσης Γ. 288
 I.Γ.Σ. 283
 I.-Δ.Ζ. 255, 267, 269
 ID. 253
 I.M.Δ. 283
 Imbert P. L. 266
 Immerman Ch. 247
 Ἰρβιγκ Βασιγκτῶν 280, 287
 I.Σ.Κ. 255, 268
 Janin J. 247
 Jean Paul 262
 Jopffer R. 283
 Jourdan Louis 269
 Jully Antony 270
 Ἰωαννίδης Β. 254, 263
 Ἰωαννίδου Κλεοπάτρα 255, 262
 Ἰωνίδου Εὐθ. 255, 283

 Κ. 262, 263, 269, 270, 278, 283
 *Κ 248, 267, 268, 269, 275
 Κ. Γ. 272, 280
 Κ.Α. 272
 Καλαϊσάκης Χαρ. 254, 268
 Καλαποθάκης Δ. 288
 Κάλβος Ἄνδρ. 289
 Καλλιβωκᾶς Α. Δ. 288
 Καμπούρογλου Δημ. 248, 260, 272, 275, 288, 289, 292
 Κανελλόπουλος Α. Π. 255, 266, 267, 268, 272, 276, 277, 278, 283, 294
 Κάνθαρος 278
 Καραμζίν 265, 280
 Κάρανς Ε. 289
 Καρασσούσας I. 289
 Καρχαβίτσας Ἄνδρ. 248, 272, 273, 274, 275, 276
 Κάρλ Ἀλφόνς (Karl Alphonse) 247, 262, 264, 266, 272
 Καρρέρης Παῦλος (Καρρέρ) 290
 Καρυστινὸς Κ. 248
 Κάσσης Κυρ. 246
 Καφενδῆ Ἐρνέστος 290
 Kingsley Charles 294
 Κλαρτῆ Ἰούλιος 249, 266, 268
 Κόκκινος Ἰω. 276
 Κοκόλης Π. Γ. 255, 280
 Κόλλινς Οὐίλκη (Collins Wilkie) 247, 248, 249, 250, 258, 265, 268, 278, 279
 Κολοκοτρώνης Θ. 286
 Κολόννε Ἀλφόνσος Δὲ 281
 Κοντόπουλος Ν. 281
 Κοντρεκούρ Α. Δὲ 293
 Κοππὲ Φρανσουά (Coppée François) 247, 262, 265, 266
 Κοραῆς Ἀδαμ. 288
 Κοτὲν Δ. 289, 290
 Κουρτίδης Α. Π. 254, 258, 262, 283 292
 Κουσουλάκος Εὐαγ. 254, 269, 270, 277
 Κραπότκιν Σοφία 281
 Κρεστόβσκη Βσεβελδὸ 281
 Κριζαφούλης Ἐρ. 254, 272
 Κρυφὸς 278
 Κ.Σ.Σ. 269
 Κυριακίδης Α. 255, 270
 Κυριακίδης Ἐπαμ. 288
 Κώκ-Δὲ-Πῶλ (Paul de Kock) 247, 263, 287, 289, 291, 295
 Κωνσταντινίδης Α. Γ. 254, 277, 280, 281, 282, 283

 Α*.Β*. 284
 Lafon Mary 289
 Λαζαρίδης 294
 Lamartine 247

- Λαμπαδάρης Ἀθ. Θ. 255, 279
 Λαμπίσης Γ. Δ. 290
 Λάμπρος Σπ. 290
 Λάντς Εὐγ. 294
 Λασκαρίδου Αἰκ. 289
 Legouvé Ε. 253
 Λεμῆτρ Ἰούλιος (Lemaitre Jules) 250, 268
 Lermina Jules 271
 Leroy Albert 268
 Leroy Charles 294
 Leroy Louis 263
 Λιδωρίκης Ἀλ. 243
 Lurine Louis 268
 Lutaud Α. 287

 Μαῆλ Πέτρος 247, 269
 Μάσοχ Ζάχερ (Masoch Sacher) 280, 281
 Malic Jean 294
 Malis L. de 269
 Μαλὼ Ἑκτωρ (Malot Hector) 286
 Μάνεσης Γ. 255, 266
 Μανζόνη Ἀλέξ. 289
 Maquet Auguste 247, 265, 267
 Μαρένκο Λεοπόλδος 292
 Μαρκάκης Π. 273, 274
 Μαρμιέ Ξαβιέ (Marmier Xavier) 258, 262, 265, 292
 Μαρτέλαος Α. 289
 Μαρτινέλλης Γεώργ. 261, 288, 293
 Μαρυῖ Ἰούλιος 286, 287, 290, 291
 Matthey Α. (Arnold Arthur) 248, 282, 288, 294
 Μέδωνας 279
 Μενδέλσων Κάρολος Βαρθόλδης 290
 Mendès Catulle 247, 262, 268, 269, 272, 274, 286
 Μεριμέ Προσπέρ (Mérimé Prosper) 247, 248, 270

 Μερουβέλ Κάρολος (Merouvel Charles) 247, 257, 267, 268, 269, 270, 271, 285, 291
 Mery 265
 Μητσάκης Μ. 255, 266, 274, 280
 Μιλλανβοά 271
 Mirecourt Ε. de 247
 Μιχαλόπουλος 287
 Μοντεγάτσας Π. 287, 290, 294
 Μοντεπέν Ξαβιέ Δε (Montepin Xavier de) 269, 271, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 293, 294
 Μορέ Εὐγ. 266, 267
 Μπαλζάκ (Balzac Honoré de) 247, 262
 Μπερτεῖ Ἐλῖ (Berthet Elie) 263
 Μπουβιέ Ἀλέξιος 290
 Murget H. 247
 Μωπασσάν Γκυ Δε (Maupassant Guy de) 247, 249, 256, 266, 269, 270, 272
 Μωρέττης Ροδόλφος 278

 Ναβερὺ Ραοὺλ (Navery Raoul de) 264, 265
 Ναπολέων Μεγ. 263, 290
 Νάρκισσος 255, 267
 Ν.Γ. 271
 Ν.Δ. 255, 268
 Nerval G. de 247
 Nettement Α. 253
 Neuville de 248
 Ν.Ι.Δ. 269
 Νικολαΐδου Κλεοπάτρα 255, 271
 Νικολάρας Α. 294
 Ν.Ι.Σ.Δ. 268
 Ν.Κ.Σ. 255, 267
 Νοάρ Λουδοβίκος 293
 Nodier Charles 248, 267
 Ντελόπουλος Κυρ. 254

Ντιενὺ Φ. (Diény F.) 263

**Ξ 270

Ξενόπουλος Δ. Γρ. 248, 254, 256,
267, 268, 272, 273, 274, 275,
276, 277, 278, 281, 283, 287,
290, 291, 294, 295

Ξένος Στεφ. Θ. 286, 287, 288, 295

Οἶκον. 'Ι. 246

'Ονὲ Γεώργ. (Ohnet Georges) 247,
268, 269, 270, 289, 292

'Ορλὲν 288

Οὐγκώ Βίκτωρ (Hugo Victor) 247,
248, 252, 256, 257, 262, 272,
286, 289, 292, 293

Οὐῖδα 265

Ούσσάρ Μάριος (Uchard Mario)
264, 265

'Οφμαν 280, 282

Π. 281

Π*. 270

Π*.Β*. 284

Παγανέλλης Σπ. 288, 292, 293

Παναγιωτάτου 'Αγγελική 255, 271

Πανᾶς Παναγιώτης 254, 269, 279,
281, 282, 288, 295

Πανταζῆς Δ. 287

Παπαδιαμάντης 'Αλέξ. 289

Παπαδοπούλου 'Αλεξάνδρα 248,
272, 275, 277, 278

Παπαρηγόπουλος Κων. 290

Παπαφράγκος Σπ. Α. 254, 270

Παράδοσις 255, 276

Παράσχος 'Αχ. 292

Παρρὲν Καλλιρρόη 289

Π. Δ. Γ. 263, 269

Π. Δ. 'Ηλ. 279

Π. Δ. Τ. 263

Περρὲν Μαξ. (Perrin Maximilien)
292

Perronet Amélie 262

Pescheron G. 262

Petit Citoyen 278

Petit-Manole 255, 263

Petit F. 248

Πετριτσόπουλος 'Ιω. 254, 269

Plaine G. de la 284

Πόε 'Εδγ. (Poe Edgar) 248, 264,
279, 280, 281, 282

Πολεβόνη Ν. 259, 281

Πολιτάκης 'Επ. Π. 252, 262, 263,
267, 276, 281

Πουκεβίλ Φ. 289

Πούσκιν 'Αλ. 280, 282, 283

Π. Π. 263

Πραδὲλ Γεώργ. 271, 293

Πρασσᾶς Κ. 254, 282

Πρέβοστ Γαβριήλ 265, 266

Prénvot Marcel 274

Πρινάρη Α. Γ. 250, 255, 268

Π. Σ. 268

Paul Jean 262

*Ρ. 268

Ραγκαβῆς Α. Π. 258, 286, 292

Ragot Adolphe 294

Ραμπαγᾶς Κλ. (Τριανταφύλλου Κλ.)
287

Rattazzi Mme 284

Ραφτόπουλος 'Ηλ. 288

Richard Charles 256, 268

ΡΙΣΒΟΥΡΓ Αἰμ. (Richebourg Emi-
le) 269, 285, 288, 289, 290, 293,
295ΡΙΣΕΠΕΝ 'Ιω. (Richepin J.) 269,
270

Rivière Henri 266

Robinson 281

- Ροῦδης Ἐμμ. 254, 280, 291, 292
 Ρουέρος Ἀλφόνσος 292
 Ρουσσόπουλος Κ. 293
 Rousseau Amedée 263
 Ρώμας Γ. 290

 Σ. 275, 281
 Σάθας Κ. Ν. 291
 Σαιξπῆρος 291
 Saint-Juirs 266
 Sales Pierre 293
 Σαλταμπάσης Π. Κ. 254, 271
 Σαμαρτζίδης Χριστοφ. 286
 Sandeau J. 247
 Σάνδης Γεωργία (Sand George) 247,
 262, 264, 265, 285, 287, 290
 Σαράντης Νικ. 293
 Sardou Victorien 247, 270
 Σατωβριάνδος Φ. 291, 293
 Saudan Jehan 271
 Schneegans A. 282
 Σεβαλιέ Αἰμ. (Chevalier Émile)
 264, 265, 286
 Σεβίλ Ἑρρίκος 272
 Σεντὲν Ε. Β. 291
 Σερεμέτη Ἀθηνᾶ 290
 Σ. Ι. 283
 Σιλβέστρος Ἀρμάνδος (Silvestre A.)
 270, 294
 Σκαλίδης Α. 254, 261, 292
 Σκόκος Κων. 277, 295
 Σκριβ Εὐγένιος (Scribe Eugène)
 247, 248, 271
 Σκυλίσσης Ἰσ. 248, 265, 275, 279,
 287, 290, 292
 Σκὼτ Οὐάλτερ (Scott Walter) 289
 Σμάις Σαμουήλ 287
 Σμιθ Α. 287
 Sollohoub 265, 280
 Σολωμός Δ. 286

 Sosta René 268
 Σουβέστρ Ε. (Souvestre Emile)
 247, 263, 267
 Σουίφτ (Swift) 248, 279
 Soulas Bonaventure 266
 Σουλιέ (Soulié Frédéric) 247, 248,
 262, 264, 266
 Σουρ. Ν. 246
 Σοῦτσος Α. 293
 Σπανδωνῆς Ν. 249, 254, 268
 Splengler Fr. de 272
 Σ.Σ.Δ. 272, 273
 Στάης Ι. 254, 262
 Σταματέλλος Ν. Ι. 248, 275, 276
 Στάνλεϋ Ε. 282, 287
 Σταυριανός Γεώργ. 295
 Stendhal 247
 Στέλλα Ε. 255, 267
 Στεφανίδης Γ. 254, 270
 Στόβη Ἑρριέτα 289
 Στορνάκη Ἀνδρομάχη 255, 284
 Στρέιτ Στ. 287
 Σύης Εὐγ. (Sue Eugène) 247, 252,
 253, 264, 265, 266, 288, 290,
 291, 292
 Surville André 248, 266
 Σφήκας Γ. Κ. 255, 278, 279, 280,
 283, 290
 Σχιφκὸρν Φ. 282
 Σωνιέ Παῦλος 292

 Ταγκόπουλος Π. Δ. 254, 284, 293
 Τάσσο 248, 276
 Τενσώ Λέων Δε (Tinseau Léon de)
 247, 268, 269
 Terrail Ponson de 286, 287, 288,
 291, 293
 Thackeray W. 247
 Tony 255, 263, 269
 Touillaut 248

- Tourgeniev I. 247, 249, 264, 280
 Τριανταφύλλου Κλ. 287, 291, 293
 Τρικούπης Σπ. 289
 Τσακασιάνος Ι. 255, 261, 290, 292
 Τσέγκ-Κι-Τόγκ 283
 Τσιριγώτης Σπύρος 278
 Τσιτσεκλῆς Παντ. Α. 255, 270, 271, 281, 282, 292
 Τσοκόπουλος Γ. Β. 254, 282

 Ulbach Louis 248, 266

 Valdagne Pierre 266
 Vernier Valéry 267
 Villevielle 248

 Yan Michel D. 283
 Ὑπερίδης Γ. Π. 289, 293

 Φ. 283
 Φεβᾶλ Παῦλος (Feval Paul) 247, 288, 292
 Φεγιᾶ Ὀκτάβιος (Feuillet Octave) 247, 264, 265, 289

 Φέρμπιος Π. 254, 263, 268
 Φέρστερ Κ. 280
 Philippoteaux 248
 Φλαμαριῶν Κάμιλλος 291
 Φραβασίλης Ἀντ. 255, 259, 280, 281, 292
 Φραγκλῖνος Βεν. 293
 Φωτάκος 286

 Χ. 270, 282
 Χαμερλίγγιος Ρ. 287
 Χανούμ Λεῖλᾶ 278
 Χαριάτης Α. 254, 284
 Χατζόπουλος Κων. 278
 Χατζόπουλος Μ. 248, 256, 272, 278
 Χιώτης Παναγ. 243, 290
 Χιώτης Χρ. 243
 Χμέλιεφ Ο. Ν. 280
 Χρηστοβασίλης Χρ. 248, 272, 277
 Χριστόπουλος Ἀθαν. 292

 Ψυχάρης Γ. 255

 Worms 248